VENKATESVARA ORIENTAL SERIES—No. 29

Editor :—PROF. P. V. RAMANUJASWAMI, M.A.

ADHYATMA SANKIRTANALU

BY

TALLAPAKA ANNAMACHARYULU

Tallapaka Works : Vol. VII

EDITED BY

R. ANANTAKRISHNA SARMA

READER IN MUSIC

Sri Venkatesvara Oriental Institute, Tirupati

AND

VIDVAN A. V. SRINIVASACHARYULU

TELUGU PANDIT

Sri Venkatesvara Oriental Institute Library, Tirupati

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF

SRI C. ANNA RAO, B.A.

EXECUTIVE OFFICER

T. T. Devasthanams on behalf of the Board of Trustees

PRINTED AT

TIRUMALAI-TIRUPATI DEVASTHANAMS PRESS

TIRUPATI

1951

SRI VENKATESVARA ORIENTAL SERIES No. 29.

Editor :—Prof. P. V. Ramanujaswami, M.A.

తాళ్లపాకవారిగేయరచనములు

VII. సంపుటము

అధ్యాత్మసంకీర్తనలు.

అన్నమాచార్యరచితములు

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనాలయములో సంగీతవాఙ్మయ పరిశోధకుఁడగు

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మచేతను,

శ్రీవేంకటేశ్వర ప్రాచ్యపరిశోధనాలయ పుస్తకశాలలో ఆంధ్రపండితుఁడగు

ఉదయగిరి శ్రీనివాసాచార్యునిచేతను,

పరిశోధింపఁబడినవి.

తిరుపతి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానముల ముద్రాశాల

1951

శ్రీః

పీఠిక

ఇది శ్రీఅన్నమాచార్యకీర్తనల యేడవసంపుటము. శ్రీవేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు ఐదవసంపుటము శోధించి ప్రకటించి అకాలమున పరమపదమలంకరించిరి. ఆరవసంపుటమును దీనిని రేకులనుండి సవరించి యెత్తి వ్రాసినవారు శ్రీశాస్త్రిగారిశిష్యులై వారికి చేదోడు వాదోడుగా నుండిన శ్రీఉదయగిరి శ్రీనివాసాచార్యులే ఈ కీర్తనల శోధన కార్యమునకై శ్రీవేంకటేశ్వర దేవాలయాల అధ్యక్షులచే నియమింపఁబడి నేను వచ్చి చేయివేయునరికి ఈ సంపుటము బహుభాగము ముద్రితమైనది. కడపటి రెండు మూఁడు ఫారములు మాత్రము నేను సరిచూడఁగల్గితిని. ఈ సంపుటమున ౧౫౧-వ రేకు మొదలు ౨౦౦-వ రేకు వఱకునుగల అధ్యాత్మకీర్తనలు కలవు.

శ్రీప్రభాకరశాస్త్రిగారు వేసిన పథమున, శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యుల నిష్కలంక భక్తిశక్తులు తోడుగా, ఇఁకముందు తాళ్లపాకకృతుల శోధన ప్రకటనములు త్వరగా జరుగఁగలవని యాశించుచున్నాను. కాని యీమహాకార్యము పూర్తియగుటకు ఆ శ్రీనివాసుని మహాసంకల్పమే సాధనమై మమ్ము నడపవలసియున్నది.

ఈ కైంకర్యమునకు నాకవకాశముఁగల్పించిన శ్రీవేంకటేశ్వర దేవాలయాధికారులదయ నాకృతజ్ఞతాశక్తిని మించిన బరువు.

శ్రీవేంకటేశ్వరప్రాచ్యవిద్యా
పరిశోధనాలయము,
తిరుపతి
30—11—51.

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శుభమస్తు

శ్రీ తాళ్లపాక

అన్నమాచార్యుల అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు

స్వస్తిశ్రీ జయాభ్యుదయ శాలివాహన శకవరుషంబులు ౧౩౪౬ అగు నేటి క్రోధి సంవత్సరమందు తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు అవతరించిన పదారుయేండ్లకు తిరువేంగళనాథుండు ప్రత్యక్షమైతేను అదిమొదలుగాను శాలివాహన శకవరుషంబులు ౧౪౨౪ అగు నేటి దుందుభి సంవత్సర ఫాల్గుణ బ ౧౨ నిరుధానకు (నిరోధానకు ? తిరోధానానకు) తిరువేంగళనాథుని మీఁదను అంకితముగాను తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు విన్నపముచేసిన అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు.

151-వ రేకు. దేసాక్షి

ఎంచి చూడరో ఘనులార యిందీవరాక్షుఁడు రక్షకుఁడు
సంచితముగ నితనిశరణంటే సర్వఫలప్రద మిందరికి. ॥పల్లవి॥

హరిఁ గొలువనికొలువులు మఱి యడవిఁ గాసినవెన్నెలలు
గరిమల నచ్యుతు విననికథలు భువి గజస్నానములు
పరమాత్మునికిఁ గానితపంబులు పాతాళములనిధానములు
మరుగురునికిఁ గానిపూవులపూజలు మగఁడులేనిసింగారములు. ॥ఎంచి॥

వైకుంఠుని నుతియించనివినుతులు వననిధిఁ గురిసినవానలు
ఆకమలోదరుఁ గోరనికోరిక లందనిమానిఫలంబులు
శ్రీకాంతునిపై జేయనిభక్తులు చెంబుమీఁదికనకపుఁబూఁత
దాకొని విష్ణుని తెలియనితెలువులు తగ నేటినడిమిపైరులు. ॥ఎంచి॥

వావిరిఁ గేశవు నొల్లనిబదుకులు వరతఁ గలపుచింతపండు
గోవిందుని కటు మొక్కనిమొక్కులు గోడలేనిపెనుచిత్రములు
భావించి మాధవుపై లేనితలఁపులు మేఘములవికారములు
శ్రీవెంకటపతికరుణ గలిగితే జీవుల కివియే వినోదములు. ॥ఎంచి॥ 1

గుజ్జరి

త్రికరణశుద్ధిగఁ జేసినపనులకు దేవుఁడు మెచ్చును లోకము మెచ్చును
వొకటికోటిగుణితం బగుమార్గము లుండఁగఁ బ్రయాసపడ నేలా. ॥పల్లవి॥

తనమనసే పరిపూర్ణమైన గోదావరి గంగా కావేరి
కనకబిందు యమునా గయాదిక్షేత్రంబుల సంతతమున్
దినకరసోమగ్రహణకాలముల తీర్థాచరణలు సేసినఫలములు
తనుఁ దానె సిద్ధించును వూరకే దవ్వులు దిరుగఁగ మఱి యేలా. ॥త్రిక॥

హరి యనురెండక్షరములు నుడివిన నఖిలవేదములు మంత్రములు
గరిమ ధర్మశాస్త్రపురాణాదులు క్రమమునఁ జదివిన పుణ్యములు
పరమతపోయోగంబులు మొదలగుబహుసాధనములసారంబు
పరిపక్వంబై ఫలియించంగా బట్టబయలు వెదకఁగ నేలా. ॥త్రిక॥

మొదల శ్రీవెంకటపతికినిఁ జేయెత్తి మొక్కినమాత్రములోపలనే
పదిలపుషోడశదానయాగములు పంచమహాయజ్ఞంబులును
వదలక సాంగంబులుగాఁ జేసినవాఁడే కాఁడా పలుమారు
మది మది నుండేకాయక్లేశము మాఁటికి మాఁటికిఁ దనకేలా. ॥త్రిక॥ 2

ముఖారి

అతఁడే యజమానుఁడు ఆదినారాయణుఁడు
అతనిబంట్లము మాకు నన్నిటా నిశ్చింతము. ॥పల్లవి॥

యేలికగలబంటుకు యెక్కడిది విచారము
పాలించేమగఁడుగలపడఁతి కేడ చింత
కోలుముందై తండ్రిగలకొడుకు కేది తొడుసు
యీలీల హరిదాసుని కెక్కడికోరికలు. ॥అత॥

బలుదుర్గమువానికి భయ మేమిటా లేదు
కలిమిగలవానికి కడమ లేదు
యిల క్షేత్రవంతునికి నెందూ దరిద్రము లేదు
అల శ్రీపతిబంట్లకు నలమట లేదు. ॥అత॥

పట్టినమ్ముద్రుంగరప్రుప్రధాని కెదురు లేదు
కుట్టిచాతనివానికిఁ గొంకు లేదు
నెట్టన శ్రీవెంకటాద్రినిలయునేవకులము
గుట్టుతోడ బ్రదికేము గుఱి మాకు నతఁడే. ॥అత॥ 3

గుండక్రియ

మనసులో మర్మమె మరలఁ బారుచునుండు
పానుఁగువడ్డనాదము పోనఁగ నీదు. ॥పల్లవి॥

తింటేనే నిమ మెక్కు దిష్టముగ విమలత
కంటేనే వల పెక్కుఁ గాంతలను
అంటి ముట్టి కాఁగిట నలముకొంటేఁ గనక
మంటఁ గలసినభ్రమ మానలేదు. ॥మన॥

మెట్టితేనే కఱచును మెలువులోడుతఁ బాము
పట్టితే విడువనీదు పచ్చనిపైఁడి
దట్టమై మేన సొమ్ములు తగులుకొంటేఁ గనక
తొట్టి వెల్లిఁ బోయి నాస తొలఁగనీదు. ॥మన॥

ఆహారము వెట్టితేను అట్టె విడుచు భూతము
ఆహారానకుఁ బో దెక్కునట్టె ప్రాయము
యీహల శ్రీవెంకటేశుఁ డిట్టె కరుణించితేను
సాహాయమై వచ్చుఁ దానే సత్వగుణజ్ఞానము. ॥మన॥ 4

సాళంగనాట

దిక్కులు సాధించఁ బూని దేవదుందుభులు మ్రోయ
యెక్కువతో శ్రీవెంకటేశుఁ డెక్కెఁ దేరు. ॥పల్లవి॥

పన్నిద్దరుసూరియులబండికండ్లతేరు
సన్నుతి శేషాదిదేవాసనపుఁదేరు
కన్నులపండుగైన గరుడధ్వజపుఁదేరు
యెన్నఁగ శ్రీవెంకటేశుఁ డెక్కె నిదె తేరు. ॥దిక్కు॥

మించునానామేఘములమేలుకట్లతేరు
చుంచులనక్షత్రాలకుచ్చులతేరు
అంచెదేవతలే బొమ్మలై వుండినట్టితేరు
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశుఁ డెక్కె నిదె తేరు. ॥దిక్కు॥

అట్టె కిందిదేడులోకము లంతరువులైనతేరు
నట్టనడుమను బ్రహ్మాండపుతేరు
దిట్టయులమేల్మంగతోఁ దిగమైవుండేటితేరు
యిట్టె శ్రీవెంకటేశుఁ డెక్కె నిదె తేరు. ॥దిక్కు॥ 5

152-వ రేకు. శుద్ధవసంతం

మాయ కిదె సహజము మాయను గెలువరాదు
మాయానాథుఁ గొలిచితే మన్నించు నాతఁడే. ॥పల్లవి॥

చేతికి లోనైనట్టుండు సృష్టిలోనివేడుకలు
పోతరించి పట్టఁబోతేఁబోవు నట్టటే
ఆతుమలో వేసరి అలసి వూరకుండితే
వైతాళపునీడవలె వచ్చు వెంట వెంటను. ||మాయ||

తీపువలెనే వుండు దిష్టపుఁబదార్థాలు
మేపు గొంటే మీసాలమీఁదితే నౌను
యేపున నాస విడిచి యేరుపడి వుంటేను
మాపునఁ గట్టినచద్దై మోఁపించును. ||మాయ||

తలపులోనే వుండు తనలోనియంతరాత్మ
తెలుపుకోఁబోతే పెక్కుదేవత లౌను
చలపట్టి యీతనినే శరణని కొలిచితే
యెలమి శ్రీవెంకటేశుఁ డితఁడై రక్షించును. ||మాయ|| 6

మంగళకౌశిక

దేవుఁ డొక్కఁడే గురి తెలిసినవారికి
యీవల లావల చూచినా నిఁక లేదు తెఱఁగు. ||పల్లవి||

కోపము మానితేనే కోటిజపాలు సేయుట
పాపము సేయకుంటేనే బలుతపము
లోపల తా నూరకుంటే లోకమెల్లాఁ జరియించుట
మాపుదాఁకా వెదకినా మఱి లేదు తెఱఁగు. ||దేవు||

పరకాంత నంటకుంటే బలుపుణ్యాలు సేయుట
సొరిది నాస మానుటే సోమపానము
సరి మానాన నుండుటే సన్న్యాసము చేకొనుట
యిరవైతే నంతకంటే నిఁక లేదు తెఱఁగు. ||దేవు||

పలుసుఖదుఃఖములఁ బాసి వుండుటే మోక్షము
అల చంచలము మానుటది యోగము
యిలపై శ్రీవెంకటేశుఁ డిచ్చినసుజ్ఞాన మిది
యెలమి బుద్ధిఁ బోల నిఁక లేదు తెలుఁగు. ॥దేవు॥ 7

సౌరాష్ట్రం

తలఁచుకో నోమనస తగుఁ దిష్టము లివి
వెలలేక తెచ్చేటివివేకము లోధనము. ॥పల్లవి॥

గాలిఁ బోయేమాఁటలు లోకములోనిసుద్దు లెల్లా
గాలిఁ బో వెన్నఁడును శ్రీకాంతునుతులు
జాలిఁ బడేసేఁతలు సంసారభోగము లెల్లా
జాలి లేనివి విష్ణునిసంతతపుపూజలు. ॥తల॥

మాయమాఁ గొన్నాళ్లకు మానుషకృత్యము లెల్లా
మాయములుగానివి దైవికమహిమ లెల్లా
కాయకములే తమకల్పితము లన్నియును
కాయకము గాక నిల్చుఁ గమలాక్షుమన్నన. ॥తల॥

వుడివోవు రాఁగా రాఁగా నున్నతకర్మఫలాలు
వుడివోదు దేవునిపై నొనరుభక్తి
జడియు నితరు లిచ్చేసకలవరములును
జడియదు శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ డిచ్చేవరము. ॥తల॥ 8

సాళంగనాట

అహోబలేశ్వరునకు నాదిమూర్తికి
విహారమే పంతము నీరసింహమునకు. ॥పల్లవి॥

రామునిసేనలఁ గాచి రావణుగర్వ మడఁచి
ఆముకొన్న బలవంత హనుమంత
గోమున జలధి దాఁటి కొండతో సంజీవి దెచ్చి
ధీమంతుఁడ వైతి వింత దివ్యహనుమంత. ॥అన్ని॥

చుక్కలు మొలపూసలై సూర్యమండలము మోఁచె
అక్కజపునీరూ పంతే హనుమంత
చొక్కమై మీ రుండఁగాను సుగ్రీవాదుల కెల్లా
అక్కర లే దించుకంతా హనుమంత. ॥అన్ని॥

జంగచాఁచి చేయెత్తి సరిఁ బిడికిలించుక
అంగము నిక్కించి తెంత హనుమంత
రంగగు శ్రీవెంకటాద్రిరాముని దేవి కిచ్చితి
వంగులియ్యక మొక్కంత హనుమంత. ॥అన్ని॥ 15

రామక్రియ

* మగటిమిగలహనుమంతరాయ
దిగువపట్టణములోనిదేవ హనుమంత. ॥పల్లవి॥

చక్కఁగాఁ దోఁక చాఁచి జంగ వెట్టి చే చాఁచి
అక్కజపుప్రతాపపుహనుమంతుఁడా
రక్కసులఁ దునుమాడి రామునిదేవులకు
దిక్కై వుంగర మిచ్చినదేవ హనుమంత. ॥మగ॥

కీలుగంటు గంటువేసుకొని కెరలి పిడికిలించి
ఆలకించేవు దిక్కులు హనుమంతుఁడా
నేలకు మింటికి మేను నిండఁ బెరిగి యుఁకుసి
తీలుపడఁ గొట్టినట్టిదేవ హనుమంతుఁడా. ॥మగ॥

తమితోడ దాసులను తప్పక కాచే నని
అమర నభయ మిచ్చినహనుమంతుఁడా
జమళిశ్రీవెంకటేశునరసపుఁడిగానకు
తిముఱుచు నుండేయట్టిదేవ హనుమంతుఁడా. ॥మగ॥ 16

శ్రీరాగం

ఏమి చెప్పే దిది యీశ్వరమాయలు
దీము ప్రతిమకును త్రిజగము గలిగె. ॥పల్లవి॥

మలమూత్రంబులమాంసపుముద్దకు
కులగోత్రంబులగుఱి గలిగె
తొలులు తొమ్మి దగుతోలుఁదిత్తికిని
పిలువఁగఁ బేరునుఁ బెంపునుఁ గలిగె. ॥ఏమి॥

నెత్తురునెముమ్మలనీరుబుగ్గకును
హాతినకర్మము లటు గలిగె
కొత్తవెంట్రుకలగుబురులగంతికి
పొత్తులసంసారభోగము గలిగె. ॥ఏమి॥

నానాముఖములనరములపిడుచకు
పూనినసిగ్గులు భువిఁ గలిగె
ఆనుక శ్రీవెంకటాధిపుఁ డేలఁగ
దీనికిఁ బ్రాణము తిరముగఁ గలిగె. ॥ఏమి॥ 17

154-వ రేకు. బౌళి

పురుషుం డని శృతి పొగడీ నట ఆపురుషుఁడు నిరాకార మట
విరసవాక్యము లొరదొంటికి నివి వింటే నసంబద్ధములు. ॥పల్లవి॥

మొగమున బ్రాహ్మలు మొలచి రట ఆమూరితి అవయవరహితుఁ డట
తగుబాహువులను రాజు లట ఆతత్వమే యెంచఁగ శూన్య మట
పగటున తొడలను వైశ్యు లట ఆబ్రహ్మముదేహము బయ లట
అగపడి పాదాల శూద్రు లట ఆతనిరూపము లే దట. ॥పురు॥

తనవందనమునుఁ గల వట దైవము తనుఁ జూడఁ గన్నులు లే వట
తనవిన్నపమునుఁ జేయు నట ఆతనికిని వీనులు లే వట
తనయిచ్చినదే నైవేద్యం బట దైవము నోరే లే దట
తనయిచ్చేటిధూపంబును గల దట దైవము ముక్కును లే దట. ॥పురు॥

అంతాఁ దానే దైవ మటా యజ్ఞము లోరులకుఁ జేయు టట
సంతతమునుఁ దా స్వతంత్రుఁ డటా జపములవరముల చేకొం టట
చింతింపఁ దానే యోగి యటా చేరువ మోక్షము లే దట
పంతపు శ్రీవేంకటపతిమాయలు పచారించిన వివి యటు. ॥పురు॥ 18

శంకరాభరణం

ఏకాత్మవాదులాల యిందు కేది వుత్తరము
మీకు లోకవిరోధ మేమిటఁ బాసీ నయ్యలాల. ॥పల్లవి॥

పాప మొక్కఁడు సేసితే పాపులే యిందఱుఁ గా వలదా
యేపున నొకరిపుణ్య మిందఱికి రా వలదా
కోపించి యొక్కఁ డసురైతే కోరి యిందఱుఁ గా వలదా
చూప దేవుఁ డొక్కఁ డైతే సుర లిందఱుఁ గా వలదా. ॥ఏకా॥

ఒకఁ డపవిత్రుఁ డైతే నొగి నిందఱుఁ గా వలదా
వొకఁడు శుచైవుండితే వోడ కిందఱుఁ గా వలదా
వొకనిరతిసుఖ మంటే యిందఱును వొనరఁ బొంద వలదా
వొకనిదుఃఖ మందఱు వూరఁ బంచుకో వలదా. ॥ఏకా॥

ఆకడ నొకఁడు ముక్తుఁ డయితే నందఱునుఁ గా వలదా
దీకొని యొకఁడు బంధుఁ డయితే యిందఱుఁ గా వలదా
చేకొని శ్రీవేంకటేశుఁ జేరి దాసులయి యుండేటి
లోకపుమునులనుఁ దెలుసుకో వలదా. ॥ఏకా॥ 19

శంకరాభరణం

దేవుఁడుగలవారికి దిగులుఁ జింతయు లేదు
శ్రీవిభుఁడే అన్నిటా రక్షించుఁ గనక. ॥పల్లవి॥

యేలికగలబంటుకు యేవిచారము లేదు
వోలి మగఁడుగలాలికి వొప్పమి లేదు
పోలిమిఁ దండ్రిగలపుత్రుని కంగద లేదు
మేలుగాఁ బండినభూమికిఁ గరవు లేదు. ॥దేవు॥

బలముగలరాజుకు భయ మేమియు లేదు
కలిమిగలవాని కక్కర లేదు
యిల నాచారవంతుని కేపాపమును లేదు
తలఁపుఁబుణ్యముగలఅతనికిఁ జేటుఁ లేదు. ॥దేవు॥

గురువుగలవానికిఁ గొఱఁత యేమియు లేదు
పరముగలవానికి భ్రాంతులు లేవు
యిరవై శ్రీవెంకటేశుఁ డిన్నిటా నూాకుఁ గలఁడు
అరయ దాసులముమా కడ్డాఁకే లేదు. ॥దేవు॥ 20

కేదారగౌళ

కమలాలారమణునికల్పితపుమానిసిని
తమితోడ నాదిక్కు దయఁ జూడవే. ॥పల్లవి॥

ఆరీతి బ్రాహ్మణుఁడ ననుటే కాని దేహము
కోరి యాచారమునకుఁ గొలుపడు
పేరు వైష్ణవుఁడ ననే పెద్దరికమే కాని
సారమైనమనసులో జ్ఞానమే లేదు. ||క్రమ||

చదివితిననియెడిచలపాద మింతే కాని
అదన నందులోనిఅర్థ మెఱఁగ
పదరి సంసార మనే బహురూపమే కాని
చతురుఁదనాన నందు సమర్థుండఁ గాను. ||క్రమ||

దేవ మీభక్తుఁడ ననే తేజ మొకటే కాని
చేవమీరఁ నినుఁ బూజించ నేరను
శ్రీవెంకటేశ నీచేతిలోనివాఁడ నేను
భావించి మఱి యేపాపము నెఱఁగను. ||క్రమ|| 21

కాంబోది

ఇన్నాళ్లు నందు నందు నేమి గంటిని
అన్నిటా శరణు చొచ్చి హరి నినుఁ గంటిని. ||పల్లవి||

అంగనలపసఁ జిక్కి అలయికలే కంటి
బంగారువెంటఁ దగిలి భ్రమ గంటిని
ముంగిటిక్షేత్రా లంటి ముంచి వెట్టిసేయఁ గంటి
అంగపునన్నే చూచి అంతరాత్మఁ గంటి. ||ఇన్నా||

చుట్టాలఁ జేరి చూచి సుద్దుల వావులు గంటి
మట్టులేనివయసుతో మదము గంటి
వట్టికామములు సేసి వరుస మాయలు గంటి
పట్టి నారాయణా యని భక్తి నిన్నుఁ గంటిని. ||ఇన్నా||

వింతచదువులవల్ల వే వేలు మతాలు గంటి
సంతకర్మములవల్ల సాము గంటిని
యింతట శ్రీవెంకటేశ యిటు నాజీవభావము
చింతించి అందులోన నీశ్రీపాదాలు గంటి. ॥ఇన్నా॥ 22

155-వ రేకు. సామంతం

సారిది నా మ్మొల్టే దయఁ జూతువు గాకా
వెరసి మరి యెక్కడా నేమి విన్నవించే మింకను. ॥పల్లవి॥

తలఁచితి నీరూపము తగిలితి నీపాదాలు
కలసితి నీదాసులగమిలోనను
చలివాసె భవములు సడిదీరెఁ గర్మములు
యెలమి నీమహిమలు యేమి చెప్పే మింకను. ॥సారి॥

నీముద్రలు ధరించితి నీగుణాలు వొగడితి
చేముట్టి పూజించితి శ్రీయంగాలు
తామసము లెల్లా నూడె తతివచ్చె సాత్వికము
గోమున మరేమి నిన్ను గొసరే మింకను. ॥సారి॥

తిరుమణి ధరించితి తీర్థప్రసాదాలు గొంటి
విరివె ననీకథలు వీనుల వింటి
పరగ శ్రీవెంకటేశ పరము నిహాము గంటి
అరసి యితర మేమి ఆశపడే మింకను. ॥సారి॥ 23

వరాళి

శ్రీపతి నీవు సిద్ధించుటే సిద్ధు లన్నియు
పై పై నీశరణమే పరమపదంబు. ॥పల్లవి॥

పరమాత్మునిపై నాత్మ ప్రవేశింపఁ జేయుటే
పరికింపఁ బరకాయప్రవేశము
గరిమ నాహృదయాకాశమునఁ దలఁచుటే
గిరవై యబ్బినయట్టి ఖేచరత్వము. ॥శ్రీప॥

మంచిపరమహంసనామము ప్రాణులచే వింట
చంచులవినేటిదూరశ్రవణము
కాంచి నీరూపము ఆరుకమలాల ధ్యానించుట
యెంచఁగ దూరగమన మింటిలో నాట. ॥శ్రీప॥

సావధానమె లోచూపు సర్వదా నిన్ను జూచుట
తావులనే అనిమిషత్వము చేరుట
శ్రీవెంకటేశ్వర నీసేవకుఁడై నిలుచుటే
వేవేలు తత్వజ్ఞానవిధుల నిలుచుటా. ॥శ్రీప॥ 24

దేసాళం

అంతరంగములో నున్నహరియే గతి గాక
చింతించి మొక్కితేఁ దానే చేకొని రక్షించును. ॥పల్లవి॥

పుట్టించినకర్మమే పోషించకుండు నట
బెట్టుగా మనసే మఱపించు నట
పట్టినమేనే ఆసల బతిమాలింపించు నట
చుట్టము లెవ్వరు యెంచి చూచినఁ బ్రాణికిని. ॥అంత॥

పక్కన విత్తినభూమి పంట వండకుండు నట
యెక్కడా మాయే భ్రమయింపించు నట
అక్కఱతోఁ జేసినపుణ్యమే కట్టివేసు నట
దిక్కు దెస యెవ్వరు యీదేహిఁ గరుణించను. ॥అంత॥

ఆసలబెట్టేపాయమే ఆటమట మా నట
నేనేసంసారమే జ్ఞానిఁ జేయు నట
వేసరక యింతకూ శ్రీవెంకటేశుఁడేలి కట
మోసపుచ్చేవా రెవ్వరు ముదమే జీవునికి. ॥అంత॥ 25

దేసాళం

ధరణి నెంద రెన్నితపములు చేసినాను
హరికృపగలవాఁడే అన్నిటాఁ బూజ్యుఁడు. ॥పల్లవి॥

మితిలేనివిత్తు లెన్ని మేదినిపైఁ జల్లినాను
తతితో వి త్తినవే తగఁ బండును
ఇతరకాంతలు మఱి యెందరు గలిగినాను
పతి మన్నించినదే పట్టపుదేవులు. ॥ధర॥

పాలుపడి నరు లెన్నిపాట్లఁ బడి కొలిచినా
నేలిక చేపట్టినవాఁడే యెక్కుడుబంటు
మూల నెంతధనమున్నా ముంచి దానధర్మములు
తాలిమితో నిచ్చినదే దాఁపురమై నిల్చును. ॥ధర॥

యెన్నికకుఁ గొడుకులు యెందరు గలిగినాను
యిన్నిటా ధర్మపరుఁడే యీడేరును
వున్నతిఁ జదువు లెన్ని వుండినా శ్రీవెంకటేశు
సన్నుతించినమంత్రమే సత్యమై ఫలించును. ॥ధర॥ 26

దేవగాంధారి

అన్నిటికి మూల మని హరి నెంచరు
పన్నినమాయలో వారు బయలువాఁకేరు. ॥పల్లవి॥

ప్రకృతిబోనులలోపల జిక్కి జీవులు
అకట చక్కనివార మనుకోనేరు
సకలపుణ్యపాపాలసంధిజన్మములవారు
వెకలిసంసారాలకే వేడుకపడేరు. ॥అన్ని॥

కాముని యేట్ల దిగఁ గారేటిదేహులు
దోమటితమబదుకే దొడ్డ దనేరు
పామిడికోతికలకు బంట్లైనవారలు
గామిడితనాలఁ దామే కర్తల మనేరు. ॥అన్ని॥

యితరలోకా లనెడియేఁతపుమెట్ల ప్రాణులు
కతలమోక్షమార్గము గంటి మనేరు
తతి నలమేల్మంగపతిశ్రీవెంకటేశ్వర
మతకాన నున్నవారు మాఱు మలసేరు. ॥అన్ని॥ 27

దేసాక్షి

ఎంత సోదించి చూచినా యెన్నెన్ని చదివినా
వింతలై నసీమూర్తి వెనఁ దేలిసేమా. ॥పల్లవి॥

లోకములో సముద్రములోఁతు చెప్పఁగ రా దట
ఆకాశ మింతం తని యన రా దట
మేకొని భూరేణువులు మితి వెట్టఁగ రా దట
శ్రీకాంతుఁడ నీమహిమ చెప్పి చూప వశమా. ॥ఎంత॥

అల గాలి దెచ్చి ముడియగాఁ గట్టఁగ రా దట
వెలయఁ గాలము గంటువేయ రా దట
కలయ నలుదిక్కులకడ గానఁగ రాదట
జలజాక్ష నీరూపు తలపోయ గలనా. ॥ఎంత

కేవలమైననీమాయ గెలువనే రా దట
భావించి మనసుఁ జక్కఁ బట్ట రా దట
దేవ యలమేల్మంగపతివి నీశరణే గతి
శ్రీవెంకటేశ నిన్నుఁ జేరి కొల్వ వశమా. ॥ఎంత॥ 28

156-వ రేకు. శంకరాభరణం

నీచిత్తము నాభాగ్యము నే నెంతటివాఁడను
యేచి నీవు రక్షించేదే యెక్కుడుపుణ్య మింతే. ॥పల్లవి॥

పాటించి నీభావము పట్ట వశమా తలఁచి
మేటినామనసు నీకు మీఁదెత్తు టింతే
నూటికై ననీనామము నుడుగఁగ వశమా
మాటలు నీసెలవుగా మట్టుపెట్టు టింతే. ॥నీచి॥

వేవేలై ననీకథలు వినఁగ నాతరమా
సోవగా వీనులు తావు చూపుట యింతే
దేవ నీసాకారము దృష్టించ నావశమా
పావనముగా నందులోఁ బనిగొను టింతే. ॥నీచి॥

గట్టిగా నిన్నుఁ బూజించఁ గమ్మటి నావశమా
నెట్టన నామేను నీకు నేమించు టింతే
పట్టపలమేల్మంగపతివి శ్రీవెంకటేశ
జట్టిగొనుకొరకు నీశరణను టింతే. ॥నీచి॥ 29

గౌళ

నమ్మవలెఁ గాని యెన్నఁడు సందేహము లేక
యిమ్ముల దేవుఁడు వర మిచ్చుటే మరుదు. ॥పల్లవి॥

మగనిపై బత్తి సేసి మంచిలోకా తెక్కె రట
తగుదండ గొలువట్టి తత్వగతి గనే రట
పగటున నొకవేరువట్టి పాముఁ బట్టె రట
తగిలి హరిదాసులు ధన్యు లా టేమరుదు. ॥నమ్మ॥

యేలికకు ధన మిచ్చి హితభోగా లందే రట
కేలఁ గత్తి పూని పగ గెల్చె రట
గాలి లో లోఁ బూరించి ఘనసిద్ధు లయ్యె రట
యేలీల హరిదాసులు యీడేరు టేమరుదు. ॥నమ్మ॥

దిక్కుల యజ్ఞాలు చేసి దివిజు లయ్యె రట
మొక్కి విప్రుల నర్చించి మించి సిరు లందే రట
పక్కన నలమేల్మంగపతి శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ
జక్కనఁ గొల్చినదాసులు జ్ఞాను లా టేమరుదు. ॥నమ్మ॥ 30

ముఖారి

నీ కేల యీగుణము నీ వేమి గట్టుకొంటివి
యీడెక లాలించితే మే మిటు నిన్ను గొలుతుము. ॥పల్లవి॥

మాటలకులోఁ గాని బ్రహ్మము నంటా దాఁచి దాఁచి
మాటాడ కుండేవు సుమ్మీ మాతో నీవు
నీటున మనసులో నిలుపరానివాఁడ నంటా
పాటించి మాకుఁ బొడచూప కుండేవు గతి యేది. ॥నీకే॥

శ్రుతులకుఁ బట్టరానిచోద్యపుబ్రహ్మము నంటా
మతకానఁ జిక్కక మానేవు సుమ్మీ
పతివి నీగంభీరము బయటఁబడీ నంటా
అతిగోప్యాన ని న్నది యె ట్టెఱిఁగేము. ॥నీకే॥

మాయవన్నకొనినవుమ్మడిబ్రహ్మమ నంటా
యేయెడనై నా భ్రమయించేవు సుమ్మీ
పాయపుటలమేల్మంగపతివి శ్రీవెంకటేశ
యీయెడ నీశరణంటి మిన్నిటా మన్మేలుమీ. ॥నీకే॥ 31

దేసాళం

కోటానఁగోట్లాయ కోరికలు జన్మములు
కూటువ గూడి రాట్నపుగుండ్రలైనా రయ్యా. ॥పల్లవి॥

మిన్నుపై నున్నజీవులు మన్నుపైఁ బ్రవేసించి
అన్నద్వారమున దేహము మోఁచి
మున్నిటిదానఫలా లిమ్ముల భుజంచి యప్పటి
తిన్ననికర్మములు గాదెలఁ బోసే రయ్యా. ॥కోటా॥

యిరవుమఱచి మఱి యెఱవులకాఁపి రేల
సురలు నరుల మంటాఁ జొక్కి చొక్కి
పారిది లోకము లెల్లాఁ జొచ్చి కాలగతులను
పారి నాయుష్యము గొల్చి పోయుచున్నా రయ్యా. ॥కోటా॥

దండగాఁగఁ దిరుమలకొండ యెక్కి సుజ్ఞానులు
పండినమనసుతోడ బత్తి సేసి
అండనే శ్రీవెంకటేశు నలమేల్మంగనుఁ గొల్చి
నిండునిధానములై నిల్చినా రయ్యా. ॥కోటా॥ 32

భూపాళం

మొదలనే యెచ్చరికతో మోసపోక యేపొద్దు
వెదకి హరికథలే వినుచుండవలయు. ॥పల్లవి॥

వెలఁదులసుద్దులు వీనులను వింటేను
పెలుచుఁజూపులఁజూడఁ బ్రేమ వుట్టించు
మలసి యాచూపులు మనసునఁ దగిలించు
తలఁపుమాటలాడఁ దమి రేఁచును. ॥మొద॥

మగువలతోడుత మాటలాడ దొరకొంటే
నగి నగి సంసారాల నంటు గల్పించు
తగిలిననవ్వులు తనువులు సోఁకింపించు
మిగులఁ దనుసోఁకులే మించి వలపించును. ॥మొద॥

సతులతో మోహము సంపదలు పోరించు
అతిసంపదలు దేహి నజ్ఞానిఁ జేయు
తతి నలమేలుమంగపతి శ్రీవెంకటేశుఁడే
గతి యని కొలిచితే ఘనునిఁగాఁ జేయును. ॥మొద॥ 33

ముఖారి

ఇందువల్ల నేమి గద్దు యినుపగుగ్గిళ్లింతే
యిందిరారమణుసేవే యిరవైనపదవి. ॥పల్లవి॥

సతులతో నవ్వులు చందమామగుటుకలు
మతితలపోఁత యెండమావులనీళ్లు
రతులలో మాటలు రావిమానిపువ్వులు
తతిఁ విరహపుకాఁక తాటిమానినీడ. ॥ఇందు॥

లలనలజవ్వనాలు లక్కపూసకపురులు
నెలకొని సేసేబత్తి నీటిపై వ్రాఁత
చెలువపువినయాలు చేమకూరకైత్యాలు
కొలఁదిలేనిననుపు గోడమీఁదిసున్నము. ॥ఇందు॥

పడఁతులవేడుకలు పచ్చివడఁగండ్లగుళ్లు
కడుమోవిలెపు చింతకాయకజ్జము
బడి నలమేలుమంగపతి శ్రీవెంకటేశ్వరుఁ
డడరించినమాయలు అద్దములోనీడలు. ॥ఇందు॥ 34

157-వ రేకు. బౌళి

సత్యము సేయఁగ వచ్చును సర్వేశ్వర యీమాటకు
నిత్యము నీవే యెఱుఁగుదు నే నేమీ నెఱఁగఁ జుమీ. ॥పల్లవి॥

సులభుఁడ వౌదువు వొకమరి చూడఁగ దుర్లభుఁడ వౌదువు
తలపింతువు మఱపింతువు తగఁ బ్రాణములో నుండి
పలికింతువు అక్షరముల పరగ నవే వ్రాయింతువు
వెలయఁగ నీవే వెలిగా వేరొకటి నేఁ జేయఁ జుమీ. ॥సత్య॥

వొనరఁగఁ బూజలు గొందువు వొక్కొకపరి మానుదు వటు
కను మూయింతువు నిదురలఁ గడు మేల్కొలుపుదువు
ఘనముగ నజ్ఞానిఁ జేతువు కరుణతో జ్ఞానిఁ జేతువు
ననుఁ బుట్టించితి నీవే నా కాపని గాదు సుమీ. ॥సత్య॥

నాలో నుందువు వొకపరి నగి శ్రీవెంకటగిరి నుందువు
పాలింతువు లాలింతువు భవ మీడేరింతువు
పోలింప సంసారిఁ జేతువు భువి నీదాసునిఁ జేతువు
కాలముఁ గర్మము నీవే కపటము నే నేరఁ జుమీ ॥సత్య॥ 35

రామక్రియ

వారి వారి భాగ్యములు వ్రాసి వున్నవి నొసళ్ల
ధీరతతో నేది మేలో తెలుసుకోరో, ॥పల్లవి॥

అట్టె కొందరు మతము లన్నియు నేక మని
పట్టవర్ధనము నెత్తి బెట్టి చూపిరి
జట్టి గొందరు జీవులు జంగమే లింగము గాని
పుట్టు గెల్లా భస్మ మని పూసుక చూపిరి. ||వారి||

కొంద రేమియును లేదు కొట్టగొన లయ మని
అందివట్టి లలాటశూన్యము చూపిరి
కందువ గొందరు లక్ష్మీకాంతు డంతరాత్మ యని
ముందె నామము శ్రీచూర్ణమును బెట్టి చూపిరి. ||వారి||

చెలగి దిష్ట మిప్పుడు శ్రీవెంకటేశుడు
అలమేలుమంగపతి యై యున్నవాడు
యిల వీరని దాసుల కిట్టిభాగ్యరేఖలు
వలసినవారి కెల్లా వ్రాసినా డితడు. ||వారి|| 36

లలిత

విచార మెన్నడు లేదు వీరిడిజీవులకును
పచారించేరు బ్రదుకు బ్రహ్మనాటనుండియు. ||పల్లవి||

పొద్దు వొడచుటయును పొరి గూగుటయె కాని
అద్దుకొని మిగులగ నం దేమి లేదు
వొద్దికె బుట్టుటయును వుడుగ జూచెటె కాని
కొద్దితోడగాల మేమి గుఱియై నిలువదు ||విచా

అన్నము భుజించేదియు నాకలిగొనేదె కాని
యెన్నికకు జెప్పి చూప నేదియు లేదు
యిన్నిట దిరిగాడేది యింటికి వచ్చేదె కాని
పన్ని తననిలుకడ భావించ లేదు, ||విచా||

జవ్వనము మోఁచేదియు సరి ముదుసేదె కాని
తవ్వి కట్టుకొనే దేది దాఁచే దేది
నవ్వుతా నలమేల్మంగనాయక శ్రీ వెంకటేశ
రవ్వల నీ వేలికవు రక్షించు మీఁకను. ॥విచా॥ 37

శంకరాభరణం

ఇంతకంటే నేమి సేసే మిదే మా మానసపూజ
సంతతము నీవు తొల్లే సర్వసంపన్నుఁడవు ॥పల్లవి॥

అంతర్యామివైన మీకు నావాహన మదివో
అంతటా విష్ణుఁడ మీకు నాసనము వేసినది
పంతపుఁగోనేరే మీకుఁ బలుమారు నర్ఘ్యము
చెంతనే గంగాజలముచల్లే మీకుఁ బాద్యము ॥ఇంత॥

జలధు లన్నియును నాచమనీయము మీకు
అల యా వరుణజల మదియే స్నానము
వలనుగా మీమహిమలే వస్త్రాభరణములు
అల వేదములే మీకు యజ్ఞోపవీతములు. ॥ఇంత॥

యిరువుగఁ గుబ్జ తొల్లిచ్చినదే మీకు గంధము
ధర మాలాకారుని పూదండలే మీకు పువ్వులు
ఉరుగతి మానులహోమనే మీకు ధూపము
తిరమైన మీకు రవితేజనే దీపము. ॥ఇంత॥

నానామృతములే మీకు నైవేద్యతాంబూలములు
పూనినభక్తి షోడశోపచారములు
ఆనుక శ్రీ వెంకటేశ అలమేల్మంగపతివి
తానకపుజపములే తగ మీకు నుతులు. ॥ఇంత॥ 38

శ్రీరాగం

రాజీవనేత్రాయ రాఘవాయ నమో
సౌజన్యనిలయాయ జానకీశాయ. ॥పల్లవి॥

దశరథతనూజాయ తాటకదమనాయ
కుశికసంభవయజ్ఞగోపనాయ
పశుపతిమహాధనుర్భంజనాయ నమో
విశదభార్గవరామవిజయకరణాయ. ॥రాజీ॥

భరితధర్మాయ శూర్పణఖాంగహరణాయ
ఖరదూషణాదిరిపుఖండనాయ
తరణిసంభవసైన్యరక్షకాయ నమో
నిరుపమమహావారినిధిబంధనాయ. ॥రాజీ॥

హతరావణాయ సంయమినాథవరదాయ
అతులితాయోధ్యాపురాధిపాయ
హితకర శ్రీవేంకటేశ్వరాయ నమో
వితతవావిలిపాటివీరరామాయ. ॥రాజీ॥ 39

లలిత

భోగము నేను నీకు భోగివి నీవు
శ్రీగురుఁడ విన్నిటాను చింతగించు నన్నును. ॥పల్లవి॥

చక్కని జన్మపుసంసారవృక్షమునకు
పక్కన(వ?)ఫలము నీవు భావించఁగా
మక్కువఁ గర్మ మనేటి మత్తగజమునకును
యెక్కినమావటీఁడవు యెంచఁగ నీవు. ॥భోగ॥

నెట్టన దేహ మనేటి నిర్మలరాజ్యమునకు
పట్ట మేలుచుండినభూపతివి నీవే
దిట్టమైనచిత్త మనే తేజిగుఱ్ఱమునకు
వొట్టుక రేవంతుఁడవు వుపమింప నీవు. ॥భోగ॥

సంతతమైన భక్తిచంద్రోదయమునకు
రంతులఁ జెలఁగుసముద్రమవు నీవు
చెంతల శ్రీవెంకటేశ జీవుఁ డనేమేడలోన
అంతర్యామివి నీవు అంకెలఁ జూచినను. ॥భోగ॥ 40

158-వ రేకు. సాళంగనాట

కౌసల్యానందనరామ కమలాప్తకులరామ
భాసురవరద జయపరిపూర్ణరామ. ॥పల్లవి॥

మునుప దశరథరాముఁడవై తమ్ములు నీవు
జనించి తాటకఁ జంపి జన్నము గాచి
వెనుకొని హరువిల్లు విరిచి సీతఁ బెండ్లాడి
అనువతి పరశురామునిచేఁ గైకొంటివి. ॥కౌస॥

సుప్పనాతి శిక్షించి సారిది ఋషులఁ గాచి
అప్పుడే ఖరదూషణాదులఁ గొట్టి
చొప్పుతో మాయామృగము సోధించి హరియించి
కప్పి హనుమంతు బంటుఁగా నేలుకొంటివి. ॥కౌస॥

పొలసి వాలి నడఁచి సుగ్రీవుఁ గూడుక
జలధి బంధించి లంక సాధించి
వెలయు రావణు గెల్చి విభీషణుని మన్నించి
చెలఁగితి వయోధ్యలో శ్రీవెంకటేశుఁడ. ॥కౌస॥ 41

గౌళ

గట్టిగాఁ దెలుసుకొంటే కన్నదే కంటి గురుమ (తు ?)
దట్టమై సుజ్ఞానము తనలోనే వున్నది. ॥పల్లవి॥

బయలే పంటలు వండె బయలే పాఁడి విదికె
బయలు ప్రపంచమై భ్రమయించెను
బయటనే ప్రకృతియు బయటనే జీవులు
బయటనే బ్రహ్మము పరిపూర్ణమాయె. ॥గట్టి॥

ఆకసము చూలాయ నాకసము రూపు లాయ
నాకసము సంసారమై యలవడెను
ఆకసాన దివియును నాకసాన లోకములు
ఆకసాన శ్రీహరి యవతార మందెను. ॥గట్టి॥

అంతరంగమే భోగము అంతరంగమే యోగము
అంతరంగమే అన్నిటి కావాస మయ్యె
అంతరంగాన శ్రీవెంకటాధిపుఁ డున్నవాఁడు
అంతరంగాన మోక్షము అతఁడే యొసఁగెను. ॥గట్టి॥ 42

గౌళ

ఆతురబంధుఁడవు హరి నారాయణ కృష్ణ
మాతలఁ పెఱిఁగి నీవే మన్నించితి విపుడు. ॥పల్లవి॥

గురుకుమారులఁ దెచ్చుకొని రక్షించినయట్లు
ధరలో గజరాజు నుద్ధరించినట్లు
గరిమఁ జెరలు మాన్పి కాంతల బెండ్లాడినట్లు
సిరులతో మముఁ దెచ్చి సేవలు గైకొంటివి. ॥ఆతు॥

నేరుపుననే రుకుమిణిదేవిఁ దెచ్చినయట్లు
ధీరత మునిపుత్రులఁ దెచ్చినయట్లు
భారమైనయహల్యశాపము మానిపినయట్లు
గారవించి మము నేఁడు కరుణఁ జూచితివి. ॥ఆతు॥

లంకసాధించి సీతను లలిఁ జేకొనినయట్లు
తెంకికి ననిరుద్ధునిఁ దెచ్చినయట్లు
అంకెల శ్రీవెంకటేశ అట్టె నీదాసుల మని
పొంకముగ మాపాలిటఁ బొసఁగి యేలితివి. ॥ఆతు॥ 43

శంకరాభరణం

వేదములు నుతించఁగ వేడుకలు దైవారఁగ
ఆదరించీ దాసుల మోహనారసింహుఁడు. ॥పల్లవి॥

నెఱులజడలతోడ నిక్కుఁగర్ణములతోడ
కుఱుచకొమ్ములతోడ కోఱలతోడ
వుఱక సిరిఁ దొడపై నుంచుక సింహాసనాన
మెఱసీఁ బ్రతాపములు మేటినారసింహుఁడు. ॥వేద।

నిడుపమీసాలతోడ నిట్టూరుపులతోడ
మిడిగుడ్లతోఁ దెల్లనిమేనితోడ
వొడలసొమ్ములు వెట్టె వొడ్డోలగమై వుండీ
కడు మంచివరా లిచ్చీ ఘననారసింహుఁడు. ॥వేద॥

చిలుకుగోళ్లతోడ సెలవినవ్వులతోడ
బలుజిహ్వాతోడ యోగపట్టెముతోడ
అలరి శ్రీవెంకటాద్రి నహోబలగిరిని
అల ప్రహ్లాదునిఁ గాచె నాదినారసింహుఁడు. ॥వేద॥ 44

శ్రీరాగం

సకలలోకనాథుఁడు జనార్దనుఁ డితఁడు
శుకయోగివంద్యుని సుజ్ఞాన మెంత. ॥పల్లవి॥

మరునితండ్రికిని మరి చక్కఁదన మెంత
సిరిమగనిభాగ్యము చెప్ప నెంత
పురుషోత్తముఘనత పొగడఁగ నీకనెంత
గరిమ జలధిశాయిగంభీర మెంత ॥సక॥

వేవేలుముఖాలవానివిగ్రహము చెప్ప నెంత
భూవల్లభునివారువు పోలించ నెంత
వావిరిబ్రహ్మతండ్రికి వర్ణింప రాజస మెంత
యేవల్లఁ జక్రాయుధుని కెదురెంచ నెంత. ॥సక॥

అమితవరదునకు ఔదార్యగుణ మెంత
విమతాసురవైరి విక్రమ మెంత
మమతల నలమేలుమంగపతిసొబ గెంత
అమర శ్రీవెంకటేశుఆధిక్య మెంత. ॥సక॥ 45

సామంతం

కోటిమన్మథాకార గోవింద కృష్ణ
పాటించి నీమహిమలే పరబ్రహ్మము. ॥పల్లవి॥

ఆకాశమువంటిమేన నమరేమూర్తివి గాన
ఆకాశనదియే నీకు నభిషేకము
నేకొని నీవే నిండుమేఘవర్ణుఁడవు గాన
నీకు మేఘపుష్పాలే పన్నీరుకాపు. ॥కోటి॥

చంద్రుఁడు నీమనసులో జనించె నటు గాన
చంద్రికలు కప్రకాశాపై సరి నిండెను
యింద్రనీలపుగనుల యిలధరుఁడవు గాన
తంద్రలేనియీ పెచ్చూపె తట్టుపునుఁ గాయను. ॥కోటి॥

లక్ష్మీపతివి గాన లాగుల నీవురముపై
లక్ష్మి యలమేలుమంగలలినితాళి
సూక్ష్మమై శ్రీవెంకటేశ చుక్కలపోడవు గాఁగ
పక్ష్మనక్షత్రములై యాభరణహారములు. ॥కోటి॥ 46

159-వ తేకు. పాడి

చంచలపడఁగ వద్దు సారె సారెఁ గోర వద్దు
పొంచుకున్నదైవమే బుద్ధులు నేర్పీని. ॥పల్లవి॥

లోకరక్షకుఁడు నాలోననే వున్నాఁ డిదే
నాకు నభయము లిచ్చి నన్నుఁ గాచును
శ్రీకాంతుఁ డితఁడే నాచిత్తములో మలసీని
దాకొని శుభము లెల్లాఁ దానే వొసఁగును. ॥చంచ॥

పరమపురుషుఁడు నాప్రాణనాథుఁడై నాఁడు
పరగ నాపాలివాఁడై బ్రదికించును
ధరణీశుఁ డితఁడే నాదాపుదండై కడఁగీని
నిరతి నేపొద్దును మన్నించును మమ్మెపుడు. ॥చంచ॥

శ్రీవెంకటేశుఁడు నాజిహ్వాఁ దగిలి వున్నాఁడు
పావనునిఁ జేసి నాకు ఫల మిచ్చును
గోవిందుఁ డీస్వామి నన్నుఁ గొలిపించుకొన్నవాఁడు
యీవల నావల నాకు నిహపరా లిచ్చును. ॥చంచ॥ 47

రామక్రియ

నెట్టన శ్రీసతిమగనికి శరణు
దిట్టయై సర్వేశుఁడైన దేవునికే శరణు. ॥పల్లవి॥

చెలఁగి జగత్తులకు జీవులకుఁ బ్రాణమై
నెలవై వుండేయాతనికే శరణు
తెలివై మఱపై దేహాలలో సూత్రమై
వలనై రక్షించేయట్టివానికే శరణు. ॥నెట్ట॥

చక్కఁగా వేదములకు సకలశాస్త్రములకు
నెక్కొని గుఱుతైనవానికే శరణు
దిక్కుదెసయి స్వతంత్రుఁడయి తేరినఆదిమూలమై
అక్కజపుమహిమల యాతనికే శరణు. ॥నెట్ట॥

యిరవుగఁ గరుణించి యిహపరాలొసగేటి
నిరతి శ్రీవెంకటేశునికే శరణు
గురువై తల్లిదండ్రియై గుణము సుజ్ఞానము
తెరవులేక యిచ్చేటియాతనికే శరణు. ॥నెట్ట॥ 48

మాళవి

పురుషులకు పురుషుఁడవు పురుషోత్తమా
పురుఁడు లేదిఁక నీకుఁ బురుషోత్తమా. ॥పల్లవి॥

పొలసు లాడకు నీవు పురుషోత్తమా
బులిసి లోఁగఁగ నేల పురుషోత్తమా
పొలమురాజవు నీవు పురుషోత్తమా
పొలఁకు వదే కంబమునఁ బురుషోత్తమా. ॥పురు

పాడవులకుఁ బోడవైన పురుషోత్తమా బిరుదు
పుడిసిళ్లఁ జల్లితివి పురుషోత్తమా
పుడికి సతిఁ గైకొంటి పురుషోత్తమా
పాడమోఁ జీఁకటితప్పు పురుషోత్తమా. ॥పురు॥

బూటకపుబుద్ధిగల పురుషోత్తమా
పోటిగుఅప్పుఁబనల పురుషోత్తమా
నేఁటిశ్రీవెంకటముమీఁద నొసఁగే విది వో
పూఁటవూఁట వరాలు పురుషోత్తమా. ॥పురు॥ 49

సామంతం

అన్నిటికి మూల మని హరి నెంచరు
పన్నినమాయలో వారు బయలువాఁకేరు. ॥పల్లవి॥

ప్రకృతిబోనులలోపలఁ జిక్కి జీవులు
అకట చక్కనివార మనుకొనేరు
సకలపుణ్యపాపాల సంధిజన్మములవారు
వెకలిసంసారాలకే వేడుకపడేరు. ॥అన్ని॥

కామునియేట్ల దిగఁగారేటిదేహులు
దోమటిరేసుబడుకే దొడ్డ దనేరు
పామిడికోరికలకు బంట్లైనవారలు
గామిడితనాలఁ దానకర్తల మనేరు. ॥అన్ని॥

యితరలోకా లనెడి యేఁతపుమెట్లప్రాణులు
కతల మోక్షమార్గము గంటి మనేరు
తతి నలమేలుమంగపతి శ్రీవెంకటేశ్వర
మతకాన నున్నవారు మూరు మలనేరు. ॥అన్ని॥ 50

వరాళి

ఏటిజాణతనమే యేసే నీవు
కోటియైనా యీటడి కర్కరితికిఁ జొచ్చునా. ॥పల్లవి॥

వరుసకు వచ్చి యీవనిత గాచుకుండఁగా
యెరవులసన్నఁబతి నేల పిల్చేవే
తెరమఱుంగున నొక్కతకు మీఁదెత్తినమోవి
యిరవుగ నీ కది యెంగిలి గాదా. ॥ఏటి॥

పొందైన సురాపెయింటిలో బోనము వెట్టుకుండఁగా
విందు నీవేల చెప్పేవే విభునికిని
అందాకె మనసు పెట్టినటువంటికౌఁగిలి
కిందటనే వాఁడి మిగిలినది గాకా. ॥ఏటి॥

నేసవెట్టినమగువ చెఱఁగు వట్టు కుండఁగా
ఆసతో నీ వెట్టు గూడి యేలరితివే
యీసరినే శ్రీవెంకటేశుఁ డిట్టె నన్ను గూడె
వోసరించితే బువ్వము వూరఁబోతు గాదా. ॥ఏటి॥ 51

ముఖారి

ఇంతిజవ్వనవనాన నిన్నియు నెలకొనెను
వంతులవాసులతోడ వలరాచపౌఁజులు. ॥పల్లవి॥

కుతిలాలు మాని సరిఁ గూచున్నని చూడవే
సతియురముమీఁదట చక్రవాకాలు
గతి గూడ గుంపుగట్టి కాఁపురము సేసీ నవే
మితిమీఱి శిరసుపై నేఁటితుమ్మెదలు. ॥ఇంతి॥

కలికితనాలతోడఁ గడుమించీఁ గదవే
జలజాక్షి మోమునవె చకోరములు
పలుకులలోననే పాదుకొనె నిపు డిట్టె
చెలరేఁగి మోవిమీఁద చిలుకముత్తములు. ॥ఇంతి॥
తగు శ్రీవెంకటేశ్వరుదండ నిల్చీఁ జూడవే
మగువనడపు లనే మంచిహంసలు
మిగుల రతివేళను మెరసీఁ దా మిన్నిటాను
పగటుఁగు త్రికలోన పావురములు. ॥ఇంతి॥ 52

160-వ రేకు. భైరవి

ఎవ్వరినేర్పులుఁ జెప్ప నిందు నేది
గవ్వ సేయక జీవుల రక్షించవయ్యా. ॥పల్లవి॥
తలపోసి తలపోసి ధ్యానము సేతురు నిన్ను
యెలమి నింతని నిశ్చయింప లేరు
పలుమారు నీగుణాలు పైకొని నుతింతురు
కొలఁది వెట్టుచు మీఁగుబుతు లెంచలేరు. ॥ఎవ్వ॥
పొదిగి పొదిగి నిన్నుఁ బూజ లెల్లాఁ జేతురు
యెదుట నీశ్రీమూర్తి యెఱఁగ లేరు
వెదకి వెదకి సారె విందురు నీకత లెల్లా
పదిలపునీభక్తి పట్టఁగ లేరు. ॥ఎవ్వ॥
నిక్కి నిక్కి చేతు లెత్తి నీకు మొక్కుదురు గాని
మక్కువ నీమహిమ నమ్మఁగ లేరు
యిక్కడ శ్రీవెంకటేశ యిటు నీకరుణచేత
తక్కక నిన్ను సేవించి తనియ లేరు. ॥ఎవ్వ॥ 53

మాళవిగౌళ

ఇన్నిటికిఁ బేరకుఁడు యీశ్వరుఁ డింతే
పన్ని యీతనిఁ దెలిసి బ్రదుకుటే జ్ఞానము. ||పల్లవి||

మనసునఁ బుట్టినమంకుఁగామక్రోధాలు
పనిలేవు తనకంటేఁ బాప మంటదు
పనివి తొడిమ నూడి పండు తీఁగె నంటదు
జనుల కెల్లాఁ బ్రకృతిసహజ మింతే. ||ఇన్ని||

చేతులారఁ జేసేటి చేకొన్నకర్మానకు
ఘాతలఁ గర్తఁ గా నంటే కట్టు వడఁడు
ఆతలఁ నబక ముంచినట్టివేఁడి యంటదు
జాతిదేహాలకు మోఁచిన సహజ మింతే. ||ఇన్ని||

వాకున నాడినయట్టి వట్టి పల్లదాల నేగా
దాకొని పొరయ నంటే తప్పులే లేవు
పైకొని శ్రీవెంకటేశుబంటుకు వళకు లేదు
సైకమైనహరిభక్తి సహజ మింతే. ||ఇన్ని|| 54

సాళంగనాట

జయ జయ నృసింహ సర్వేశ
భయహర వీర ప్రహ్లాదవరద. ||పల్లవి||

మిహిరశశినయన మృగనరవేష
బహిరంతస్థలపరిపూర్ణ
అహినాయకసింహాసనరాజిత
బహుళగుణగణ ప్రహ్లాదవరద. ||జయ||

చటులపరాక్రమ సమఘనవిరహిత
నిటలనేత్ర మౌనిప్రణుత
కుటిలదైత్యతతికుక్షివిదారణ
పటువజ్రనఖ ప్రహ్లాదవరద. ॥జయ॥

శ్రీవనితాసంశ్రితవామాంక
భావజకోటిప్రతిమాన
శ్రీవెంకటగిరిశిఖరనివాస
పావనచరిత ప్రహ్లాదవరద. ॥జయ॥ 55

సామంతం

ఎంత వలచితి వయ్యా [illegible]కి
చెంత నుంటే లేఁతనవ్వే [illegible]లు గావా. ॥పల్లవి॥

చెలి నీపైఁ జిగురాకు చిదిమి వేసితేను
వలరాజ డీద మని వంచించితివి
వెలయఁగ విరహపువేళ వాఁ డెక్కుఁ గాక
మెలుపునఁ గదిసితే మెత్తనే కాదా. ॥ఎంత॥

బిసరుహాటు పుష్పొడి ప్రేమ నీపైఁ జల్లితేను
వసంతునిచో కన్నుచు వసివాడేవు
వెసఁ దెరమరఁ గైతే వేగమే నామెక్కుఁ గాక
రసికత నొద్ద నుంటే రజమే కాదా. ॥ఎంత॥

అలమేలుమంగ సుర టట్టె నీపై విసరితే
మలయానిలు వేఁ డంటా మాటువెట్టేవు
తలఁచి శ్రీవెంకటేశ దవ్వైతే వేఁ డెక్కుఁ గాక
చలపట్టి కూడితివి చల్లనే కాదా. ॥ఎంత॥ 56

శ్రీరాగం

ఎంత లేదు నీబత్తి యెఱఁగరా యిందరును
దొంతిబెట్టేవుప్రియాలు దొరకుదాఁకాను. ॥పల్లవి॥

పొరుగాపెపై వలపు పూసేవు నామీఁద
వరుసల వద్ది కాపె వచ్చుదాఁకాను
సరుస నావంక నీవు చొక్కఁ జూచే నప్పటిని
అరసి అవ్వలిపొందు అద నౌఁదాకాను. ॥ఎంత॥

కడవారిపొందు నాతోఁ గసి వుచ్చుకొనే విట్టె
అడరి వారితో మాఁట లందుదాఁకాను
నడుమ నవ్వు లెల్లాను నవ్వేవు యీవేళను
వుడివోనియట్టికాఁగి లొనరుదాఁకాను. ॥ఎంత॥

పోరచి వనిత మారు పొదిగేవు నన్ను నిట్టె
చేరి యాపె నిన్నుఁగూడి చెలఁగుదాఁకా
యీరీతి శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నన్నుఁ గూడితివి
కోరిక లన్నియును జేకూరుదాఁకాను. ॥ఎంత॥ 57

శుద్ధవసంతం

ఇవిగో మీమహిమలు యేమని పొగడవచ్చు
జవళి నెంచి చూచితే సరి బేసి వంటివి. ॥పల్లవి॥

అంగనలచూపులు అరతులవంటివి
కుంగక నీవు కొలువై కూచున్న వేళ
చెంగట లేతనవ్వులు సేసపాలవంటివి
కొంగులు వట్టుచు నీవు కొసరేటివేళ. ॥ఇవి॥

కాంతలపలుకు లెల్లా కప్పురాలవంటివి
అంతలో నీవు సరసా లాడేటివేళ
వంతిమోవులయీవులు పాలకూళ్లవంటివి
మంతనాన నుండి నీవు మన్నించేవేళను. ॥ఇవి॥

వెలఁదులకౌఁగిళ్లు విడిదిండ్లవంటివి
చలముల నీరతులు సలిపేవేళ
యెలమి శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నన్ను గూడితివి
తలపులవంటి వన్ని తమకపువేళను. ॥ఇవి॥ 58

161-వ రేకు. లలిత

ఎట్టిదో మీమాయావిలాసము యెఱిఁగిన నెఱఁగ నీదు
అట్టె మాగురునుమతినే ప్రత్యక్షమ వైతివి గాని. ॥పల్లవి॥

కరుణాకరా మిమ్మునుఁ గని తెలియఁగ లేను
ధరమీమహిమలు విని విని తగ నరు దందుదును
నరహరి నీవు నాలో నుండఁగ నమ్మక పురాణకథలందు
అరయఁగ మీచరితలు చెప్పఁగ నాసతోడ మిముఁ దలంతును ॥ఎట్టి॥

జగదీశా మీనామంబులు జపించ నలయుదును
వెగటుగ నీచిత్రసృష్టి చూచి మిము వెదకుదు నింతటను
నగధర మీపై భక్తి సేయఁగ మనంబున నోడఁబడను
పగటున మీరిచ్చువరములకొరకే పలుమారు మీకు మొక్కుకొందును ॥ఎట్టి॥

శ్రీవెంకటేశ నీమూరితి చింతించి చేపట్టఁగ లేను
దేవుఁడ వనియెదువిశ్వాసమునకే తిరముగఁ గొలిచెదను
శ్రీవనితాధిప వేదాలు మిమ్మునుఁ జెప్పఁగా నే తర్కింపుదును
వేవేలు పరుషలు సేవింపగఁ నీవే కర్త వని నిశ్చయింతును. ॥ఎట్టి॥ 59

లలిత

అతని నడుగవో చిత్తగు ప్త నాయందలి యోగామ్యములన్నియును
అతఁడే మీ కుత్తరము చెప్పెడిని యన్నిటికిని మనుఁ దడవకుమీ. ||పల్లవి||

కరచరణాదులు నాకుఁ గల్పించిన యతఁడే
గరిమల నావుభయకర్మసంఘములకుఁ దాఁ గర్త
సరుగఁ బ్రాణము లొసఁగి చైతన్య మతఁడే
పరగఁగ నాయపరాధంబులు పరిహరించఁ గర్త. ||అత||

రమణతో నను బుట్టించి రక్షించేయతఁడే
అమరఁగ నన్ను వహించుక నావళు కంతయుఁ దీర్చఁగఁ దాఁ గర్త
ప్రమదమున నాయంతరాత్మయై పాదుకొన్న యతఁడే
మమతల మీలోకము చొరకుండా మాఁట లాడుకొనఁ దానే కర్త. ||అత||

యెప్పుడుఁ బాయక దానునీఁగా నేలుకొన్న యతఁడే
తప్పక యిహముఁ బరము నిచ్చి వోరులు దడవకుండఁ జేయఁగఁ గర్త
చెప్పఁగ నాపాలిదేవరా శ్రీవెంకటేశుఁ డతఁడే
అప్పణిచ్చి మిము సమ్మతి సేయుచు నటు మముఁ గావఁగఁ దానే కర్త. || 60

లలిత

అవధారు పరాకు సేయకు మపరాధముగా నెంచకు
వివరింపఁగ నీవే గతి విష్ణుఁడ మన్నించఁ గదే. ||పల్లవి||

నాకు నాకే నీసన్నిధానము గల్పించుకొని
చేకొని విన్నపము లెల్లాఁ జేయుచున్నాఁడను
కాకు సేసి నన్ను నీఁ డెంత గట్టువాయ యనక
శ్రీకాంతా నీ వింతట నుందువు చిత్తగించి వినవే. ||అవ||

చూచి చూచి నీమూరితి నాసొమ్ముగఁ జేసుకొని
చేచేత నాలో ధ్యానము సేయుచు నున్నాఁడను
కాచుకొని వీనికి నాకుఁ గారణ మే మనక
యేచోటా నీరూపమే హరి యెదలో నుండఁ గదే. ॥అవ॥

కోరి కోరి నే నూరక నీకొలువు గడించుకొని
చేరి నీవూడిగములు సేయుచు నున్నాఁడను
యీరీతులుఁ శ్రీ వెంకటేశ్వర యివి యేఁటి సలిగె లనక
నారాయణ సర్వేశ్వరుఁడవు నన్ను నేలఁ గదవే. ॥అవ॥ 61

లలిత

ఎట్టు సేయఁ గలవాఁడవో యిఁక నీచేతిది నావునికి
నెట్టన నీదాసుఁడ నైతిని నీచిత్తం బిఁకను. ॥పల్లవి॥

సారెకుఁ గొలువు సేతు చనవులు నీ వితువో యనుచు
నేరకున్నాఁ బాడుదును నీవు మెత్తు వనుచు
వోరిచి వుపవాసము లుండుదు నొగి దయ దలంతువో యనుచు
చేరి వాకిలి గాచు కుండుదు చిత్తము రావలె ననుచు. ॥ఎట్టు॥

కమ్మటినిచ్చకములు నెరపుదు కైవసము గావలె ననుచు
వుమ్మడి నీగుణాలు వొగడుదు వూరక మొగ మోడుదు వనుచు
నెమ్మది మొక్కులు నే మొక్కుదు నేరము లెంచక కాతు వని
నమ్మి నిన్ను నేఁ బూజింతు నను నీ వీడేరింతు వని. ॥ఎట్టు॥

ఆసతో నిను భావింతు అన్నిట నన్నేలుదు వనుచు
వేసరక నీమంత్రము నుడుగుదు వేగమె వర మొసఁగుదు వనుచు
రాసికి నెక్కఁగ శ్రీ వెంకటేశ రక్షించితి విప్పుడు నన్ను
వాసితోడ నే నిన్ను దగులుదును వదలక నాపాలఁ గల వనుచు. ॥ఎట్టు॥ 62

162-వ రేకు గౌళ

ఇటు లైతే(బుణ్యము నీకు యిది వుపకారం బౌను
తటుకన నీకిరితి వొగడుదురు తలకొని యిందరును. ॥పల్లవి॥

సురాసురగంధర్వయక్షులు మిమ్ము దెలియఁగ లేరు
పరాశరాదులు మీరూపు ధ్యానించఁగ లేరు
నరు లెరుఁగుదురా మిమ్ము నారాయణ నీవే సులభుఁడవై
కరీంద్రుఁ గాచినయటువలెఁ గాతువు గాక. ॥ఇటు॥

సనాతన బహువేదశాస్త్రంబులు మిము నుతింప లేవు
అనంతయజ్ఞంబులు మిమ్ము నటు సాధించఁగ లేవు
తనుధరు లెంతటివారు దామోదర నీవే అహల్యను
వినోదముగాఁ గాచినయటువలె నెనఁ గాతువు గాక. ॥ఇటు॥

రమాసతినీళామహిరామలు మీతల పెఱుంగరు
సమేతులైన శేషాదులు మీజాడ మీఁరలేరు
తమోమయు లిందరును ధరణిధర శ్రీవేంకటేశ
నమో నమో యని మొక్కంగా నను గాతువుగాక. ॥ఇటు॥ 63

సామంతం

సరిగాఁడు వీఁ డన వలదు జగమున రాజు నలసినది దేవులు
యిరవుగ నందగు లోకములోపల యిది నానుడిమాఁట. ॥పల్లవి॥

జగదేకబంధుఁడవట సకలజీవులకును గుఱుతుగ
మొగము చూపవయా మీకు మొక్కెద నిదె నేను
తగులైనచుట్టరికము దాఁచఁగ నీకఁ నేలా
తెగరానిమమకారము తెలుపఁగవలెఁ గాని. ॥సరి॥

యితవైన ప్రాణమవట యీచరాచరములకు అభయము
సతత మియ్యవయ్యా మాకును సన్నుతింతు నిన్ను
మతిఁ బాయనికూటంబులు మానుప మరి యేలా
జతనంబునఁ జాలాభియములు జరపఁగవలెఁ గాని. ॥సరి॥

నెలవైన యేలికవట నీదాసుల కెల్లా వేళలు
దెలియఁ జెప్పవయ్యా మిమ్ము మను తిరముగఁ గొలిచెదను
బలువయిన శ్రీవెంకటేశ పరాకు లేక నేలా
చెలరేఁగి నీసులభత్వమే చెల్లించవలెఁ గాని. ॥సరి॥ 64

సామంతం

ఎదురుమాట లాడితి నీకు యీతప్పులు లోఁ గొను నీవు
పదరఁగఁ దగదు నీకు పంతము లిచ్చితిఁ గావఁ గదే. ॥పల్లవి॥

మునుపే నే విన్నవించితిని విన నవధరించితివి నీవు
వెనక నేసుకో శరణు చొచ్చితిని విడువకు మన్ననుచు
ననుఁ జూచి దేహి యంటే నాస్తి యనరాదు నీకు
ఘనయాచకుఁడను నేను కడుదాతవు నీవు. ॥ఎదు॥

వెదకి నిను వేఁడుకొంటిని విచ్చేసితివి మాయింటికి
వదలఁ దగదు నీభక్తి యొసఁగు నీవాఁడను పాయకు మనుచు
పదిలంబుగ మొక్కినచేతులు బలిమిఁ గోయరాదు
యిదివో బంటను నేను యేలినవాఁడవు నీవు. ॥ఎదు॥

మరిగి నీముద్రలు మోచితిని మన్నించితి విటు నను నీవు
కరుణతోడ నాయపరాధంబులు కడపు కావు మనుచు
యిరవై నీపేరు వెట్టితే నియ్యకొనక పోరాదు
పరమాత్ముఁడ నే శ్రీవెంకటేశ నాయకుఁడవు నీవు. ॥ఎదు॥ 65

సామంతం

ఏది గతి నే నొక్కఁడనే యెందరి కోపుదును
నీదయతో మన్నించఁ గదవే నీరజనాభా. ॥పల్లవి॥

మోహాంధకారము యెక్కడ చూచిన ముంచుక వున్నది
దేహాభిమానము అందుకుఁ దోడు దీకొని వచ్చీని
సాహసభూతము ఘనహింసలకే చాఁపించీ జేయి
దాహపుటాసలు వెనకముందరల తెరవులువెట్టీని. ॥ఏది॥

కోపాగ్నికణములు సారెకుఁ జుట్టుక గుబ్బతిలఁ దొడఁగె
పై పై వయోవికారంబులు చలపట్టుక తిరిగీని
చాపలగర్వము యెవ్వరి నైనా సాధింపించీని
తీపులధనములు మీఁదిమీఁదనే తీదీపులు రేఁచీని. ॥ఏది॥

భావజవిలాస మప్పటప్పటికి బలుములు చూపీని
వేవేలు సంపద లెందు చూచినా వేడుక సేసీని
శ్రీవెంకటేశ యలమేల్మంగను చేకొను దేవుఁడ
యీవేళను నన్నేలితివి నాకు నిన్నియు తగవస మయ్యీని. ॥ఏది॥ 66

163-వ తేకు. సామంతం

ఆన తియ్యఁ గదవే అందుకే కాచు కున్నాఁడను
పూనుక నీ వెంతనేర్పరి వైనా భువి మనసుపేదను నేను. ॥పల్లవి॥

కొలిచే మనేబంట్లు నీకుఁ గోటానఁగోట్లు గలరు నిన్ను
దెలిసే మనేజ్ఞానులు తెందేప లున్నారు
తలఁచి వరము లడిగేవారలు తలవెంట్రుకలందరు నాగ
యిల సందడిలో నాకొలువు యెటువలె నెక్కునో. ॥ఆన॥

పనులకుఁ బాల్పడినవారు బ్రహ్మాదిదేవత లట
వినుతులుసేయఁ దొడఁగీ నవె వేదరాసు లట
మునుకొని ధ్యానించువారు మును లెందరైనాఁ గల రట
వినయపునామనవిసనవులకు వేళ లెపుడు గలిగీనో. ॥అన॥

వున్నతితోడుత నిన్ను మోఁచుటకు వున్నారు గరుడఁడు శేషుఁడు నీకు
అన్నిటాను నీకాఁగిటిలోపల నలరీ నలమేల్మంగ
యెన్నఁగ శ్రీవెంకటేశ నన్ను నా యేలితి వింతటిలోనె
పన్నినవామొక్కులు నీ కేబాగులఁ జేరీనో. ॥అన॥ 67

సామంతం

ఇప్పుడే నే నొడఁబడ జెప్పితి యెల్లనాఁడు మరవఁగఁ దగదు
నెప్పున నే నెంతటికల్లరి నైనా నీదాసుఁడ నని యందురుగా. ॥పల్లవి॥

మఱతునో తలఁతునో నిన్ను మాఁటల నేతప్పు గలుగునో
యెఱఁగక నీదాసులఁ జూచి యేమని పలుకుదునో
నెఱసిననాకర్మఫలంబులు నీకు సమర్పణ సేసితిని
మఱి నామీఁదట నేరము లెంచక మాధవ యన్నిటు రక్షించవే. ॥ఇప్పు॥

అలతునో సొలతునో నే నీయందు భక్తి సేతునో సేయనో
యెలమిని నీకు నివేదించక యేమేమి భుజియింతునో
తలఁచేటినామనసే నీకును ధనముగాఁ గప్పము వెట్టితిని
పలుమారు నన్నును తగవుకుఁ దియ్యక పరమాత్మా ననుఁ గావఁ గదే. ॥ఇప్పు॥

నేరనో నేర్తునో నీకైంకర్యము నేమము లేమేమి మానితినో
నీరూపము నే సేవించి యెక్కడ నే ననుమానించితినో
మేరతోడ మావారు చెప్పఁగా మి మ్మింతట నే నమ్మితిని
వారిఁ జూచైన శ్రీవెంకటేశ వరదుఁడవై మము మన్నించఁ గదవే. ॥ఇప్పు॥ 68

ముఖారి

సర్వేశ్వరా నీతో సరి యెవ్వరు
పూర్వపువారు చెప్పఁగాఁ జూచి కొలిచేఁ గాని. ॥పల్లవి॥

చేరి వేదములు నిన్నుఁ జెప్పఁగా వినుటే కాని
నీరూపము దర్శించేవార లెవ్వరు
ధారుణిలో నియవతారాలే చూచుట
దీరత నీమహిమలు తెలిసేవా రెవ్వరు. ॥సర్వే॥

భూమి వారిఁ జూచి నిన్ను బూజలు సేయుట గాని
కామించి నీతో మాటాడేఘను లెవ్వరు
దీమసాన నీదాసుల దిష్ట మెరుఁగుట గాని
యీమేర నీదెవిక మెరిఁగేవా రెవ్వరు. ॥సర్వే॥

వరములు నీ వియ్యఁగా వచ్చి సేవించుట గాని
కెరలి నీమూర్తి వెదకేవా రెవ్వరు
హరి శ్రీవేంకటేశా నీకరుణ వారాఁట గాని
అరసి నిన్ను సుద్దు లడిగేవా రెవ్వరు. ॥సర్వే॥ 69

ముఖారి

ఇట్టి నావెట్టితనము లేమని చెప్పుకొందును
నెట్టన నిందుకు నగి నీవే దయఁ జూడవే. ॥పల్లవి॥

పాటించి నాలో నుండి పలికింతువు నీవు
మాటలాడనేరుతు నంటా మరి నే నహంకరింతును
నీటున లోకము లెల్లా నీవే యేలుచుండఁగాను
గాటాన దొర నంటా గర్వింతు నేను. ॥ఇట్టి॥

నెమ్మదిఁ బ్రజల నెల్లా నీవే పుట్టించఁగాను
కమ్మి నే నే బిడ్డలఁ గంటి నంటా సంతసింతును
సమ్మతి నీవే సర్వసంపదలు నొసఁగగాను
యిమ్ముల గడించుకొంటి నివి నే నంటా నెంతు. ॥ఇట్టి॥

మన్నించి యిహాపరాలు మరి నీవే యియ్యఁగాను
యెన్నుకొందు నాతపోమహిమ యిది యనుచును
వున్నతి శ్రీవెంకటేశ నన్ను నేమి చూచేవు
అన్నిటా నాయాచార్యువిన్నపమే వినవే. ॥ఇట్టి॥ 70

ముఖారి

ఇటు నిను దెలియఁగ నెంతటివారము
తటుకన నాసలఁ దగులుట గాకా. ॥పల్లవి॥

నానామూర్తులు నగధర నీరూపు
యేనెలవు ని న్నెటువలెఁ దలుఁచుట
పూని నీభావము పొందుగాఁ జెప్పఁగా
వీనులు చల్లఁగా వినుటే కాకా. ॥ఇటు॥

పెక్కునామములు బిరుదు లనంతము
లెక్కడ గొలదిగ నెన్నని పొగడుట
యిక్కువ నేసుక యిందులో నొకటి
పక్కన నొకమరి పలుకుట గాకా. ॥ఇటు॥

వేవేలు గలవు నీవిహారభూములు
యేవిధమున నెం దెం దని తిరుగుట
శ్రీవెంకటేశా నీశృంగార మెల్లను
సేవించి ముదమునఁ జెలఁగుట గాకా. ॥ఇటు॥ 71

164-వ రేకు. ముఖారి

ఎవ్వరికి యెవ్వ రయ్యేరు యిందరికి నీవే దిక్కు-
అవ్వల నివ్వల నీ వనాథనాథుఁడవు. ॥పల్లవి॥

కాయకము లందరును గార్యవశపరులే
పాయని నీ వకారణబంధుఁడవు
దాయగాం డ్లెవ్వరినై నా దప్పించుకొనేవారే
బాయిటనున్నా నీ వాపన్నశరణ్యుఁడవు. ॥ఎవ్వ॥

అట్టిలోకమువారు అర్థకామపరులే
జట్టిగాని నీ వైతే సర్వదాతవు
పొట్టఁబోరుగుచుట్టాలు భోజనసహాయులే
నెట్టన నీ వైతే మాకు నిర్వాహకుఁడవు. ॥ఎవ్వ॥

అంతటా వారికి వారు ఆత్మపోషకులే
రంతుల నీ వైతే నానారక్షకుఁడవు
సంతతము శ్రీవెంకటేశా మమ్ము నేలితివి
పంతమున నీవు భక్తపరిపాలకుఁడవు. ॥ఎవ్వ॥ 72

ముఖారి

దేవ నీవు గల్పించిన తెరువు లివి
నీవారైనవారి నేరుపు లివి. ॥పల్లవి॥

పరమశాంతునకుఁ బాపము రాదు
విరతిగలవానికి వెరపు లేదు
గురుసేవారతునకుఁ గోపము రాదు
ధర సత్యవిదునకుఁ దప్పు లేదు. ॥దేవ॥

పుట్టుబ్రహ్మచారికి బుద్ధి చెడదు
అట్టె ఆసలేనివారికి అలపు లేదు
తొట్టినసుజ్ఞానికి దుఃఖము లేదు
గట్టియైనమానికి కలహమే లేదు. ॥దేవ॥

సమచిత్తునకును చంచలము గాదు
విమలాచారునకు వెలితి లేదు
నెమకి శ్రీవెంకటేశ నీదాసులై కొల్చి
భ్రమయనివారికి భారము లేదు. ॥దేవ॥ 73

శ్రీరాగం

వారివారికర్మములే వారిఁ జుట్టుకొనఁగాను
యీరీతి నీవే వారియెడుక మాన్పితివి. ॥పల్లవి॥

హిరణ్యకశిపుపాటు యెఱఁగఁడా రావణుఁడు
ధరలో హరికిఁ బగై తానూఁ బొలిసె
విరసపుకంసుగతి విన్నఁడా దుర్యోధనుఁడు
సరుగఁ దానూఁ బగై సమసినాఁడు. ॥వారి॥

తెగి మురాసురుజాడ తెలియఁడా నరకుఁడు
మొగిసి పోటుకుఁ బోయి మొక్కపోయను
సొగిసి సోమకుదెస చూడరా దానవులెల్లా
మగిడి మగిడి పోరి మడిసిరి గాక. ॥వారి॥

బలి వోయినతెరువు బాణుఁడు విచారించఁడా
బలిమిఁ దొడరి భంగపడెఁ గాక
యెలమి శ్రీవెంకటేశా యెవ్వరి నే మనవచ్చు
యెలమి నిప్పటివారూ నెఱఁగరే కాక. ॥వారి॥ 74

శ్రీరాగం

హరి నీదాసులభాగ్య మది యెంతని చెప్పేము
సిరివై నసీసుద్దులు వింటి మయ్యా. ||పల్లవి||

నెమ్మదిని నీ వనేటినిధానము గన్నవారు
కిమ్ముల సంపన్నులై సుఖంతు రయ్యా
కమ్మటినీభక్తియనే కామధేను వున్నవారు
వుమ్మడి నచ్చికను లే కుందు రయ్యా. ||హరి||

చేరి నీపై చింతయనే చింతామణిగలవారు
కోరినట్లా బదుకుదు రయ్యా
సారపునీకృపాపారిజాత మబ్బినవారు
బోరన సంతోసాలఁ బొదలుదు రయ్యా. ||హరి||

హత్తి నీనామమునే అమృతముగలవారు
నిత్తెమై నపదవుల నిలుతు రయ్యా
యిత్తల శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటా నన్నేలితివి
సత్తుగానీవారు నాకుఁ జన విత్తు రయ్యా. ||హరి|| 75

శ్రీరాగం

దైవమా నీ వొక్కఁడవే దక్కినధనము గాక
యేవలా నావలా మఱి యెంచ నే మున్నది. ||పల్లవి||

పుట్టినవారి కెల్లా పొత్తులది జగము
మెట్టి కూచుండేయరఁగు మేదిని యెల్లా
బట్టబయటిభోగాలు బంతికూటిభోజనాలు
పట్టి తమవని మేరుపరచ నే మున్నది. ||దైవ||

పంచుకొన్న భాగాలు పంచమహాభూతాలు
పంచేంద్రియములే పరివారాలు
యెంచి నడచేకాలకు యిందరికి నుంబళి
తెంచి యెచ్చుకుందు లిందుఁ దెలుప నే మున్నది. ॥దైవ॥

మనోవికారాలు మానుషపుటెలుకలు
వినోదమాత్రాలు వేడుక లెల్లా
యెనలేని శ్రీవెంకటేశ నీమహిమ లివి
వెనకా ముందరా నిన్న వించ నే మున్నది. ॥దైవ॥ 76

శ్రీరాగం

ఇట్టివాఁడవు సులభ మెట్లా నైతివో కాక
అట్టినీదయ దలఁచి అరుదయ్యా నాకు. ॥పల్లవి॥

యే సేమి చదువవలె నెందరి నడుగవలె
ఆముక నిన్నుఁ దెలిసేయందుకొరకు
భూమిలోన నెంతేసిపుణ్యములు సేయవలె
కామించి నీపై భక్తి గలిగేటికొరకు. ॥ఇట్టి॥

యెన్ని జన్మా లెత్తవలె నెందెందు వెదకవలె
కన్నుల నీసాకారము గనేకొరకు
వున్నతి నెంతగాలము వొగ్గి కాచుకుండవలె
విన్నవించి నీసేవ వేడుకొనేకొరకు. ॥ఇట్టి॥

యేదేది యెఱఁగవలె యెట్లభ్యసించవలె
నీదాసుఁ డనిపించుకొనేటికొరకు
సాదరాన శ్రీవెంకటేశ్వర నన్ను మన్నించితి
వేదసఁ బొగడవలె యింతసేసేకొరకు. ॥ఇట్టి॥ 77

165-వ రేకు. శ్రీరాగం

చెప్పితేఁ బాసు వందురు చేసినదోసము లెల్లా
వొప్పుగాని మన్నించ నుచితమా నీకు. ॥పల్లవి॥

క్షమియించుకొనవే సర్వాపరాధములు
క్రమ మెఱఁగ కే నేమి గావించితినో
రమణతో సర్వలోకరక్షకుఁడ వట నీవు
తమితోడ నన్నుఁ గావఁ దగ వౌను నీకు. ॥చెప్పి॥

పరిహరించఁగదవే బహునరకబాధలు
గరిమల నెటువలెఁ గాచుకున్నవో
అరుదుగా సురల మొరాలించితి వట తొల్లి
ధర నన్ను వహించుకోఁ దగ వౌను నీకు. ॥చెప్పి॥

వెనుకొని యడ్డము రావే శ్రీవెంకటేశ్వర
అనుభవించేకర్మము లవేమున్నవో
పనివడి భక్తపరిపాలకుఁడ వట నీవు
తనుభోగాలు భోగించఁ దగ వౌను నీకు. ॥చెప్పి॥ 78

నాదరామక్రియ

అతఁడు లోకోన్నతుఁ డాదిమపురుషుఁడు అన్నిటాను పరిపూర్ణుఁడు
చతురుఁ డితఁడే రక్షించఁ గలవాఁడు శరణని బ్రదుకవో వో మనసా. ॥పల్లవి॥

మరుతండ్రిఁ జూచిన మంచికన్నులను మరొకరిఁ జూచిన నిం పౌనా
సిరివరునామము నొడిగిననోరను చిక్కినపేరులు యిత వౌనా
పరమాత్ముఁ దలఁచినమనసులోపలను పరులఁ దలఁచితే నోడఁ బడునా
కరుణానిధిపుణ్యకథలువినినచెవుల కథలసుద్దులు నిస సమ్మతించునా. ॥అత॥

నరహరిఁ బూజించినయట్టికరములు నరులసేవ సేయ నరుహములా
మురహరు శరణని మొక్కినశిరసున మూఢులకు మొక్క నుచితములా
హరిమందిరమున కరిగెడుపదములు అధములిండ్ల కేఁగఁగ నలవడునా
పురుషోత్తములాంఛనము మోచిననేను భువి హీనవృత్తికిఁ బొసఁగీనా. ॥ఆత॥

గోవిందుఁడే దిక్కై వుండుఘనులకు కొలిచీనా దేవతాంతరంబులు
భూవల్లభుదెసఁ బుట్టినజ్ఞానము పొంది వేరొకట నిలిచీనా
శ్రీవెంకటపతిపై నిడినభక్తి చెలులపై నునుపఁగఁ దగవవునా
దేవకినందనుఁ డితనిదాసులఁ దెలియఁగ జడులకుఁ దరమయ్యీనా. ॥ఆత॥ 79

నాదరామక్రియ

ఇదివో నీప్రతాపము యెక్కడ చూచినాఁ దానే
యెదిటిబ్రహ్మాండము యిన్నుఁచాల దిందుకు. ॥పల్లవి॥

పనిగొంటె భువిలో నేఁబదియే అక్షరములు
కొనాడితే నీగుణాలు కోటానఁగోటి
యెనసి పదునాలుగే యెడమైన లోకములు
అనిశము నీనియమితే ననంతమహిమలు. ॥ఇది॥

మించి నిండుకొంటేనే నెనిమిదియే దిక్కులు
అంచల నీకతలైతే ననేకములు
యెంచి చూచితేఁ గల వీపంచమహాభూతాలే
ముంచిననీమాయ తుద మొదలే లేదు. ॥ఇది॥

వుపమించి తెలిసితే నొక్కటే జగము
అపురూపపునీసృష్టి అతిఘనము
అపరిమితపుజీవు లణుమాత్రులైనాను
యెపుడు శ్రీవెంకటేశ యెక్కుడు నీదాసులు. ॥ఇది॥ 80

నాదరామక్రియ

ఎంతకత నడపితి వేమి జోలిఁ బెట్టితివి
చింతించ లోకములు నీచేతివే కావా. ॥పల్లవి॥

కౌరవులఁ బాండవుల కలహము వెట్ట నేల
నేరిచి సారథ్యము నెఱప నేలా
కోరి భూభార మణఁచేకొరకై తే నీచే చక్ర
మూరకే వేసితే దుష్టు లొక్కమాటే తెగరా. ॥ఎంత॥

చేకొని వానరులఁగాఁ జేయ నేల దేవతల
జోకతో లంకాపురి చుట్టుకో నేల
కాకాసురు వేసినకసవే రావణుమీఁద
నాకడఁ బంపువెట్టితే నప్పుడే సమయఁడా. ॥ఎంత॥

గక్కన శ్రీవెంకటేశ కంబములో వెళ్ల నేల
చొక్కముగాఁ బ్రహ్లాదుఁడు చూపఁగ నేల
చిక్కక హిరణ్యకశిపునాత్మలో నుండక
తక్కించి నీవెడసితే తానే పొలియఁడా. ॥ఎంత॥ 81

నాదరామక్రియ

పరులకై తే నిదే పాపము గాదా
పురిగొని నీవంకఁ బుణ్యమాయఁ గాకా. ॥పల్లవి॥

పరమపురుష నీవు పట్టినదే ధర్మము
అరసి నీవు చెల్లించినదే సత్యము
ధరలోన నీకెంటికి తండ్రితో విరోధించఁగ
దొరసి ప్రహ్లాదునకు దోడైనదే గురుతు. ॥పరు॥

నారాయణుఁడ నీవు నడపినదే తగవు
ఆరూఢి నీ వౌ నన్నదే ఆచారము
సారెకుఁ దమయున్నతో చండిపడి పెనగఁగ
కోరి సుగ్రీవు వహించుకొన్నదే గురుతు. ॥పరు॥

శ్రీవెంకటేశ నీవు చేసినదే నీతి
చేవతో నీ వొడఁబరచినదే మాట
కావించి తాతతోఁ బోరఁగా నీవు చక్ర మెత్తి
ఆవేళ నడ్డమైనందుకు అర్జునుఁడే గురుతు. ॥పరు॥ 82

166-వ రేకు. నాదరామక్రియ

ప్రపన్నులకు నిది పరమాచారము
విపరీతాచారము విడువఁగ వలయు. ॥పల్లవి॥

భగవదపచారము భాగవతాపచారముఁ
దగులక దేవతాంతరము మాని
నగధరుశరణము నమ్మి యాచార్యుని
బగివాయనిదే పరమవైష్ణవము. ॥ప్రప॥

మరహంకారము దుఃఖము సుఖమునుఁ
బొరయక ప్రాకృతుల పొంతఁ బోవక
దరిశనాభిమానాన ధర్మము వదలక
పరిశుద్ధి నుండుటే పరమవైష్ణవము. ॥ప్రప॥

ఉపాయాంతరము లొల్లక భక్తి చేపట్టి
యెపుడూఁ దీర్థప్రసాదేచ్ఛతోడ
నిపుణత శ్రీవెంకటనిలయుఁడే గతి యని
ప్రపత్తి గలుగుటే పరమవైష్ణవము. ॥ప్రప॥ 83

రామక్రియ

జతనము జతనము సర్వేశునగరిది
బతుకఁదోవ యిదె బడకరము. ||పల్లవి||

హృదయములోపల నీశ్వరుఁ డున్నాఁడు
పదిలము మనసా బడకరము
తుద నల కామాదులఁ జొర నియ్యక
పదరక కావుము బడకరము. ||జత||

యెంచుకొనీ నిదె యేలిక మిము నిఁక
పంచభూతములాల బడకరము
మించినపురి తొమ్మిదివాకిళ్లను
పంచుక వున్నారు బడకరము. ||జత||

నడుమ నడుమ ప్రాణములాలా మీరు
బడివాయకుండరో బడకరము
యెడయక శ్రీవెంకటేశ్వరునకు మీరు
బడలక కొలువరో బడకరము. ||జత|| 84

భైరవి

ఆతఁడే విష్ణుం డఖిలము నడపెడి
యీతల నెవ్వరి కేఁటికిఁ జింతా. ||పల్లవి||

పుట్టించఁ బెంచఁగ పొడ వెక్కించ దేహాల
గట్టిగా మాఁటలాడించఁ గదలించ
పట్టి వాన గురియించ పైరులు మొలపించ
తిట్టపెట్ట నొకానొకదేవుఁడు గలఁడు. ||ఆత||

అన్నపానము లొసఁగ నాపదలు గడపఁగ
పన్ని మాయలు భువిఁ బచరించ
విన్నపాలు సురలవి విని యందరి రక్షింప
వున్నతోన్నతుఁడై లోకానాకకర్త గలఁడు. ॥ఆత॥

కాల మక్షయము సేయ కర్మము ఫలించఁ జేయ
తాళుకొని మరపించఁ దలఁపించ
పాలుపడి శ్రీవెంకటపతియై వేదాలుచెప్పే
యేలిక యొకానొకయీశ్వరుఁడు గలఁడు. ॥ఆత॥ 85

భైరవి

హరి హరి జగ మెఱంగ నీ వాతుమలోనే వున్నాఁడవు
సురలఁ గాచుటయు నసురల నడఁచుట చొప్పడియున్నది నీగురుతు. ॥పల్లవి॥

వేదార్థము దప్పఁ దెలిసినవిద్వాంసునివంటిది
పాదుగఁ జదువక తర్కించఁబోవు పాండిత్యమువంటిది
మేదిని నడవులఁ దెరువు దప్పి మరి మెలఁగేటి తెరువరివంటిది
ఆదిమూర్తి నీశరణుచొచ్చి నిను నారాధించనివానిబదుకు. ॥హరి॥

వట్టిజోలితో నూరక దేవరలేనిపూజవంటిది
వొట్టుక ఫలములులేనిపంటలకు వొడిగట్టేయటువంటిది
నెట్టనఁ గర్ణధారుఁడు లేని జలనిధినడిమియోడవంటిది
జట్టిబయటనే పరమేశ్వర నీపై భక్తిలేనివానిబదుకు. ॥హరి॥

పొందుగ ధర్మము బోధించెడిసత్పురుషులులేనిసభవంటిది
చెంది శ్రీవెంకటేశ్వర నీమహిమలుచెప్పనికథవంటిది.
సందడి నన్నియుఁ జేసి దక్షిణలుచాలనియజ్ఞమువంటిది
యిందిరారమణ నీ వెక్కుడనుచు నిన్నిటఁ దెలియనివానిబదుకు. ॥హరి॥ 86

భైరవి

అరుదు నీచరిత్రము హరి నే నిదియే తలఁచుకొని
శరణంటిఁ గావు మిదియ విన్నపము సరి లేరు నీకు. ॥పల్లవి॥

పరగ నీయకారణబంధుత్వ మహల్యయందుఁ గంటిమి
కరియందు నా ర్తరక్షకత్వము మెరయఁగఁ గంటిమి
అరసి ద్రౌపదియందు నాపదుద్ధారకత్వము గంటిమి
శరణంటేఁ గాచుట ధర విభీషణునందుఁ గంటిమి. ॥అరు॥

మును భక్తవత్సలత్వము నీకు శబరియందుఁ గంటిమి
అనాథనాథుఁడవు నీ వగుట సుగ్రీవునందుఁ గంటిమి
పెనఁగి నిరుహేతుకప్రేమ పరీక్షితునందుఁ గంటిమి
నినుఁ గింకరాధీనుఁ డని ప్రహ్లాదునియందుఁ గంటిమి. ॥అరు॥

గోవర్ధనమందు సర్వజీవదయాపరత్వము గంటిమి
భావించి సాందీపునందు ప్రతిజ్ఞాపాలకత్వము గంటిమి
దేవ శ్రీవెంకటేశ్వర నీవు దిష్టనరదుఁడవగుట
తావై నన్నీకోనేటిదండనొసఁగేయందే కంటిమి ॥అరు॥ 87

167-వ రేకు. భైరవి

ఎంతపుణ్యమో యిటు మాకుఁ గలిగె
చెంతనే నీకృప సిద్ధించఁ బోలు. ॥పల్లవి॥

శ్రీపతి మీకథ చెవులను వింటిమి
పాపము లణఁగెను భయ ముడిగె
తీపుగఁ దులసీతీర్థము గొంటిమి
శాపము దీరెను సఫలం బాయ. ॥ఎంత॥

గోవింద మిముఁ గనుఁగొంటి మిప్పుడే
పావన మైతిమి బ్రతికితిమి
తావుల మీపాదములకు మొక్కితి
వేవేలుఁ గలిగెను వేడుక లాయ. ||ఎంత||

శ్రీవేంకటేశ్వర సేవించితి మిము
ధావతి దీరెను తనిసితిమి
వావిరి ముమ్మారు పలగొని వచ్చితి
నీవార మైతిమి నిలిచితి మిపుడు. ||ఎంత|| 88

ములహారి

అనంతాపరాధి నేను అటుగాన శరణంటిని
యెనలేనినీగుణాలు యేమిచూచే నయ్యా. ||పల్లవి||

దగ్గరి కొలుతు నాతారతమ్య మెంచుకోను
సిగ్గువడ నిట్టె నిన్నుఁ జేరి పాడుదు
వొగ్గి విన్నపాలు సేతు వుబ్బునఁ జిత్త మెరఁగ
యెగ్గు లెంచితే నావల్ల నెన్ని లేవయ్యా. ||అన||

పాదాలంటి మొక్కుదును పరిశుద్ధి దలఁచను
సాధించి కొలువవత్తు సత్వచూడను
యేదెసనైనా నుతింతు యెంగిలినో రని మాన
పాదుగా విచారించితే బలుమూఢుఁడ నయ్యా. ||అన||

మంచముపైఁ దలపోతు మందెమేళ మని యన
కంచముకూడర్పింతుఁ గాదన నేర
యెంచఁగ శ్రీవేంకటేశ యిన్నిటా నీబంట నైతి
పంచలఁ జూచితే నీపాలివాఁడ నయ్యా. ||అన|| 89

మలహరి

అన్నిటా నీవే వుందు వందువు గాన
యిన్ని నీవు వుట్టించిన వివి నీసొమ్ములే. ॥పల్లవి॥

నిలిచినరూపు లెల్లా నీగుళ్లుగాఁ దలఁతు
మెలఁగేటిచైతన్యము మిమ్ముగాఁ దలఁతు
యిలలోనిధ్వనులు నీపలుకులుగాఁ దలఁతు
కలపంచభూతా లుపకరణాలుగాఁ దలఁతు. ॥అన్ని॥

నారుకొన్నపంటలు నీకై వేద్యాలుగాఁ దలఁతు
నీ రెల్లా నీతీర్థ మని నెమ్మిఁ దలఁతు
ధారుణి భోగాలు పూజాద్రవ్యాలుగాఁ దలఁతు
నేరిచినపను లెల్లా నీలీలలుగాఁ దలఁతును. ॥అన్ని॥

కాలత్రయము నీగతులుగా నే తలఁతు
చాలి సురల నీయనుచరులఁగా నే తలఁతు
నాలోని శ్రీవెంకటేశ నాతండ్రి వని తలఁతు
తాలిమి నీదేవులను తల్లి యని తలఁతును. ॥అన్ని॥ 90

మలహరి

అందుకే పో నీపై నాసవుట్టి కొలిచేది
మందలించితి నిఁక మరి నీచిత్తము. ॥పల్లవి॥

యిందరుఁ జెప్పఁగా వింటి యెవ్వరికైనా విష్ణుఁడే
కందువ మోక్ష మియ్యఁ గర్త యనఁగా
ముందె వింటి నారదుఁడు మించి నిన్ను బాడఁగా
పొందుగ లోకములోనఁ బూజ్యుఁ డాయ ననుచు. ॥అందు॥

అప్పటివింటి లోకము లన్నిటికి హరియే
కప్పి రక్షకత్వానకుఁ గర్త యనఁగా
యిప్పుడె వింటి ధ్రువుఁడు యిటు నిన్ను నుతించె
వుప్పతిల్లి పట్ట మేలుచున్నాఁ డనుచును. ||అందు||

యిదె వింటి శ్రీవెంకటేశ బ్రహ్మకుఁ దండ్రివై
కదిసి పుట్టించఁ బెంచఁ గర్త వనుచు
వదలక వింటి నీకు వాల్మీకి కావ్యము చెప్పి
చెదర కాద్యులలోఁ బ్రసిద్ధుఁ డాయ ననుచు. ||అందు|| 91

భూపాళం

అపరాధిని నే నైనాను
కృపగలవారికిఁ గపటము లేదు. ||పల్లవి||

సనాతనా అచ్యుతా సర్వేశ్వరా
అనాదికారణ అనంతా
జనార్దనా అచల సకలలోకేశ్వరా
నిను మరచి యున్నాఁడ ననుఁ దెలుపవయా. ||అప||

పురాణపురుషా పురుషోత్తమా
చరాచరాత్మక జగదీశా
పరాత్పరా హరి బ్రహ్మాండనాయకా
యిరవు నీవే యట యెఱిఁగించఁగదే. ||అప||

దేవోత్తమా శశిదినకరనయనా
పావనచరితా పరమాత్మా
శ్రీవెంకటేశా జీవాంతరంగా
సేవకుఁడను బుద్ధి చెప్పఁగవలయు. ||అప|| 92

భూపాళం

చెప్పవే నన్ను మన్నించి శ్రీపతి నాకు
యెప్పుడును జింతిచే నీదేవనై నేను. ॥పల్లవి॥

పొలసి నీరూప మెట్టు పొడచూపేవో
యెలమి నాభాగ్య మిఁక నెట్టున్నదో
అలరి నా కేబుద్ధి ఆనతిచ్చేవో
కలిగిననీమాయ యేగతిఁ గడచేనో. ॥చెప్ప॥

వరుస నా కెట్లాఁ గైవసమయ్యేవో
యిరవై నాజన్మఫల మెట్టున్నదో
పరగ నామతి నెట్టు పాయకుండేవో
కరుణానిధివి నిన్నే కరణి మెప్పించేనో. ॥చెప్ప॥

పనివడి యెట్లా నీభక్తి యిచ్చేవో నా
మనసు చంచల మెట్టు మట్టుపడీనో
యెనలేనినాతలఁపు యెఱిఁగి శ్రీవెంకటేశ
నను నేలితివి యెట్లా నాకోరిక చెల్లీనో. ॥చెప్ప॥ 93

168-వ రేకు. భూపాళం

ఇవి సేయఁగ నే నలసుఁడ యెటువలె మోక్షం బడిగెదను
వివరముతోడుత నీవు సులభుఁడవు విష్ణుఁడ నిన్నే గొలిచెదఁగాక. ॥పల్లవి॥

జపయజ్ఞదానకర్మంబులు యెంచఁగఁ జిరకాలఫలంబులు
యెపుడుఁ బుణ్యతీర్థస్నానంబులు యిల పాపవిమోచనములు
అపరిమితదేవతాంతరభజనలు ఆయాలోకప్రాప్తులు
వుపవాసాదినియమవ్రతములు తపోనిష్ఠకుఁ గారణంబులు. ॥ఇవి॥

రవిచంద్రగ్రహతారాబలములు భువిలోఁ గామ్యఫలములు
తవిలినపంచేంద్రియనిగ్రహంబులు తనుధరులకు దుర్లభములు
అవిరళధర్మార్థకామంబులు మరి యైశ్వర్యములకు మూలములు
అవలగ్రహణకాలానుష్ఠానము లధికఫలంబులు ఆశామయము. ॥ఇవి॥

పరగ సప్తసంతానబ్రాహ్మణతర్పణములు ఖ్యాతిసుకృతములు
అరయఁ బుత్రదారక్షేత్రసంగ్రహ మందరికిని సంసారభోగము
హరి నరహరి శ్రీవెంకటేశ్వరా అఖిలము నొసఁగెడిదాతవు
సరుగన నీవే దయతో రక్షించఁ జాలుదు వేకాలమును మమ్మును. ॥ఇవి॥ 94

ధన్నాసి

నీవే మాకు దిక్కు నిన్నే తలఁతుము
కావు మానేర మెంచక కరుణానిధీ. ॥పల్లవి॥

నెట్టన సూర్యులోనినెలకొన్న తేజమా
గట్టిగాఁ జంద్రునిలోనికాంతిపుంజమా
పుట్టి రక్షించేయజ్ఞపురుషునిప్రకాశమా
వొట్టుక దేవతలలోనుండినశక్తి. ॥నీవే॥

సిరులు మించినయట్టిజీవులలో ప్రాణమా
గరిమ వేదములలోఁ గలయర్థమా
పరమపదమునందుఁ బొదుకొన్నబ్రహ్మమా
చరాచరములలో సర్వాధారమా. ॥నీవే॥

జగములో వెలసేటిసంసారసుఖమా
నిగిడినమంత్రములనిజమహిమా
మిగుల శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదనున్న దైవమా
ముగురువేల్పులలోనిమూలకందమా. ॥నీవే॥ 95

ధన్నాసి

నీ వెంత నే నెంత నేఁడు నాయగ్గలి కెంత
దేవ నీదాసులఁ జూచితేనే నిన్ను గనుట. ॥పల్లవి॥

వొక్కొక్కరోమకూపాన నొగి బ్రహ్మాండకోట్లు
ఉక్కుమీరి ధరించుక ఉన్నాఁడవట
నిక్కినసీరూప మెంతో నిన్నుఁ గనుఁగొను టెట్టు
అక్కజపువేదముల కగోచరుఁడవు. ॥నీవెం॥

యెన్నో శిరసులట యెన్నో పాదములట
యెన్నరానిచేతులట యిట్టినీమూర్తి
కన్నులఁ జూచుట యెట్టు కడగురు తందు కేది
అన్నిటా మునీంద్రులకు నచింత్యుఁడవు. ॥నీవెం॥

కోటిసూర్యు లొక్కమాటే కూడ నుదయించినట్టు
గాటపునీతిరుమేనికాంతులట
మేటివి శ్రీవెంకటేశ మిమ్ము ద్రిష్టించుట యెట్లు
పోటిదేవతల కెల్లాఁ బొడవై నవాఁడవు. ॥నీవెం॥ 96

ధన్నాసి

నారాయణ నీపంపో నాభాగ్యమో ఇది
పేరుకొని పిలువనిపేరటమై వున్నది. ॥పల్లవి॥

వుడిగినా గామాదు లొక్కొక్కవ్యాజాన వచ్చి
సుడిసి నడుముచొచ్చుచుట్టాలవలె
తడవకున్నాఁ గర్మాలు తమ్ముఁ దామె సేయించీ
బడిబడిఁ దిరుగును బంట్లవలె. ॥నారా॥

చూడకున్నా దుర్గుణాలు సొంట్లు సోదించ వచ్చీ
వాడవాడలఁ దలవరులవలె
యేడ నున్నా లంపటాలు యెదుటనే పొలసీని
జోడువాయనీక తోడసీడలవలె. ॥నారా॥

తలచకున్నా భోగాలు తనువుతోఁ బెనఁగీని
చెలరేఁగి గరడిలో జెట్లువలె
బలిమి శ్రీవెంకటేశ భావములో నీమూరితి
నిలుపవే యెందుకైనా నిగిడీ నామనసు. ॥నారా॥ 97

దేవగాంధారి

పసులఁ గాచుట యెట్టు బండిబోయిఁడ వౌ టెట్టు
వెస నిన్ను దలఁచితే వెరగయ్యీ నాకు. ॥పల్లవి॥

వరుస నంతరియామిత్వము నవతారములు
పరగ మూఁడుమూర్తులప్రభావము
పరమపదము పరాత్పరము బ్రహ్మమునై
తిరమైనయాదిదేవదేవుఁడవు నీవు. ॥పసు॥

అనిశము జీవులకు నణువుకు మహాత్తుకు
వెనుకొన్నమాయకు విరాట్టుకు
పొనుఁగనిమహిమలపొడవుకుఁ బొడవైన
దినకరకోటికోటితేజమవు నీవు. ॥పసు॥

సర్వశాస్త్రములలో సనకాదులలో
పర్వినగరుడానంతప్రముఖులలో
సర్వదా మెలఁగుచు జనవరదుఁడవై
వుర్వి శ్రీవెంకటాద్రినున్న దేవుఁడవు. ॥పసు॥ 98

169-వ రేకు. దేవగాంధారి

ఏపొద్దూ నీచేఁత లెల్లా నెదుటనే కానవచ్చీ
నీవు గాన రాఁగా దాఁగేవిద్య నీదిగాక. ॥పల్లవి॥

పుట్టినమెకానకుఁ బూరి మేయ నేరిపిరా
అట్టె పిల్లలఁ బెట్ట నటు నేర్పిరా
చుట్టి నీళ్లున్నచోటు సోదించ నేరిపిరా
మట్టులేని దింతా నీమాయ యింతేకాక. ॥ఏపొ॥

తీవెలకుఁ జుట్టి చుట్టి దిక్కులఁ బాఁక నేరిపిరా
తావులఁ దతికాలానఁ బూవ నేరిపిరా
వేవేలుపకొమ్మలు వెసఁ బెట్ట నేరిపిరా
యేవల జూచినా నీమహిమ లింతేకాక. ॥ఏపొ॥

కోరి పక్షుల గోరులు గూండ్లువెట్ట నేరిపిరా
సారె జాతియ్యాహారాలచవి నేర్పిరా
యీరీతి శ్రీవెంకటేశ యిన్నియు లోకములోన
చేరి నీవు సేసినసృష్టి యింతేకాక ॥ఏపొ॥ 99

దేవగాంధారి

ఇంతకంటే మరి లేదు యెవ్వరికి నుపాయము
యెంతైనా నిదియు నీ విచ్చితేనే కలుగు. ॥పల్లవి॥

హరి నీచిత్తమువట్టేయందుకు నుపాయము
ధర నిన్ను బోధించేనీదాసులమాఁటే
దురితములన్నిటిని తొలఁగించేవుపాయము
నిరంతరమును నీనామజపమే. ॥ఇంత॥

దండితోఁడ నీమాయదాఁటేయందు కుపాయము
నిండునిధానమైననీపై భక్తే
అండనున్న కామాదుల నణచుట కుపాయము
కొండవంటినీమూర్తిఁ గోరి శరణను టే. ॥ఇంత॥

పుట్టుగులు గెలిచి నిన్ను బొందుట కుపాయము
అట్టె నీరూపమైనఆచార్యుఁడే
యిట్టె శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటికి నుపాయము
మట్టులేనిరామానుజమతము చేకొను టే. ॥ఇంత॥ 100

దేవగాంధారి

తెలియరాదు నీమాయ తెరమరఁగుపెక్కు
వలలఁ జిక్కక నిన్నే కొలువఁగవలయు. ॥పల్లవి॥

చూడఁగ నీజగత్తుకు సూత్రధారివి నీవు
జోడై నీసూత్రాన నాడుచును సర్వంబునున్నది
యేడఁ జూచినా నీ వుందు వెవ్వరికిఁ గానరావు
వోడక స్వతంత్ర మొకరిపై వేతువు. ॥తెలి॥

మఱపించాఁ దలఁపించా మర్మజ్ఞుఁడవు నీవు
గుఱియై నీసంకల్పముకొలఁదే యీజీవు లెల్లా
మఱి నీ వీశ్వరుఁడవు మాఁటలకుఁ జిక్కవు
కఱకరి నితరులఁ గర్తలఁగాఁ జేతువు. ॥తెలి॥

అందరిమొర లాలించి అట్టె రక్షింతువు నీవు
కందున శ్రీవెంకటేశ కానవచ్చె నీమహిమ
చెంది వరము లిత్తువు చేతికి సులభుఁడవు
సందడి నెవ్వరికైనా సరిగా మన్నింతువు. ॥తెలి॥ 101

ధన్నాసి

నీవే దయ దలఁచుక నెమ్మి రక్షించుటగాక
యీవలఁ గొలిచేనంటే యీడై నవాఁడనా. ॥పల్లవి॥

పరగ నేమైనా విన్నపము చేసుకొనేనంటే
వారి నీకు నెదురు మాఁటాడేవాఁడనా
గరిమ సువస్తువులు కానుక యిచ్చేనంటే
సరుస నీకన్నా నేను సంపన్నుఁడనా. ॥నీవే॥

మెలఁగి నీగుణాలకు మెచ్చి సంతోషించేనంటే
జలజాక్ష నే నీతో సరివాఁడనా
బలువై ననీపరమపదము గోరేనంటే
నలనై ననీతోడివంతువాఁడనా. ॥నీవే॥

తాలిమితో నాలోనిన్ను ధ్యానముసేసేనంటే
పాలసుఁడ నేను నీపాటివాఁడనా
యేలితివి శ్రీవెంకటేశ నన్ను గృపతోడ
యీలీల నీమహిమలు యెరిఁగేటివాఁడనా. ॥నీవే॥ 102

దేవగాంధారి

చిత్తానఁ బెట్టకు మీమాఁట శ్రీరమణ మరవకు
హత్తి నిన్నే మెరుఁగుదు నజ్ఞాని నేను. ॥పల్లవి॥

నెలకొని నాలోన నీ వున్నాఁడవు గనక
తలఁచకున్నా నిన్నుఁ దలఁచినవాఁడనే
యెలమి నందరి నీవే యేలినవాఁడవు గనక
కొలువకున్నా నిన్ను గొలిచినవాఁడనే. ॥చిత్తా॥

నెక్కొని ఆకస మెల్లా నీపాదమే కనక
మొక్కకున్నా నేను నీకు మొక్కినవాఁడనే
నిక్కి నానాక్షరములు నీపేరులే కనక
పెక్కులుగాఁ బిలువకున్నాఁ బిలిచినవాఁడనే. ॥చిత్తా॥

వోజ నారుగమలాల నున్నాఁడవు గనక
పూజించకున్నా నిన్ను బూజించినవాఁడనే
తేజపు శ్రీవెంకటేశదేవ నీవే గతి గాన
సాజాన నే మఱచినా శరణన్నవాఁడనే. ॥చిత్తా॥ 103

గుండక్రియ

దాఁచుకోని పాదాలకుఁ దగ నేఁ జేసినపూజ లివి
పూఁచి నీకీరితిరూపపుష్పము లివి యయ్యా. ॥పల్లవి॥

వొక్కసంకీర్తనే చాలు వొద్దికై మమ్ము రక్షించఁగ
తక్కినవి భండారాన దాచి వుండని
వెక్కసమగునీనామము వెలసులభము ఫల మధికము
దిక్కై నన్నేలితి విఁక నవి తీరనినాధన మయ్యా. ॥దాఁచు॥

నానాలికపై నుండి నానాసంకీర్తనలు
పూని నాచే నిన్ను బొగడించితివి
వేనామాలవెన్నుఁడా వినుతించ నెంతవాఁడ
కానిమ్మని నా కీపుణ్యము గట్టితి వింతే యయ్యా. ॥దాఁచు॥

యీమాఁట గర్వము గాదు నీమహిమే కొనియాడితిఁ గాని
చేముంచి నాస్వాతంత్ర్యము చెప్పినవాఁడఁగాను
నేమాన బాడేవాఁడను నేరము లెంచకుమీ
శ్రీమాధవ నే నీదాసుఁడ శ్రీవెంకటేశుఁడ వయ్యా. ॥దాఁచు॥ 104

170-వ రేకు. గుండక్రియ

హరి గోవిందా హరి గోవిందా
ఆనంద మానంద మాతుమకును
గురూపదేశాన వెదకఁగా వెదకఁగా
గరిమ నీయర్థము కంటి మోయయ్యా. ॥పల్లవి॥

సరి నన్యధర్మములు మాను మంటివి
శరణు నీకుఁ జొరు మంటివి
దురితము లణచే నంటివి
పరగ మోక్షం బిచ్చే నంటివి
హరి నీవచనము అమోఘము
నరులము నే మిది నమ్మితిమి
పరమపద మిప్పుడే కలిగెను
ధర నొక్కమనసుతో నున్నార మయ్యా. ॥హరి॥

యెందు నీవే గతి యనుమంటివి
యేచి యొక్కమాఁటే చాలు నంటివి
యిందరి కభయ మిత్తు నంటివి
యిది నీ కెపుడు వ్రత మంటివి
కందువ నీబిరుదుసత్యము
కానిమ్మని నేము చేపట్టితిమి
అంది నీవే మాకు దిక్కైతివి
అన్నిటా సంతోసాన నున్నార మయ్యా. ॥హరి॥

ఆసమానినవాఁ డొక్క డంటివి
అతనివెంటఁ దిరిగే నంటివి

భాసురపాదరేణువు నే నంటివి
పావన మయ్యేనని యంటివి
మోసలేనిది నీసంకల్పము
మొక్కె మిందులకు శ్రీవెంకటేశా
ఆసపడ నితరుల నాకు నీవే యాస
యని నీదాసులమై యున్నార మయ్యా. ॥హరి॥ 105

గుండక్రియ

ఇదివో న్నానంపదా ఆస్తియుఁ బాస్తి నీవు యితరంబు నాకుఁ బనిలేదు
పదిలంబుగ న్నాబ్రతు కెల్లా నీవే పాలించఁగదే నారాయణా. ॥పల్లవి॥

ఉపమల నే నార్జించినఉన్నతధనంబు నీవు
తపముసేయఁగాఁ గలిగెడుతత్ఫలంబు నీవు
జపములవలనఁ గలిగెడునా తేజః ప్రభావమును నీవు
కపురులదానధర్మపరోపకారంబులఁ బొందెడుమేలు నీవు ॥ఇది॥

పరము నాకు నీవు పరాత్పరమును నీవు
గరిమల నిలలోపలియనంతభోగంబులు నీవు
గరుడోరగామరసిద్ధసాధ్యగంధర్వపదములు నీవు
సురమునిపితృపూజవేదపాఠసుకృతంబులు నీవు. ॥ఇది॥

నాలు గాశ్రమంబులు నానావిద్యలు నీవు
తాలిమి నాపంచవింశతితత్వంబులు నీవు
ఈలీల శ్రీవెంకటేశ్వరా యిన్నియు నీవు నా కని యెరిఁగితి
యేలితివి నాప్రాణంబులు నీవు యిల సర్వోపాయంబులు నీవు. ॥ఇది॥ 106

శుద్ధవసంతం

అందుకే సుమ్మీ నేఁ జేసేఆచారాలు దైవమా
నిందవాయ నామనసు నీపై నిలుపవే. ॥పల్లవి॥

బట్టబయటఁ దోలితేను బండె మేయుఁ బసురము
పట్టి నేపితేను తనపనులు సేయు
యిట్టె వదలితేను యెందైనాఁ బారు మనసు
కట్టుక నేమస్తుఁడైతే కైవసమై యుండును. ॥అందు॥

బడి దప్పితే బంట్లు పరదేసు లౌదురు
యెడయక కూడుకొంటే హితు లౌదురు
విడిచితే నిటులనే కడకుఁ బారు మనసు
వొడలిలో నణఁచితే వొద్దికై వుండును. ॥అందు॥

చేవదలితే పెంచినచిలుకైనా నేడ లెక్క
రావించి గూఁటఁ బెట్టితే రామా యనును
భావించ కుండితే యిట్టె పారు నెందైనా మనసు
శ్రీవెంకటేశుఁ గొల్చితే చేతఁ జిక్కి వుండును. ॥అందు॥ 107

బౌళి

జపములుఁ దపములు సంధ్యాదివిదులకు
నెపము నామీఁద నింతే నీకేసెలవు. ॥పల్లవి॥

ఫలము నినుఁ గోరని పంతమువాఁడఁ గాను
వలెననదుగ నెంతవాఁడను నేను
చెలఁగి నీవు కర్మము సేయించఁగా జేసేటి
వెలలేక తెచ్చుకొన్న వెట్టివాఁడను. ॥జప॥

ఆస మానితి ననేటియహంకారి నేఁ గాను
వాసికి నీతోఁ బెనఁగేవాఁడనా నేను
వేసరకుండాఁ గట్లు విడిపించి యేలుకోఁగా
దాసుఁడనై బది కేటిధర్మపువాఁడ నేను. ॥జప॥

జ్ఞాని నైతి ననేగర్వాచారపువాఁడాఁ గాను
కానక నీపై మోపుగట్ట నోపను
ఆనుక శ్రీవెంకటేశ ఆతుమ నీ వుండఁగాను
మోనాన నీకు మొక్కేటిమునివాఁడ నేను. ॥జప॥ 108

హిందోళవసంతం

అందరి రక్షించేదేవుఁ డాదరించీ జీవులను
పొందుగా మీమే లెఱిఁగి పొగడరో లోకులు. ॥పల్లవి॥

వనము వెట్టినవాఁడు వాఁడకుండా నీరు వోసి
పెనచి కలుపు దీసి పెంచినయట్లు
పసివడి గొల్లవాఁడు పచ్చికపట్టునఁ బసుల
తనియఁగ నిల్పి నిల్పి తానే మేపినట్లు. ॥అంద॥

కన్నతల్లి బిడ్డలకు కాచుక వెన్నయుఁ బాలు
నన్నము నిడి రక్షించినటువలెను
యెన్నఁగ బంట్ల నేలేయేలిక జీతాలువెట్టి
మన్నించి కాచుకొని మనిపినయట్లు. ॥అంద॥

వసుధ వైద్యుఁడైనవాఁడు మందు మాకు లిచ్చి
పొసఁగ దేహధారులఁ బోషించినట్లు
యెసఁగ శ్రీవెంకటేశుఁ డితఁడే విశ్వకుటుంబి
పసగా వరము లిచ్చీ భావించినట్లు. ॥అంద॥ 109

171-వ రేకు. ధన్నాసి

ఎఱఁగక వేసారు నిల జీవుఁడు
మెఱసి నిండుకున్నాఁడు నేఁటి యీదేవుఁడు. ||పల్లవి||

వూరకే పరాకైనట్టుండును దేవుఁడు
నారుకొన మతిలోఁ దనపైనే చింత
గారవాన మరి పలుకనియట్టే వుండును
యీరీతి మాటాడించేవాఁ డిన్నిటా నితఁడే. ||ఎఱ||

యెందు లేనియట్టేవుండు నెంచి చూచితే దేవుఁడు
చెంది లోకశరీరియై చెలరేఁగిని
అందరాక యెక్కడాను అడఁగినట్లనే యుండు
యిందరిఁ బోషించేవాఁడు యెప్పుడూ నితఁడే. ||ఎఱ||

చేరి లోనుగానట్టుండు శ్రీవెంకటేశదేవుఁడు
కోరినవరము లిచ్చు గురుతుగాను
వారక యలమేల్మంగవల్లభుఁ డిట్టిదేవుఁడు
యీరూపుతో నుండు నిందరిలో నితఁడే. ||ఎఱ|| 110

నాట

విష్ణుఁ డొక్కఁడే విశ్వాత్మకుఁడు
వైష్ణవమే సర్వంబును. ||పల్లవి||

పరమేష్ఠి సేయుబ్రహ్మాండసృష్టియు
హరునిలోనిసంహారశక్తి
పరగగ నింద్రునిపరిపాలనమును
అరసిచూడ శ్రీహరిమహిమ. ||విష్ణు||

యిలఁ బంచభూతములలో గుణములు
అల నవగ్రహవిహారములు
తలకొను కాలత్రయధర్మంబును
అలరఁగ నారాయణునిమహిమలే. ॥విష్ణు॥

అంతటఁ గలమాయావిలాసములు
పొంతఁ బరమపదభోగములు
మంతుకు నెక్కిన మరి సమ స్తమును
యింతయు శ్రీవెంకటేశుమహిమలే. ॥విష్ణు॥ 111

గుజ్జరి

ఒకటి కొకటి లంకై పూరకై నాఁ బెనగొను
అకటా యెవ్వరు దాఁటేరయ్యా నీమాయలు. ॥పల్లవి॥

తనయెదుటి వెల్లాను తలఁపులోఁ బారును
మనసులోపలి వెల్లా మర్మము లంటు
ఘనమర్మములు రేఁగి కాయ మెల్లాఁ గరఁగించు
తనువుసౌఖ్య మవ్వలితనువున నంటును. ॥ఒక॥

అవ్వలిదేహభోగము లట్టేకర్మము లౌను
యువ్వంకఁ గర్మాలు లోకములై చెందును
చివ్వన నాలోకములు చేరి కాలము గడపు
తెవ్వనికాలము నిద్రాఁదెలివినై ముంచును. ॥ఒక॥

వెస నా తెలివి యొకవేళ ని న్నెఱఁగించు
వసమై ఆయెఱుకకు వచ్చి మెత్తువు
యెసగి నీవు మెచ్చితే నిహపరము లిత్తువు
విసివి శ్రీవెంకటేశ మెరయు నీయీవి. ఒక॥ 112॥

శ్రీసాళంగనాట

శరణు శరణు వేదశాస్త్రనిపుణ నీకు
అరుదైనరామకార్యధురంధరా. ॥పల్లవి॥

హనుమంతరాయ అంజనాతనయా
ఘనవాయుసుత దివ్యకామరూప
అనుపమలంకాదహన వార్ధిలంఘన
జనసురనుత కలశాపురనివాస ॥శర॥

రవితనయసచివ రావణవనాపహర
పవనవేగబలాఢ్య భక్తసులభ
భువనపూర్ణదేహ బుద్ధివిశారద
జవసత్వవేగ కలశాపురనివాస. ॥శర॥

సీతాశోకనాశన సంజీవశైలాకర్షణ
ఆతతప్రతాపశౌర్య అసురాంతక
కౌతుకశ్రీవెంకటేశకరుణాసమేత
శాతకుంభవర్ణ కలశాపురనివాస. ॥శర॥ 113

శ్రీబౌళిరామక్రియ

నమో నమో లక్ష్మీనరసింహా
నమో నమో సుగ్రీవనరసింహా. ॥పల్లవి॥

వరద సులభ భక్తవత్సల నరసింహా
నరమృగవేష శ్రీనరసింహా
పరమపురుష సర్వపరిపూర్ణ నరసింహా
గిరిగుహావాస సుగ్రీవనరసింహా. ॥నమో॥

భయహర ప్రహ్లాదపాలన నరసింహా
నయనత్రయారవింద నరసింహా
జయ జయ సురమునిసంస్తుత నరసింహా
క్రియాకలాపసుగ్రీవనరసింహా. ॥నమో॥

అతికృపానిలయ మోహనరూప నరసింహా
నతపితామహముఖ్య నరసింహా
సతత శ్రీ వెంకటేశ్వర దివ్యనరసింహా
కితవారిభంజన సుగ్రీవనరసింహా. ॥నమో॥ 114

భైరవి

చిత్తగించి రక్షించు శ్రీహరి నీవు
యిత్తల నానేరములు యెన్ని లేవయ్యా. ॥పల్లవి॥

అంగము యేడుజానలు ఆస కొండలపొడవు
యెంగిలిమేను ఆచార మెంతైనాఁ గద్దు
జంగిలింతే సంసారము సాధించేది లోకమెల్లా
అంగడిఁ బడి జీవుని కలపు లేదయ్యా. ॥చిత్త॥

మటి నల్లెఁడునాలికె మాటలు గంపెఁడేసి
యెటుక గోంచె మజ్ఞాన మెంచఁగరాదు
గుటిలేనిది బదుకు కొలఁది లేదు భోగము
వెటవనిజీవునికి వేసట లేదయ్యా. ॥చిత్త॥

పట్టరానిది మనసు బయలు వందిలిచేఁత
చుట్టుకొన్నది కర్మము వట్టిది గుట్టు
యిట్టె యలమేలుమంగ నేలె శ్రీ వెంకటేశుఁడు
నెట్టన నీబంటుజీవునికి ఖంతి లేదయ్యా. ॥చిత్త॥ 115

172-వ రేకు. ప్రతాపనాట

ఏమని నుతించవచ్చు నితనిరూపము
భీమవిక్రముఁ డితఁడు పెద్దహనుమంతుఁడు. ॥పల్లవి॥

వొక్కజంగ చాఁచినాఁడు వొగిఁ దూర్పుఁ బడమర
తక్కక భుజా లుబ్బించె దక్షిణోత్తరాలు నిండ
మిక్కిలి బ్రహ్మలోకము మీఁరను శిర సెత్తెను
పిక్కటిల్లుమహిమతోఁ బెద్దహనుమంతుఁడు. ॥ఏమ॥

వేడుక వాల మాకాశవీధితోఁ బెనచినాఁడు
యేడుజలధులు చేసె నిదె మోకాళ్లబంటి
వోడక పిడికిలించి వుగ్రదైత్యులతలలు
బేడలుగాఁ జేసినాఁడు పెద్దహనుమంతుఁడు. ॥ఏమ॥

జళిపించి వలకేలు సకలము మెచ్చ నెత్తె
కులగిరులు తనతొడలసందినే యడఁచె
బలువుఁడు శ్రీవెంకటపతిబంటు మతంగాద్రి
బిలమువాత నున్నాఁడు పెద్దహనుమంతుఁడు. ॥ఏమ॥ 116

దేసాళం

పనిగొన నేరిచితే పాపమే పుణ్య మౌను
నిన్నుఁ గొలిచేయట్టి నీసేవకులకు. ॥పల్లవి॥

మనసు చంచల మైనా మరి నిన్నుఁ దలఁచితే
జనులకు నిహాపరసాధన మౌను
తనువు హేయ మైనా తగ నిన్నుఁ గొలిచితే
ఫనివడి యంతలోనే పవిత్ర మౌను. ॥పని

కర్మము బంధక మైనా కమ్మి నీసొమ్ముచేసితే
నర్మిలి మోక్ష మియ్య నాధార మౌను
మర్మము కోరిక యైనా మహి నీభక్తి కెక్కితే
ధర్మములకుఁ బరమధర్మము దా నౌను. ॥పని॥

జగ మెల్లా మాయ యైనా సరి నీకే శరణంటే
పగటున నదే తపఃఫల మౌను
అగపడి శ్రీవెంకటాధిప న న్నేలితివి
మిగుల నిహ మైనా మించి పర మౌను. ॥పని॥ 117

లలిత

మనసు నమ్మ నేర్చితే మనుజుఁడే దేవుఁ డౌను
తనలోనే వున్నవాఁడు తాపుకొని దైవము. ॥పల్లవి॥

మగనిపై బత్తిచేసి మగువ యొక్కరితె
తెగి పరలోకము సాధించీనట
వొగి వీరవైష్ణవుఁడై వున్నవాఁడు హరిఁ గొల్చి
అగపడి ఘనమోక్ష మంద నోపఁడా. ॥మన॥

యేలికకై పగవారి నెదిరించి బంటొకఁడు
మేలై నపదవు లంది మెరసీనట
వేళతో సుజ్ఞాని శ్రీవిష్ణుకైంకర్యాలు చేసి
కాలమందే యందరిలో ఘనుఁడు గా నోపఁడా. ॥మన॥

పరమపురుషార్థపుపని చేసి యొకరుఁడు
అరిది నధికపుణ్యుఁ డయ్యీనట
నిరతి శ్రీవెంకటేశ నిన్నుఁ బూజించీ దాసుఁడు
పరము నిహముఁ జెంది బ్రదుకఁగ నోపఁడా. ॥మన॥ 118

దేసాక్షి

సోదించి చూడఁబోతే చూపు మఱపు
నో దేవదేవ మించె నోహో నీమాయ. ॥పల్లవి॥

వొక్కటే పదార్థము వూరివారెల్లాఁ జూచితే
గుక్కిళ్లు మింగించి యాసకొలుపుచుండు
మక్కళిం చంగరిలోనిమనసులు వేరు వేరో
వొక్కటో యేమనవచ్చు నోహో నీమాయ. ॥సోదిం॥

ధరలో బిడ్డ వొక్కటి తల్లిదండ్రు లిద్దరు
తొరలింపువేడుకలై తోఁచుచుండు
పెరిగేటిపుట్టుగులు భేదమో అభేదమో
వొరుల కేమనవచ్చు నోహో నీమాయ. ॥సోదిం॥

కోరేమోక్ష మొక్కటే కొలచే దిద్దరినట
చేరె ని న్నలమేల్మంగ శ్రీవెంకటేశ
మీ రిద్దరు నేకమో మీభావాలు వింతలో
వూరకే యేమనవచ్చు నోహో నీమాయ. ॥సోదిం॥ 119

దేసాళం

ఎన్ని పాట్లఁ బడ్డాను యెవ్వరికిఁ జెప్పినాను
పన్ని నీముద్రలఁ గాక పాపము వోయీనా. ॥పల్లవి॥

కందువ నీపాదాలపైఁ గట్టిపెట్టినఁ గాక
సందులు దూరేమనసు చక్క నుండీనా
నింద లేక యెప్పుడు నిన్నే కొలిచినఁ గాక
తొందిఁడుకునీమాయ తొలఁగి పోయీనా. ॥ఎన్ని॥

వుడివోనిరుచులు నీ కొప్పగించినఁ గాక
బడిఁ బంచేంద్రియములు పాయనిచ్చీనా
జడియక నే నీకు శరణుచొచ్చినఁ గాక
వొడలిలో కామక్రోధా లుడిగిపోయీనా. ॥ఎన్ని॥

నిక్కపునాకర్మములు నీకొరకునైనఁ గాక
యిక్కడనేఁ జేసేటిహింస మానీనా
పక్కన నలమేల్మంగపతివి శ్రీవెంకటేశ
అక్కర నీకు మొక్కక అజ్ఞానము వోయీనా. ॥ఎన్ని॥ 120

నాట

వాఁడె వో ప్రహ్లాదవరదుఁడు
వాఁడె వో భక్తవత్సలుఁడు. ॥పల్లవి॥

కోరదవడలతోడ కోటిసూర్యతేజముతో
హారకేయూరాది భూషణాంబరాలతో
చేరి బ్రహ్మాదు లెల్లను సేవలు సేయఁగాను
నేర మీరినశిరుల మేడలో నున్నాఁడు. ॥వాఁడె॥

తెల్లనిమేనితోడ తీగనవ్వులతోడ
చల్లనిగంధములవాసనలతోడ
పెల్లుగా నారదాదులు పేరుకొని నుతించఁగా
వెల్లవిరిఁ గొలువై వేడుక నున్నాఁడు ॥వాఁడె॥

సంకుచక్రములతోడ జంటపూదండలతోడ
పొంకపునానావిధభోగములతో
అంకపుశ్రీవెంకటాద్రి నహోబలమునందు
అంకెల నేపొద్దు నెలవై [illegible]గా నున్నాఁడు. ॥వాఁడె॥ 121

173-వ రేకు. మలహరి

ఎఱిఁగినవారికి హింస లిన్నియు మాని
మఱి సత్య మాడితేను మాధవుఁడే దిక్కు. ॥పల్లవి॥

కలుగుఁ గారణములు కామక్రోధములు రేఁగ
వెలసినమాయావికార మది
కలఁగఁగ నలవదు కర్త లెవ్వరుఁ గారు
తెలిసి వోరుచుకొంటే దేవుఁడే దిక్కు. ॥ఎఱి॥

పదార్థా లెదుట నిలుచుఁ బంచేంద్రియాలు రేఁగ
వెదచల్లేటిమాయావికార మది
పదరి పైకొనవద్దు పట్టితేఁ బసలేదు
చెదరక వోరిచితే శ్రీపతే దిక్కు. ॥ఎఱి॥

సిరులు తానే వచ్చు చిత్తాన నాసలు రేఁగ
విరసపుమాయావికార మది
పరగ నలమేల్మంగపతి శ్రీవెంకటేశ్వరు
శరణంటే నితనిచరణాలే దిక్కు. ॥ఎఱి॥ 122

ధన్నాసి

ఒకటి సుజ్ఞానము వొకటి అజ్ఞానము
ప్రకటించి ఒకటి చేపట్టరో వివేకులు. ॥పల్లవి॥

తనుఁ దలఁచుకొంటేను తక్కిన దేహభోగాలు
పనికిరావు అవి ప్రకృతి గాన
ఘనమైనలోకభోగములతో లోలుఁడైతే
తనుఁ గానరాదు జీవతత్వము గాన. ॥ఒక॥

దైవము నెఱిఁగితేను తనకామ్యకర్మములు
భావించి మఱవవలె బంధాలు గాన
కావించేటితనకామ్యకర్మాలఁ గట్టువడితే
దైవము లోను గాఁడు స్వతంత్రుఁడు గాన. ॥ఒక॥

సరి మోక్షము గోరితే స్వర్గము తెరువు గాదు
అరయ స్వర్గము తెరు వల మోక్షానకు
పరగ నలమేల్మంగపతి శ్రీవెంకటేశుని
శరణాగతియె సర్వసాధనము గాన. ॥ఒక॥ 123

లలిత

హరి హరి నీమహిమ లనంతములు
నిరతి జీవుల కెల్ల నేరుపులై వున్నవి. ॥పల్లవి॥

యెందరు భోగించినదో యీబ్రహ్మాండము దొల్లి
అందరికిఁ దమతమదై వుండును
కందువ నెవ్వ రెవ్వరి కాణాచి యైనదో భూమి
సందడించీఁ బంటలను సకలసస్యముఁలు. ॥హరి॥

చుట్టుక యందరికిని సొమ్మయినదో కాలము
అట్టె అందరిఆయుష్యమై యున్నది
గట్టిగా నెవ్వ రెవ్వరికంచముకూడో యీమాయ
దట్టపుసంసారములధర్మములై యున్నవి. ॥హరి॥

ముంచి యందరికై నాను మోపులై వుండీ కర్మము
పంచు కందరికిఁ దమపనిపాటలై
వంచుక శ్రీవెంకటేశ వారివారిబ్రదుకులు
నించి నీవే యైతివి నిధినిధానమవై. ॥హరి॥ 124

భూపాళం

పావనము గావో జిహ్వ బ్రదుకవో జీవుఁడా
వేవేల కీతని నింక వేమారును బాడి. ||పల్లవి||

హరినామములే పాడి అతనిపట్టపురాణి
యిరవై మించినయట్టియిందిరఁ బాడి
సరి నిరువంకలను శంఖచక్రములఁ బాడి
వరదకటిహస్తాలు వరుసతోఁ బాడి. ||పావ||

ఆదిపురుషునిఁ బాడి అట్టె భూమిసతిఁ బాడి
పాదములఁ బాడి నాభిపద్మముఁ బాడి
మోదపుబ్రహ్మాండాలు మోచేవుదరముఁ బాడి
ఆదరానఁ గంబుకంఠ మంకెతోఁ బాడి. ||పావ||

శ్రీవెంకటేశుఁ బాడి శిరసుతులసిఁ బాడి
శ్రీవత్సముతోడురముఁ జెలఁగి పాడి
లావులమకరకుండలాలకర్ణములు పాడి
ఆనటించి యితనిసర్వాంగములుఁ బాడి. ||పావ|| 125

దేసాళి

నీవు వెట్టినట్టిచిక్కు నీవే తెలుపవలె
నావశమా తెలియ నారాయణా. ||పల్లవి||

నీటిలోన నొకబుగ్గ నిమిషములోనఁ బుట్టి
కోటిసేసినట్లుండుఁ గొంతవడి
పాటించి యందె యడఁగెఁ బ్రకృతియో బ్రహ్మమో
యేటిదో ఏనియర్థ మెఱిఁగించవయ్యా. ||నీవు||

ఆకసాన నొకగాలి అట్టె మ్రోయుచుఁ బొడమి
లోకము సేయ విసరు లోలోనె
మైకొని యుండె యడఁగె మాయమో సత్యమో
యీకడ నీయర్థము మా కెఱిఁగించవయ్యా. ||నీవు||

భూమిలోన మొలకలు పుట్టుచు శ్రీవెంకటేశ
వాములై వెలయుసేసేవారికి
ఆముక యుండే- యుడఁగె అసత్తో ఇది సత్తో
యేమో యీయర్థము మా కెఱిఁగించవయ్యా. ||నీవు|| 126

నాట

ఎత్తుకొన్న బహురూప మిఁక మరి మానరాదు
చిత్తగించి మన్నించు శ్రీనరసింహా. ||పల్లవి||

పట్టి ప్రహ్లాదునికై కంబములోన నుండితివి
గట్టిగా కనకదైత్యు ఖండించితివి
యిట్టె నీచేఁతలు విని యిందరుఁ గొల్చేరు నిన్ను
కట్టుకొంటి వింతపని ఘననారసింహా. ||ఎత్తు||

దేవతల మొరాలించి దీకొంటి వింతపనికి
చేవ నభయము లిచ్చి చే యెత్తితివి
దేవుఁడ వని యెఱిఁగి త్రిజగాలు మొక్కె నీకు
నీవల్లనే వచ్చె నిది నిత్యనారసింహా. ||ఎత్తు||

భూకాంతవిన్నపము పొంచి విని గురైతివి
శ్రీకాంతతోడ మీఁదఁ జేకొంటివి
మీకును శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదనే శరణంటిమి
దాకొనె మీమహిమలు దండినారసింహా. ||ఎత్తు|| 127

174-వ రేకు. లలిత

ఆతనిమూలమె జగమంతా నిది
ఆతుమలో హరి కీలు అయివుండుఁ గాని. ॥పల్లవి॥

మచ్చరము లేకున్నను మనసే రామరాజ్యము
వచ్చినట్టె వచ్చితేను వలపే చవి
యెచ్చు కుందు లేకున్న నెక్కుడైనా సుఖమే
యిచ్చకుఁడై హరి తన కియ్యవలెఁ గాని. ॥ఆత॥

నెట్టుకొని నడచితే నిజమే మూలధనము
పట్టినదే వ్రత మైతే భవమే మేలు
జట్టిగా నొనగూడితే సంసారమే ఫలము
యిట్టె హరి దనకు నియ్యవలెఁ గాని. ॥ఆత॥

చెప్పినట్టు సేసితేను చేరి దేహమె చుట్టము
తప్పులు లేనిదైతే ధర్మమే సొమ్ము
చొప్పునహరిదాసులు సోదించి చూచిన దిది
యెప్పుడు శ్రీవెంకటేశుఁ డియ్యవలెఁ గాని. ॥ఆత॥ 128

సాళంగనాట

దిక్కు నీవే జీవులకు దేవసింహామా
తెక్కులగద్దియమీఁది దేవసింహామా. ॥పల్లవి॥

సుర లెల్లఁ గొలువఁగ సూర్యచంద్రులకన్నుల
తిరమైనమహిమల దేవసింహామా
నిరతిఁ బ్రహ్మాదులు నీయెదుట నిలిచితే
తెరదీసితి మాయకు దేవసింహామా. ॥దిక్కు॥

భుజము లుప్పొంగఁగాను పూఁచినశంఖుచక్రాల
త్రిజగములు నేలేటిదేవసింహమా
గజభజింపుచు వచ్చి కాచుక నుతించేటి
ద్విజమునిసంఘముల దేవసింహమా. ॥దిక్కు॥

ముప్పిరిదాసుల కెల్లా ముందు ముందె యొసగేటి
తిప్పరానివరముల దేవసింహమా
చిప్పిల నహోబలాన శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద
తెప్పల దేలేటియట్టిదేవసింహమా. ॥దిక్కు॥ 129

బౌళి

కన్నులపండుగ లాయ కమ్మి సేవించేవారికి
సన్నల నీదాసులము సంతసించేము. ॥పల్లవి॥

పడఁతు లిద్దరు నీపాదములు వొత్తఁగాను
కొడుకు బ్రహ్మదేవుఁడు కొలువఁగాను
కడుపులో లోకములు కడు జయవెట్టగాను
గుడిగొనె నీబ్రదుకు గోవిందరాజా. ॥కన్ను॥

మెత్తఁగా శేషుఁడు నీకు మించుఁ బరుపై వుండగా
జొత్తుమధుకైటభులు సుక్కి వోడఁగా
హత్తి దేవతలు నిన్ను నందరుఁ బూజించఁగాను
కొత్తలాయ నీబ్రదుకు గోవిందరాజా. ॥కన్ను॥

పరగి నీముందరను పంచబేరము లుండఁగా
గరిమఁ జక్రము నీకుఁ గాపై వుండఁగా
తిరమై శ్రీవెంకటాద్రితిరుపతిలోపలను
గారబాయ నీబ్రదుకు గోవిందరాజా. ॥కన్ను॥ 130

శ్రీరాగం

కేశవ నారాయణ కృష్ణ గోవింద ముకుంద
మూశినముత్తెమువలె మొక్కేము నీకు. ॥పల్లవి॥

నెమ్మిఁ జక్రాయుధుఁడవు నీవు గల వటుగాన
పమ్మి మాకు నెన్నఁడును భయమే లేదు
యిమ్ముల లక్ష్మీపతివి యేలిక వై తివిగన
నమ్మతి మాకు సర్వసంపదలు గలవు. ॥కేశ॥

పుట్టించినవాఁడవు భూధవుఁడ వటుగన
దట్టముగ నెంచగఁ బదస్థుఁడ నేను
తొట్టి కరిరాజవరదుఁడ నీవే దిక్కుగన
గట్టిగా నాకోరిక లిక్కడ ఫలియించెను. ॥కేశ॥

గురువవు గొల్లలకు గోవిందరాజవుగన
నిరంతరమునుఁ బోఁడి నిండెను మాకు
చిరంతనదేవుఁడవు శ్రీవేంకటేశ్వర నీవు
పరము నిహము మాకు బలువుగా గలిగె. ॥కేశ॥ 131

గౌళ

హరియు సిరియు నేఁగే రదివో తేరు
పరంజ్యోతిస్వరూపవుపై ఁడికుండ తేరు. ॥పల్లవి॥

గరుడధ్వజపుఁ దేరు కనకమయపుఁ దేరు
సురలు బొమ్మలైనారు చుట్లఁ దేరు
మెరుఁగుల మేఘములమించుఁగొణిఁగెల తేరు
సిరుల ధ్రువలోకపుశిఖరపుఁ దేరు. ॥హరి॥

బలు కులపర్వతాలె బండికండ్లైనతేరు
నలుదిక్కు లంచులవున్నతపుఁదేరు
కొలదిలేనిచుక్కలకుచ్చులముత్తెలతేరు
మెలుపునాకాశగంగ మేలుకట్లతేరు. ॥హరి॥

మునులనే వృత్తమాశ్వములఁగాఁ గట్టినతేరు
ఘనమహిమ లనేసింగారపుఁదేరు
యెనసి శ్రీవెంకటేశుఁ డెపుడు నలమేల్మంగ
దినదినభోగములఁ దిరమైనతేరు. ॥హరి॥ 132

బౌళి

పరమపురుష నిరుపమాన శరణు శరణు రే యిందిరానిజమందిరా. ॥పల్లవి॥

కమలనాభ కమలనయన కమలచరణు రే
అమితసురమునినాథయూథపనాయకా వరదాయకా. ॥పర॥

చతురమూరితి చతురబాహుశంఖచక్రధరా
అతిశయశ్రీవెంకటాధిప అంజనాకృతిరంజనా. ॥పర॥ 133

మాళవి

హా సమీచీనమపహాసంతే
దాసై ప్రకాశితందరిదంతులోకే. ॥పల్లవి॥

ద్వారకాపట్టణే త్వం పురా చ స్వయదీక్షితస్తు స్త్రియః కేశముష్టిః కథం
సారసకురువంతిసరసవేళాయాం. ॥హాస॥

వరకిశోరక్షణే త్వం పురా చ అహం బ్రహ్మచారిఅథోచే స్తదేతి గోప
తరుణయః కిమితి వా తద్వనతి త్వం. ॥హాస॥

తత్తబృందావనే త్వం పురా చ శ్రియా వెంకటాద్రౌ ఇదంనివ్వి బాసి ఇదం
చిత్తమిత్యమరాశ్చదిసేవంతి సర్వే. * ॥హాస॥ 1?4

---

* ఈ సంకీర్తన సంస్కరింప వీలుకాకున్నది.

175-వ రేకు. దేవగాంధారి

సదానందము సర్వేశ్వర నీ
పదారవిందముపై భక్తి. ॥పల్లవి॥

నయనానందము నరులకు సురలకు
జయ మగు హరి నీసాకారము
నయ మగు శ్రవణానందము వినినను
శ్రియగలిగిననీకీర్తనము. ॥సదా॥

చెలఁగి యందరికి జిహ్వానందము
పలుమరుఁగొనునీప్రసాదము
నలుగడ దేహానందము బుధులకు
బలునీపాదప్రణామములు. ॥సదా॥

ధరఁ బరమానందము నీదాస్యము
గరిమల శ్రీవెంకటవిభుఁడా
నరహరి నిత్యానందము నినుఁ దగ
నరవిరిఁజేయు సమారాధనము. ॥సదా॥ 135

సామంతం

అరసి వేరొకచో ముక్తుడుగఁగ వలదు
సారపులోకికవిమోచనమే ముక్తి. ॥పల్లవి॥

మొగిఁ బుణ్యపాపవిముక్తియే ముక్తి
వెగటుఁబ్రపంచపువిముక్తే ముక్తి
తగులుసంసారబంధవిముక్తే ముక్తి
జగములోఁ గలుగుయాశావిముక్తే ముక్తి. ॥అర॥

కామక్రోధాదిసంగవిముక్తే ముక్తి
వేమారు రుచులపై విముక్తే ముక్తి
నాముల దేహాభిమానపుముక్తే ముక్తి
పామెడికోరికలసంపదముక్తే ముక్తి. ॥అర॥

ముందువెనకల కర్మమోచనమే ముక్తి
అంది సుఖదుఃఖభయముక్తే ముక్తి
కందువ శ్రీవెంకటేశుఁ గని యందే శరణని
విందుల నితరసేవావిముక్తే ముక్తి. ॥అర॥ 136

సాళంగనాట

ఈతఁడే యీతఁడే సుండి యెంత యెంచి చూచినా
చేతనే వరా లిచ్చీ శేషాచలేశుఁడు. ॥పల్లవి॥

విశ్వరూపపుబ్రహ్మము విరాట్టయినబ్రహ్మము
ఐశ్వర్యస్వరాట్టా సామ్రాట్టయినబ్రహ్మము
శాశ్వతబ్రహ్మాండాలు శరీరమైనబ్రహ్మము
యీశ్వరుఁడై మహారాట్టై యిందరిలో బ్రహ్మము. ॥ఈత॥

సూర్యునిలో తేజము సోమునిలో తేజము
శౌర్యపుటనలునిభాస్వత్తేజము
కార్యపుటవతారాలఁ గనుఁగొనే తేజము
వీర్యపుటెజ్ఞభాగాలవిష్ణునామ తేజము. ॥ఈత॥

పరమపురుషమూర్తి ప్రకృతియైనమూర్తి
గరిమతో మహదహంకారమూరితి
ధరఁ బంచతన్మాత్రలు తత్వము లైనమూరితి
గరుడానంతశనేశక రయైనమూరితి. ॥ఈత॥

భాగవతపుదైవము భారతములో దైవము
సాగినపురాణవేదశాస్త్రదైవము
పోగులైనబ్రహ్మలను బొడ్డునఁ గన్నదైవము
శ్రీగలిగి భూపతైనశ్రీవెంకటదైవము ॥ఈతఁ॥ 137

దేసాళం

గతు లన్ని ఖిలమైనకలియుగమందును
గతి యీతఁడే చూపె ఘనగురుదైవము. ॥పల్లవి॥

యీతనికరుణనే కా యిల వైష్ణవుల మైతి
మీతనివల్లనే కంటి మీతిరువాణి
యీతఁడే కా వుపదేశ మిచ్చె నష్టాక్షరిమంత్ర
మీతఁడే రామానుజులు యిహపరదైవము. ॥గతు॥

వెలయించె నితఁడే కా వేదపురహస్యములు
చలిమి నితఁడే చూపె శరణాగతి
నిలిపినాఁ డితఁడే కా నిజముద్రాధారణము
మలసి రామానుజులే మాటలాడేదైవము. ॥గతు॥

నియమము లితఁడే కా నిలిపెఁ బ్రపన్నులకు
దయతో మోక్షము చూపెఁ దగ నితఁడే
నయమై శ్రీవెంకటేశునగ మెక్కె వాకిటను
దయఁ జూచీ మమ్ము నిట్టె తల్లిదండ్రిదైవము. ॥గతు॥ 138

నాదరామక్రియ

నే నే మరిఁగి నేసేనో నీకుఁ దిరువారాధన
అనిమున్నిటిబ్రహ్మరుద్రాదులు నేయఁగ లేరు. ॥పల్లవి॥

అనుగునీరూప మింతంత నెరిఁగి సేసేనో
వునికై నీ వొక్కచోనే వుండే దెరిఁగి సేసేనో
తనిసి నీకు నొక్కమంత్రమనెరిఁగి సేసేనో
కనరా నీమహిమే కడయెరిఁగి సేసేనో. ॥నేనే॥

మరిగి నీకు నొక్కనామమనెరిఁగి సేసేనో
అరసి యించుకే కాలమనెరిఁగి సేసేనో
నిరతి నీ కేమి లేవని యెరిఁగి సేసేనో
పెరసి నన్నుఁ గొంత మెప్పించ నెరిఁగి సేసేనో. ॥నేనే॥

తెలిసి నీకు నొక్కమూర్తి యనెఱిఁగి సేసేనో
అలమిననీమాయఁ గొంతె నెరిఁగి సేసేనో
అలమేల్మంగకుఁ బతియగు శ్రీవెంకటేశుఁడ
వొలిసి నీ కుపమింప నొక్కటెరిఁగి సేసేనో. ॥నేనే॥ 139

వరాళి

డోలాయాం చలడోలాయాం హరే డోలాయాం. ॥పల్లవి॥
మీనకూర్మవరాహా మృగపతిఅవతారా
దానవారే గుణశౌరే ధరణిధర మరుజనక. ॥డోలా॥
వామన రామ రామ వరకృష్ణ అవతారా
శ్యామలాంగా రంగ రంగా సామజవరద మురహరణ. ॥డోలా॥
దారుణ బుద్ధ కలికి దశవిధఅవతారా
శీరపాణే గోసమాణే శ్రీవెంకటగిరికూటనిలయ. ॥డోలా॥ 140

176-వ రేకు. బౌళి

జగన్మోహనాకార చతురుఁడవు పురుషోత్తముఁడవు
వెగటు నాసోదంబు యిది నీవెలితో నావెలితో. ॥పల్లవి॥

యెన్నిమారులు సేవించినఁ గన్నులుఁ దనియవు
విన్న నీకథామృతమున వీనులుఁ దనియవు
సన్నిధిని మిమ్ము నుతియించి సరస జిహ్వయుఁ దనియదు
విన్న కన్నది గాదు యిది నావెలితో నీవెలితో. ॥జగ॥

కడఁగి నీప్రసాదమే కొని కాయముఁ దనియదు
ఒడిఁ బ్రదక్షిణములు సేసి పాదములు నివిఁ దనియవు
నుడివి సాష్టాంగంబు చేసి నుదురును దనియదు
వెడఁగుఁదన మిది గలిగె నిది నావెలితో నీవెలితో. ॥జగ॥

చెలఁగి నిను నేఁ బూజించి చేతులుఁ దనియవు
చెలువు సింగారంబు దలఁచి చిత్తముఁ దనియదు
అలరి శ్రీవెంకటగిరీశ్వర ఆత్మ నను మోహించఁ జేసితి
వెలయ నిన్నియుఁ దేరె మును నీవెలితో నావెలితో. ॥జగ॥ 141

దేవగాంధారి

అందుకే నేఁ జింతించెదను అచ్యుత నీశరణాగతుఁడ
సందడి నాభవ మిందువల్లనే సఫలం బాయ నయ్యా. ॥పల్లవి॥

వొక నీనామము వొగిఁ దలంచిన
అకలంకం బగునాపాపంబులు అన్నియుఁ బారణే సేసె
అకటా తక్కినఅనంతనామములు
వొకట నుపవాసము లున్నవో యయ్యా. ॥అందు॥

హరి నీపాదము లవి రెండే
పరమును నిహమును నా కొసఁగెను పయిపైఁ గృపతోడ
ధర నీయనంతకరములు తా మేమి
సిరు లిత్త మనుచు చెలఁగీ నయ్యా. ॥అందు॥

యిల నీదాస్యం బిది యొకటే
సిలుగుల భవముల జిలుగు మాన్పె నదె చిత్తము తమా దీర
యెలమిని శ్రీవెంకటేశ్వర నీ విదె
తలఁపునఁ బొయక దక్కితి వయ్యా. ॥అందు॥ 142

మాళవి

దేవ నమో దేవా
పావనగుణగణభావా. ॥పల్లవి॥

జగదాకారచతుర్భుజ
గగననీలమేఘశ్యామ
నిగమపాదయుగ నీరజనాభ
అగణితలావణ్యాననా. ॥దేవ॥

ఘనవేదాంతై గణన వుదార
కనకశంఖచక్రకరాంకా
దినమణిశశాంకదివ్యవిలోచన
అనుపమరవిబింబాధరా. ॥దేవ॥

భావజకంజభవజనక
శ్రీవనితాహృదయేశ
శ్రీవెంకటగిరిశిఖరవిహార
పావనగుణగణభావా. ॥దేవ॥ 143

బౌళి

దేహం బొకటే దేహియు నొకఁడే
దాహం బెంతటఁ దనియునో తలఁపు. ॥పల్లవి॥

వినుకలి వెంటఁ వెడలీఁ దలఁపు
కనుకలి వెంటఁ గదలీఁ దలఁపు
కొననాలుక మదిఁ గూడీఁ దలఁపు
తునిగినయెన్నన్నితునుకలో తలఁపు. ॥దేహం॥

నయమగుచోటను నవ్వీఁ దలఁపు
భయమగుచోటను బడలీఁ దలఁపు
లయమై నిద్రల లవమాఁ దలఁపు
క్రియ నెందరిపంగెనయో తలఁపు. ॥దేహం॥

భావించినగతిఁ బారీఁ దలఁపు
వేవేలు గతుల వెలసీఁ దలఁపు
శ్రీవెంకటపతి చిత్తములోపల
నీవే తెలుపఁగ నినుఁ గనె తలఁపు. ॥దేహం॥ 144

సాళంగనాట

మొక్కరే మొక్కరే మీరు ముందు నుందే జయ లిడి
దక్కి శ్రీవెంకటేశుఁడే తానైనదేవునికి. ॥పల్లవి॥

కరములు నేయవే కరములును భయం
కరనఖాయుధములు కడలేవవే
సిరిదొడపై నదె సింహపునెమ్మొ మదే
నరరూపునగ మదె నరసింహునికి. ॥మొక్క॥

వంకరగోర లవే వజ్రపుదంతము లవే
సంకును జక్రము నిరువంకలా నవే
జంకెల నేత్రము లవే జడలు మూఁపున నవే
అంకె నభయహస్తము అదే నరహరికి. ॥మొక్క॥

నిక్కినకర్ణము లవే నీలిమచ్చవుర మదే
చుక్కలమొలపూసల నొక్కరూప మదే
తొక్కినపాదము లవే తోడనే శ్రీవెంకటాద్రి
పక్కరసరసింహపుప్రళయసింహునికి. ॥మొక్క॥ 145

బౌళి

తొల్లి యెట్టుండునో తాను తుద నెట్టుండునో తాను
యిల్లిదె నట్టనడుమ నింతేసి మెరసీ. ॥పల్లవి॥
పుట్టినప్పుడే దేహి బుద్ధి లేమి నెఱఁగదు
యిట్టె లోకులఁ జూచి యింత నేరిచె
పుట్టుకొన్న యింద్రియాల ముదిసి ముదిసి రాఁగా
తట్టువడి తనమేను తానె మరచె. ॥తొల్లి॥
మనుజుఁ డైనప్పుడే తా మాట లేమి నెఱఁగఁడు
జను లాడుకొనఁగానె సంగడి నేర్చె
దినదినభోగాలదృష్టాంతము లెల్ల
అనుభవనై తనకడియాలమాయ. ॥తొల్లి॥
తచ్చితాఁగలప్పుడే దైవము నెఱఁగఁడు
నిచ్చ నాచార్యునివల్ల నేఁ డెఱిఁగె
అచ్చపు శ్రీవెంకటేశుఁ డంతర్యామై యుండి
యిచ్చఁ గరుణించఁగాను యెక్కు డాయఁ దాను. ॥తొల్లి॥ 146

177-వ రేకు. గుజ్జరి

జగ మంతా నీమయము సర్వం విష్ణుమయంబు గాన. ॥పల్లవి॥
మొనయుచు నే గర్మమార్గముల నితరదేవతల భజియించెదను
అని యపరాధం బెంచకుమీ అన్యము నీకంటే మరి లేదు
పనివడి "మత్తఃపరతరం" బని పలికితి విన్నియు నీయాజ్ఞలు. ॥జగ॥

దేవ నావుదరపోషణకు తివిరి హింస చేసెదను
నీ విధి నావల నెంచకుమీ నీవే అఖండచేతన్యుఁడవు
దేవ మిము "నై తేన వినా తృణాగ్రమపి" యని శ్రుతి వొగడెడిని. ॥జగ॥
భువిలో నా కట పూర్వకర్మ మట పొసఁగదు నే నీసరణి నీయడను
అవి నా కేమియుఁ బనిలేవు అంతరియామివి నీవు
ఆవలను "త్వమేవశరణంగతి" యనుటదినన్నిత్రీవెంకటనిలయా. ॥గజ॥ 147

గుజ్జరి

ఆర్తుఁడ నేను నీ కడ్డ మెందును లేరు
మూర్తిత్రయాత్మక మొగిఁ గరుణించవే. ॥పల్లవి॥
సర్వసాక్షివి నీవు సర్వాంతరంగుఁడవు
సర్వసర్వంసహాచక్రవర్తి
నిర్వాణమూర్తి నిగమాంతకీర్తి
సర్వాపరాధములు క్షమియింపవే. ॥ఆర్తు॥
పరమాత్ముఁడవు నీవు పరంజ్యోతివి నీవు
పరమ పరానంద పరమపురుషా
కరిరాజవరదా కారుణ్యనిలయా
శరణాగతుఁడ నన్నుఁ జరిఁ గావవే. ॥ఆర్తు॥
అణువులోపలినీవు ఆదిమహాత్ముడు నీవు
ప్రణుతశ్రీవెంకటప్రచురనిలయా
అణిమాదివిభవా ఆద్యంతరహితా
గణుతించి నాపాలఁ గలుగవే నీవు. ॥ఆర్తు॥ 148

లలిత

* విజాతు లన్నియు వృథా వృథా
అజామిళాదుల కది యేజాతి. ॥పల్లవి॥

జాతిభేదములు శరీరగుణములు
జాతి శరీరముఁదోడనే చెడు
ఆతుమ పరిశుద్ధం బెప్పుడును అది నిర్దోషం బనాది
యీాతల హరి విజ్ఞానపుదాస్యం బిది యొక్కటే పో సుజాతి. ॥విజా॥

హరి యిందరిలో నంతరాత్ముఁ డిదె
ధరణి జాతిభేదము లెంచిన
పరమయోగు లీభావ మష్టమదము భవనికార మని మానిరి
ధరణిలోనఁ బరతత్త్వజ్ఞానము ధర్మమూలమే సుజాతి. ॥విజా॥

లౌకికవై దికలంపటులకు నివి
కైకొనునవశ్యక ర్తవ్యంబులు
శ్రీకాంతుఁడు శ్రీవెంకటపతిసేసినసంపాద మిందరికి
మేకొని యిన్నియు మీారినవారికి మీానామమే సుజాతి. ॥విజా॥ 149

గుజ్జరి

ఉపకారి దేవుఁడు అపకారి గాఁడు. ॥పల్లవి॥

దేహం బొసఁగెను దేవుఁడు తనుఁ దెలియఁగ శాస్త్రము గడియించె
దేహాంతరాత్ముఁడు మరి దేహచైతన్యుఁడా దాను
దేహి యేలోకంబున కేఁగిన దేవుఁడు దా వెంటనే యేఁగును
దేహి కోరినట్టె కమ్మర దేవుఁ డనుమతి యిచ్చీఁ గాన. ॥ఉప॥

చేయుటకును చేయక మానుటకును జీవుఁడు స్వతంత్రుఁడాయం టేను
కాయపుసుఖములు గోరఁగఁ గర్తట కడ గనుటకుఁ గర్త గాఁడా
యీాయెడ నాయెడ నంతర్యామే యిన్నిటికిని ప్రేరకుఁ డింతే
దాయక పాయక తనతలఁపుకొలఁది దైవమే సృజియించీఁ గాన. ॥ఉప॥

యిది యెఱిఁగి చిత్తమా నీ విశసందే అభిరతి సేయుము
సదయుఁడు మనశ్రీవెంకటగిరిసర్వేశ్వరుఁడు సత్యుఁడు
మొదలనే యీయర్థము కిరీటితో మొగి నానతి యిచ్చినాఁడు
అదె "సమోఽహం సర్వభూతేషు" అని గీతలలో నున్నది గాన. ॥ఉప॥ 150

బౌళి

తందనాన ఆహి తందనాన పురె
తందనాన భళా తందనాన. ॥పల్లవి॥

బ్రహ్మ మొకటె పరబ్రహ్మ మొకటె పర
బ్రహ్మ మొకటే పరబ్రహ్మ మొకటే. ॥తంద॥

కందువగుహీనాధికము లిందు లేవు
అందరికి శ్రీహరే అంతరాత్మ
ఇందులో జంతుకుల మింతా నొకటే
అందరికి శ్రీహరే అంతరాత్మ. ॥తంద॥

నిండార రాజు నిద్రించు నిద్రయు నొకటే
అండనే బంటునిద్ర అదియు నొకటే
మెండైన బ్రాహ్మణుఁడు మెట్టుభూమి యొకటే
చండాలుఁ డుండేటి సరిభూమి యొకటే. ॥తంద॥

అనుఁగుదేవతలకును అలకామసుఖ మొకటే
ఘనకీటపశువులకు కామసుఖ మొకటే
దిన మహోరాత్రములు తెగి ధనాఢ్యున కొకటే
వొనర నిఱుపేదకును వొక్కటే అవియు. ॥తంద॥

కొరలి శిష్టాన్నములు గొను నాఁక లొకటే
తిరుగుదుష్టాన్నములు తిను నాఁక లొకటే

పరగ దుర్గంధములపై వాయు వొకటే
వరుసఁ బరిమళముపై వాయు వొకటే. ॥తంద॥

కడఁగి యేనుఁగుమీఁదఁ గాయుయెం డొకటే
పుడమి శునకముమీఁదఁ బొలయునెం డొకటే
కడుఁ బుణ్యులనుఁబాపకర్ములను సరిగావ
జడియు శ్రీవెంకటేశ్వరు నామ మొకటే. ॥తంద॥ 151

178-వ తేకు. బౌళి

మచ్చికఁ బ్రపంచపుమరపే బ్రహ్మానంద
మిచ్చల తానే గురి యిన్నిటికి నాత్మ. ॥పల్లవి॥

లోచూపే వెలిఁ బడి లోకమయి తోఁచీని
ఆచూపే మరలితే నది మోక్షము
యేచి రెంటికి నెడమధ్య మీఁదేను
తాచి వొకఁడే గురి తా నాయ నాత్మ. ॥మచ్చి॥

మన సొక్కచోట నుండి మాయలై తోఁచీని
మనసు తనం దుంటే మహా యోగ్యము
వెనక మునుపులకు పీడుఁబట్టు జననము
కొన మొదలునుఁ దానే గురి యాయ నాత్మ. ॥మచ్చి॥

బయలు దునిసి బహుభానులై తోఁచీని
బయ లొక్కటే యఖండపరిపూర్ణము
నయమై శ్రీవెంకటనాథుకరుణచేత
జయమై తానున్నచోనే సత మాయ నాత్మ. ॥మచ్చి॥ 152

బౌళి ✓

నందగోపనందనుండే నాఁటిబాలుఁడు
యిందు నేఁడే రేపల్లె నేచి పెరిగెను. ॥పల్లవి॥

పువ్వువంటిమఱ్ఱియాకుపై త్రిం బవళించ నేర్చె
యెవ్వఁడో కాని తొల్లె యీబాలుఁడు
మువ్వంక వేదములను ముద్దుమాఁటలాడ నేర్చె
యెవ్వరుఁ గొంత నేర్ప నేఁటికే వీనికి. ॥నంద॥

తప్పటడుగు లిడఁగ నేర్చె ధరణియందు నాకసమున
నెప్పుగా రసాతలమున నొంటి తొల్లియే
రెప్ప లెత్తి చూడ నేర్చె రేసెఁ జంద్రునందు పగలు
గొప్పసూర్యునందు నింకఁ గొత్త నేర్ప నేఁటికే. ॥నంద॥

మంచివెన్న బువ్వ లిపుడు మలసి యారగించ నేర్చె
నంచితముగ శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదను
యెంచి యప్పలప్పలనుచు యెనసి కౌఁగిలించ నేర్చె
దించరాని వురముమీఁదదివ్యకాంతను. ॥నంద॥ 153

లలిత

అంతరాత్మ హరి గలఁ డంతే చాలు
యెంత కెంత చింతించ నేలా వెఱవ. ॥పల్లవి॥

వెనక జన్మపుగతి వివరించి నే నెఱఁగ
అనుగు మీఁదటిజన్మ మది యెఱఁగ
ననిచి యీజన్మము నానాఁటఁ దెలిసేను
యెనసి యీభవముల కేలా వెఱవ. ॥అంత॥

నిన్నటిదినముకత నిమిషమై తోఁచీని
కన్నుల రేపటిచేఁత కానఁగ రాదు
పన్ని నేఁటిదినము మున్ను నోఁచినట్లు
యెన్నఁగ నెందుకునైనా నేలా వెఱవ. ॥అంత॥

పరము నిహము నేఁ బైకొన నాయిచ్చ గాదు
హరి శ్రీవెంకటపతి యఖిలకర్త
శరణంటి నాతనికి స్వతంత్ర మతనిది
యిర వైతి నింకా నాకేలా వెఱవ. ॥అంత॥ 154

గుండక్రియ

అది యేల తా మాను మాయందు నిష్ఠూరమే కాక
చెదరి విత్తొకటియుఁ జెట్టొకటి యౌనా. ॥పల్లవి॥

కడుఁ బుణ్యపాపాలుగలిగిజన్మము
చెడుఁ బుణ్యపాపాలు సేయ కుండీనా
పుడమిలో ముష్టిమానఁ బొడమిన శాఖలు
బడిముష్టిపండ్లై పండ కుండీనా. ॥అది॥

పంచేంద్రియాలఁ బుట్టి పరగినయీమేను
పంచేంద్రియాలమీఁది భ్రమ మానీనా
పొంచి హేయములోనఁ బుట్టినకీటము లెల్ల
కొంచి హేయమే చవిగొన కుండీనా. ॥అది॥

శ్రీవెంకటేశ నీవు చేసినయీమాయలు
నీవల్ల మానుఁ గాక నేఁ గర్తనా
దైవమవై నాలోనఁ దగిలి నాదుర్గుణాలు
వేవేగ మానుపఁగ వెత దీరెఁ గాక. ॥అది॥ 155

శ్రీరాగం

అల్పశక్తివాఁడ నేను అధికశక్తివి నీవు
పొల్ప నెంతపనికిఁ బూనితి నయ్యా. ॥పల్లవి॥

నీపదధ్యానములోనే నిండెను నామన సెల్ల
యేపున నీసాకార మేమిట భావింతు నయ్యా
చూపు నీసింగారమందే చొక్కి తగులాయ నిదే
ఆపి నే నీయంగకాంతు లవేమిటఁ జూతు నయ్యా. ॥అల్ప॥

నాలుక నీకడలేసినామములే నుడిగిని
మేలిమి నీగుణము లేమిటఁ బొగడుదు నయ్యా
గాలివంటివీనులు నీకథలఁ దవిసె నయ్యా
యీలీల నీయనంతమహిమ యెందు విందు నయ్యా. ॥అల్ప॥

నీకు శరణని యిట్టె నేధన్యుఁడ నైతి
యీకడ నీసేవ సేసి యేమి గట్టుకొందు నయ్యా
శ్రీకాంతుఁడవై నశ్రీవెంకటేశ నీకు
పూకొన నాజన్మఫల మొకమొక్కు చాలు నయ్యా. ॥అల్ప॥ 156

బౌళి

గరుడగమన గరుడధ్వజ
నరహరి నమోనమోనమో. ॥పల్లవి॥

కమలాపతి కమలనాభా
కమలజజన్మకారణిక
కమలనయన కమలాప్తకుల
నమో నమో హరి నమో నమో. ॥గరు॥

జలధిబంధన జలధిశయన
జలనిధిమధ్యజంతుకల
జలధిజామాత జలధిగంభీర
హలధర నమో హరి నమో. ॥గరు॥

ఘనదివ్యరూప ఘనమహిమాంక
ఘనఘనాఘనకాయవర్ణ
అనఘ శ్రీవెంకటాధిపతే హం
అనుపమ నమో హరి నమో. ॥గరు॥ 157

179-వ రేకు. సాళంగనాట

జీవుని కేకాలము శ్రీహరి చేరువబంధువుఁ డీతఁడు
భావములోపలి ప్రేరేపకుఁడై భక్తి చేకొనును యీతఁడు. ॥పల్లవి॥

పరమున నిహమున వెంట వెంటనే పాయనిబంధువుఁ డీతఁడు
ధరఁ దనుఁ దలఁచిన వారికి వారై తా రక్షించును యీతఁడు
విరివిగ నింద్రియవిషయభోగముల విందులు వెట్టును యీతఁడు
వురుగతిఁ జిత్రపురూపుల దేహపుటుడుగర లిచ్చును యీతఁడు. ॥జీవు॥

వడిఁ గలకాలము యిరువదియొక్కటవావులబంధువుఁ డీతఁడు
బడిబడిఁ జైతన్యంబై యిన్నిటఁ బనులకు నొదగును యీతఁడు
జడిగొని యేకాంతలోకాంతమై మతిసంగతి నాప్తుఁ డీతఁడు
పొడలుచు వైదికలౌకికముల నొకపొత్తునఁ గుడుచును యీతఁడు. ॥జీవు॥

ఘననిధినిక్షేపము లిచ్చేటివుపకారపుబంధువుఁ డీతఁడు
అనయము వెరవకు మని యేకాలము నభయం బొసగును యీతఁడు
ననిచిన శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడై యిటు నాపాలఁ గలుగు నీతఁడు
పనివడి అరులను సూడువట్టి కడుఁ బగ సాధించును యీతఁడు. ॥జీవు॥ 158॥

బౌళి ✓

ఎంతమాత్రమున నెవ్వరు దలఁచిన అంతమాత్రమే నీవు
అంతరాంతరము లెంచి చూడఁ బిండంతే నిప్పటి యన్నట్లు. ॥పల్లవి॥

కొలుతురు మిము వైష్ణవులు కూరిమితో విష్ణుడని
పలుకుదురు మిము వేదాంతులు పరబ్రహ్మంబనుచు
తలఁతురు మిము శైవులు తగినభక్తులను శివుఁడనుచు
అలరి పొగడుదురు కాపాలికులు ఆదిభైరవుఁడనుచు. ॥ఎంత॥

సరి నెన్నుదురు శాక్తేయులు శక్తిరూపు నీ వనుచు
దరిశనములు మిము నానావిధులను తలఁపులకొలఁదుల భజింతురు
సిరుల మిమ్మునే యల్పబుద్ధిఁ దలచినవారికి నల్పంబవుదువు
గరిమల మిమునే ఘనమనితలఁచినఘనబుద్ధులకు ఘనుఁడవు. ॥ఎంత॥

నీవలనఁ గొరతే లేదు మరి నీరుకొలఁది తామెరవు
ఆవల భాగీరథిదరిబావుల ఆజలమే వూరినయట్లు
శ్రీవెంకటపతి నీవైతే మముఁ జేకొనివున్నదైవ మని
యీవలనే నీశరణనియెదను యిదియే పరతత్వము నాకు. ॥ఎంత॥ 159

సాళంగం

నీవే మూలముగావో నేరిచినపెద్దలకు
దేవుఁడు నీయందులోనే తిరమాయ నిదివో. ॥పల్లవి॥

బాపురే వో దేహమా బాపురే వో నీవు
వోపి నేఁ బెట్టినకొద్ది నుందువు గా
రూపు నీవు గలిగితే రుచులెల్లఁ గానఁ గద్దు
చాపలాన ధర్మములు సాధింపఁ గలదు. ॥నీవే॥

మెచ్చితినో మనసా మెచ్చితివో నీవూ నా
యిచ్చకొలఁది నెందైనా నేఁగుదువు గా
అచ్చపునీకతమున నవుఁగాము లెంచఁ గద్దు
పచ్చిగా మేమూర్తినైనా భావించఁ గలదు. ॥నీవే॥

మేలు మేలు నాలికె మేలు మేలు నీవు
వోలి యేమాటకునై నా నోనరుదు గా
చాలి నీవు మెలఁగంగ చదువు చదువఁ గద్దు
పోలించి శ్రీవెంకటేశుఁ బొగడఁగఁ గలదు. ॥నీవే॥ 160

లలిత

హరి నీవే బుద్ధి చెప్పి యాదరించు నామనసు
హరి నీవే నాయంతర్యామివి గాన. ॥పల్లవి॥

వనముగానికరివంటిది నామనసు
యెనఁగి సారెకు మదియించీఁ గాన
పొసఁగఁ బాదరసముఁబోలిననామనసు
అనము దించక సదా అల్లాడీఁ గాన. ॥హరి॥

వడి నడవులచింకవంటిది నామనసు
బడిబడిఁ బట్టఁ బట్టఁ బారీఁ గాన
కడఁగి విసరుపెనుగాలివంటిది మనసు
విడువక కన్నచోట విహరించీఁ గాన. ॥హరి॥

వరుస నిండుజలధివంటిది నామనసు
పొరసి సర్వము లోనై వుండీఁ గాన
గరిమ శ్రీవెంకటేశ కావవే నామనసు
సరి నీయానతి నీకే శరణనీఁ గాన. ॥హరి॥ 161

శాళి

జలజనాభ హరి జయ జయ
యిల మానేరము లెంచకు వయ్యా. ॥పల్లవి॥

బహుసుఖముల నీప్రపంచము
సహజగుణంబుల చంచలము
మహిమల నీ విది మరి దిగవిడువవు
విహరణ జీవులు విడువఁగఁ గలరా. ॥జల॥

పలునటనలయీప్రకృతి యిది
తెలియఁగఁ గడు నింద్రియవశము
కలిసి నీ వందే కాఁపురము
మలినపుజీవులు మానఁగఁ గలరా. ॥జల॥

యిరవుగ శ్రీవెంకటేశుఁడ నీమాయ
మరలుచ నీవే సమర్థుఁడవు
శరణనుటకే నే శక్తుఁడను
పరు లెవ్వరైనాఁ బాపఁగఁ గలరా. ॥జల॥ 162

180-వ రేకు. సామంతం

ఇందుకా కోరి పుట్టి యిట్టి బదుకు
పొందుల శ్రీహరిగోడిపోత్తుల మాబదుకు. ॥పల్లవి॥

బడబాగ్నిఅఁకటిబారిఁ బడ్డబదుకు
పడతులకూటములఁ బడ్డబదుకు
వాడిలితోలినమ్ముల వాడిగట్టెబదుకు
బడిఁ బుణ్యపాపాల పైతరవుబదుకు. ॥ఇందు॥

నాలుక గడచితేను నరకపుబదుకు
మూలమలమూత్రాల మూటగట్టెబదుకు
కాలమునడపివూర్పుగాలిఁబుచ్చేబదుకు
పాలుమాలేయింద్రియాల పంగెమాయబదుకు. ॥ఇందు॥

యింపుసుఖదుఃఖాల యెండనీడబదుకు
వంపుఁగామక్రోధాల మాటుబదుకు
జంపుల శ్రీవెంకటేశుశరణు చొరఁగ నేఁడు
సొంపు లిన్నిటా మాకు సుఖ మాయ బదుకు. ॥ఇందు॥ 163

రేవగుప్తి

నీ వెరఁగనిది లేదు నీయాజ్ఞ నోఁచితి నింతే
నీవాఁడ నింతే హరి నే ననఁ జోటేది. ॥పల్లవి॥

కన్నుల కిందైనఁ జూపుకలది స్వభావము
యెన్నఁగ నాయందుఁ బాప మెంచఁ జోటేది
విన్నవై చెవుల కింపు వినుట స్వభావము
పన్నినకర్మాలు నన్నుఁ బైకొనఁ జోటేది. ॥నీవా॥

నాలికకుఁ జవి యైతే నములుటే సహజము
నాలి అభోజ్యపునింద నాకుఁ బనేమి
మూలవాసనగొనేది ముక్కుకు సహజము
జోలిబంధములు నన్నుఁ జుట్టఁగఁ జోటేది. ॥నీవా॥

కాయము కాయముపొంతఁ గరగుటే అగుణము
సేయనిచేఁతలు నాపైఁ జెప్పఁ జోటేది
యీయెడ శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటిలో నన్నుఁ బెట్టి
పాయక నాలో నుందువు పట్టఁగఁ జోటేది. ॥నీవా॥ 164

లలిత

ఇదివో వున్నార మింతట నంతట
వెదకి కదియకుమీ విష్ణునిమాయ. ॥పల్లవి॥

హరిదాసులము హరికింకరులము
కరివరదునిడింగరులము
యిర వెతికితి ననక యెఱుఁగ ననక
సరి మాగురు తిది సర్వేశుమాయ. ॥ఇది॥

హితులము శరణాగతులము కేశవ
వ్రతులము వైష్ణవమతులము
గతి నిను జూసితి కడు నీకే మామీఁద
తతి దయ మరవకు దైవముమాయ. ॥ఇది॥

శ్రీవైష్ణవులము శ్రీవేంకటపతి
భావింప నితనిపరికరము
యీవల నావల నిహపరములకును
తోవదొలఁగుమీ తొలిఁ తొలి మాయ. ॥ఇది॥ 165

రామక్రియ

ఇంతకంటేఁ దగుబంధు లింక నున్నారా
యెంతసేసినా నీకు నెదురాడేనా. ॥పల్లవి॥

కోపగించి చంకబిడ్డ గోరి తల్లి డించితేను
పై పైనే పడుఁగాక పాసి పొయ్యీనా
వోపక నానేరముల కొంగి నీవు వేసరితే
నీపాదాలే గతి గాక నే మానేనా. ॥ఇంత॥

చదివించేఅయ్యగారు జంకించి చూచితేను
వొదిగి చదువుఁ గాక వోపననీనా
యెదుటిగుణములకు నెంత నీవు దొబ్బినాను
యిదె నీకే మొక్కుదుఁగా కింక మానేనా. ॥ఇంత॥

చెక్కు మీటి పాలు పెంచినదాది పోయఁగాను
గక్కున మింగుట గాక కాదనీనా
యిక్కడ శ్రీవెంకటేశ యిటుల రక్షించఁగ
నిక్కి నేమెరతుఁగాక నే మానేనా. ॥ఇంత॥ 166

మంగళకౌశిక

తే శరణ మహం తే శరణ మహం
శ్రీ శవకృష్ణ తే శరణం గతోస్మి. ॥పల్లవి॥

దశవిధావతార ధర్మరక్షకమూర్తి
దశమస్తకాసురదళన
దశదిశాపరిపూర్ణ తపనీయస్వరూప
దశావరణలోకతత్త్వాతీత. ॥తేశ॥

సహస్రలోచన సంతతవినుత
సహస్రముఖశేషశయనా
సహస్రకరకోటిసంపూర్ణతేజా
సహస్రారదివ్యచక్రాయుధా. ॥తేశ॥

అనంతచరణ సర్వాధారాధేయ
అనంతకరదివ్యాయుధా
అనంతనిజకల్యాణగుణార్ణవ
అనంతశ్రీవెంకటాద్రినివాసా. ॥తేశ॥ 167

శంకరాభరణం

అదియే విష్ణుపదము ఆతుమకు నెలవు
అదే జననకారణ మాకాశపదము. ॥పల్లవి॥

మంచిమాటలైనాఁ గానిమాటలైన నొకచోట
ముంచి ముంచి యాకాశమునసే యణఁగును
యెంచరాని నిట్టూర్పు లెన్ని వాదమినాను
అంచల నణఁగిపోవు నాకాశమునను. ॥అది॥

చూపు లెంతదవ్వైనా సూర్యచంద్రులఁ దాఁకి
ఆపొంతనే యణఁగు నాకాశమునను
రూపుల మైనీడలును రుచులఁ గాలత్రయము
పైపైనే యణఁగును బహిరాకాశమున. ॥అది॥

యిలఁ జీకటి వెలుఁగు యెంచ నహోరాత్రాలఁ
గలసి మెలఁగు నాకాశ తత్వమున
చలువై శ్రీవెంకటేశు సాకారనిరాకారా
లలరి వెలుఁగుచుండు నంతరాకాశమున. ॥అది॥ 168

181-వ రేకు. తెలుఁగు కాంబోది

చూచి మోహించ కుందురా సురలైన నరులైన
తాచి నీవు ముందరఁ బ్రత్యక్ష మైనను. ॥పల్లవి॥

భాగీరథి పుట్టినపాదపద్మములు
భోగపుఁ రునిజన్మభూమి నీతొడలు
యోగపునవబ్రహ్మ లుండిననీనాభి
సాగరకన్యక లక్ష్మి సతమైనవురము. ॥చూచి॥

అందరి రక్షించేటిఅభయహస్తము
కంద నసురులఁ జంపేగదాహస్తము
సందడిలోకములయాజ్ఞాచక్రహస్తము
చెంది ధ్రువు నుతియించఁజేయుశంఖహస్తము. ॥చూచి॥

సకలవేదములుండేచక్కనినీమోము
నొకటై తులసిదేవివుండేటిశిరసు
ప్రకటపుమహిమలఁ బాయని నీరూపము
నెకలి శ్రీవెంకటాద్రివిభుఁడ నీభావము. ॥చూచి॥ 169

లలిత

వాదు లేల చదువులు వారు చెప్పినవే కావా
వాదు లేల మీమాట వారికంటే నెక్కుడా. ॥పల్లవి॥

నాలుగువేదాలబ్రహ్మ నలి నెవ్వనిసుతుఁడు
వాలినపురాణాలవ్యాసుఁ డెవ్వనిదాసుఁడు
లీల రామాయణపువాల్మీకివసిష్ఠులు
ఆలకం చెవ్వని గొల్చి రాతఁడే పో దేవుఁడు. ॥వాదు॥

భారత మెవ్వనికథ భాగవతము చెప్పిన
శీరుఁడై నశుకుఁడు యేదేవునికింకరుఁడు
సారపుశాస్త్రాలు చూచి సన్యసించి నుడిగేటి
నారాయణనామపునాథుఁడే పో దేవుఁడు. ॥వాదు॥

విష్ణువాజ్ఞ యని చెప్పేవిధిసంకల్ప మేడది
విష్ణుమాయ యని చెప్పేవిశ్వమంతా నెవ్వనిది
"విష్ణుమయం సర్వ" మనేవేదవాక్య మెవ్వనిది
విష్ణువు శ్రీవెంకటాద్రివిభుఁడే ఆదేవుఁడు. ॥వాదు॥ 170

నాట

ఇతని కితఁడే కాక యితరులు సరియా
మతిలోకా లితనిమేనిలోనే కావా. ॥పల్లవి॥

కమలనాభునిభయంకరకోపముతోడ
రమణ వేరొకరివరంబులు సరియా
తమితోడఁ దల దుంచి తగినవరము లిచ్చె
అమరఁగ నరకాసురాదులకు నితఁడు. ॥ఇత॥

కరివరదునిపేరుగలసినతిట్లతో
వరదేవతలమంత్రపఠనలు సరియా
నిరతి శిశుపాలునినిందకు శిక్షించి
పరలోక మిచ్చినట్టిభావము వినరా. ॥ఇత॥

చలిమి శ్రీవెంకటేశుశరణాగతితోడ
బలిమి మించినబ్రహ్మపట్టము సరియా
వొలిసినధ్రువునకు వున్నతలోక మిచ్చె
అల బ్రహ్మలోకమున కదె మీఁ దెఱఁగరా. ॥ఇత॥ 171

పాడి

గొరబై మొద లుండఁగఁ గొనలకు నీ రేల
దొరదైవ మితఁడే తుదఁ గలఫలము. ॥పల్లవి॥

క్రతువులు హరియే కర్మము హరియే
పితరులకు హరియే పెనుఁదృప్తి
సతతమంత్రములసారము హరియే
యితనిసేవే పో యిన్నిటిఫలము. ॥గొర॥

అనలము హరియే ఆహుతి హరియే
జననీజనకులసరవి హరే
పనివడి వేదముఁ బ్రణవము హరియే
ఘనసితనిపూజ యిన్నిటిఫలము. ॥గొర॥

మేలిక హరియే యిరవును హరియే
వాలాయము సర్వము హరియే
కాలము శ్రీవెంకటగిరిహరియే
నేల నితనిశరణే సఫలంబు. ॥గౌర॥ 172

లలిత

దొంతివిషయములాల దొరలాల
చెంత మీఁదటిబుద్ధి చెప్పరో మాకు. ॥పల్లవి॥

దురితంబు లొకకొన్ని దుర్గుణము లొకకొన్ని
మరుగుటలు గొన్ని మర్మములు గొన్ని
ధర నెరుక లొకకొన్ని తగ నెరఁగములు గొన్ని
యిరవు మనసంట లివి యెందు వోయుదమో. ॥దొంతి॥

ఆస లొకకొన్ని మిథ్యాచారములు గొన్ని
వాసు లొకకొన్ని గర్వములు గొన్ని
సేసు లొకకొన్ని మీరినరుచులు నొకకొన్ని
యీసునఁ గడించితిమి యిముడఁ జోటేదో ॥దొంతి॥

వైరాగ్యములు గొన్ని వరభక్తు లొకకొన్ని
నేరుపులు గొన్ని యిన్నియును గలిగి
యీరీతి శ్రీవెంకటేశుగతి చేరితిమి
నేర మిము మీరితిమి మాకు గతి యేదో ॥దొంతి॥ 173

శుద్ధవసంతం

ఏవుపాయములు మా కిఁకఁ బనికిరావు
నీవే హరి కావవే నిరుహేతుకమున. ॥పల్లవి॥

యివల నింద్రియజయం బేడ నే నేడ
భువి నింద్రియములతోఁ బుట్టి నీతనువు
అవల నిశ్చలబుద్ధి అది యేడ నే నేడ
భవము చంచలమనసు పంగెనే యెపుడు. ॥ఏవు॥

తెలిమిఁ గర్మవిముక్తి యేడ నే నేడ
తెలియంగఁ గర్మాధీన మీఁబ్రదుకు
కలకమగుసాత్వికపుగుణ మేడ నే నేడ
కలియుగం బిది యిందుఁ గలవాఁడ నేను. ॥ఏవు॥

తనివోనిఘోరతప మేడ నే నేడ
అనిశంబు నీకు శరణాగతుఁడను
యెనలేని శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడ నీబిరుదు
కనుఁగొనఁగ శరణాగతపారిజాతం. ॥ఏవు॥ 174

182-వ తేకు సామంతం

సమబుద్ధే యిందరికి సర్వవేదసారము
సముఁ డిఁదరికి హరి సాధనమో యయ్యా. ॥పల్లవి॥

చీమకుఁ దనజన్మము చేరి సుఖమై తోఁచు
దోమకుఁ దనజన్మము దొడ్డసుఖము
ఆమని యీఁగకు సుఖ మాజన్మమై తోఁచు
యేమిటా నెక్కువసుఖ మెవ్వరి కేదయ్యా. ॥సమ॥

జంతురాసులకు నెల్లా జననము లొక్కటే
అంతటాను మరణము లవి యొక్కటే
చెంత నాహారనిద్రలు స్త్రీసుఖా లొక్కటే
యింతటా నిందు కంటే నెవ్వ రేమి గట్టిరయ్యా. ॥సమ॥

ఇందులోన నెవ్వరైనా నేమి శ్రీవెంకటపతి
నందముగాఁ దలఁచిన దది సుఖము
యెందుఁ జూచినా నితఁ డిందరిలో నంతరాత్మ
చందముగా నెవ్వరికి స్వతంత్ర మేదయ్యా. ॥సమ॥ 175

బౌళి

కరుణానిధివి గాన కాచితే నేమో కాని
సరికి బేసికి నిన్ను జరయఁ జోటున్నదా. ॥పల్లవి॥

కాయములోపలినిన్ను గని మని కొలువక
ఆయపుఁగర్మమె బ్రహ్మ మని వుంటిని
చీయనినాచేఁతకు నే సిగ్గువ డుండుట గాక
ఆయ మేమైనా నిన్ను నడుగఁ జోటున్నదా. ॥కరు॥

సకలమై తన్యుఁడవై సరి నాలో నుండఁగాను
వికటపువిషయాలవెంటఁ బారితి
వొకరు రక్షించఁగా వేరొకరిపాలై ననాకు
తుకతుకలే కాక దూరఁగఁ జోటున్నదా. ॥కరు॥

పట్టి శ్రీవెంకటగిరిఁ బ్రత్యక్షమై యుండఁగాను
యిట్టు నట్టు వైకుంఠ మేల కోరేను
దిట్టనై నానేరమి నే తెలిసి నవ్వుట యింతే
యిట్టే నీచిత్తము గాక యెంచఁగఁ జోటున్నదా. ॥కరు॥ 176

శంకరాభరణం

ఇన్నిటా నొరయక యొకటి కేది
వెన్ను నికృపఁగా వెలసేది. ॥పల్లవి॥

కోపము మతిలోఁ గుందినపుడు వో
పాపము లన్నియుఁ బాసేది
తీపులయాసలు దీరినపుడు వో
తాపత్రయములు దలఁగేది. ॥ఇన్ని॥

ఘనకర్మంబులు గడచినపుడు వో
వెనకొను భవములు విడిచేది
మునుకొని యింద్రియములు వీడినఁ బో
పనివడి విరక్తి బలిసేది. ॥ఇన్ని॥

ఆకటిరుచు లివి యణఁగినపుడు వో
చేకొని సుఖమును జెందేది
యీకడ శ్రీవెంకటేశ్వరుశరణము
పైకొనినను బో బదికేది. ॥ఇన్ని॥ 177

సాళంగనాట

సకలోపాసకులకు నందును సగుణంబే ప్రమాణము
సకలమునీంద్రులు పూజించే యీసాకారమే ప్రమాణము. ॥పల్లవి॥

సగుణం బని నిను గొందరు సరి నిర్గుణ మని కొందరు
వగలఁ బెక్కుగతిఁ జదివినకొలఁదుల వారికి వారే వాదింతురు
అగణితస్వతంత్రుఁడవు గాన అల వాల్మీకి యిట్టి ట్టనకే
అగు "నిర్గుణాయ గుణాత్మనే" యని ఆనతి యిచ్చుటే ప్రమాణము. ॥సక॥

"సోహం" బని కొందరు "దాసోహం" బని కొందరు
సాహసవృత్తుల రెండుదెరంగుల సకలవివేకులు భజింతురు
దేహధారియై "దాసోహం" బని తేరి శుకుఁడు మీలోఁ గలసె
సోహావుభావన సర్వజగత్తులఁ జూపినదే ప్రమాణము. ॥సక॥

ఆరుశాస్త్రముల నారుమతంబుల నారుగర్మముల నై నాను
యారీతిల మిము శరణని కొలువక యెవ్వరి కుపాయము లేదు
నారదాదులగుభక్తు లిందరును నానాగతు లరసి చూచి
సారపుశ్రీవెంకటపతి మీకే శరణను టే ప్రమాణము. ॥సక॥ 178

లలిత

ఇల జాణతనము లిన్నిటికిఁ గలదు
తలఁపే కూళై తగిలీఁ గాని. ॥పల్లవి॥

మఱవదు దేహము మహిఁ దనగుణములు
గుఱి నాహారము గొను నెప్పుడు
మఱవ వింద్రియములు మర్మస్థలములు
మఱచితి నను నే మరులో కాని. ॥ఇల॥

చెదరదు కర్మము సేసినంతయును
పొదిగి జీవమును భోగించును
చెదరదు సంసారశీతలబంధము
మదిఁ జెదరేది నామరులే కాని. ॥ఇల॥

తొలఁగవు మాయలు తొడరి ప్రపంచము
కలవలెఁ జెనగొని కదిసీని
బలుశ్రీవెంకటపతికృపచే నాకు
తొలఁగె భవము లెటు దూరీనో మరులు. ॥ఇల॥ 179

మాళవి

*
హరి నెఱఁగనిజన్మ మది యేలా ఆ
సరుస నాతఁడు లేనిచదు వేలా. ॥పల్లవి॥

దయదొలఁగినయట్టి తప మేలా
భయములేనియట్టి భక్తేలా
ప్రియముమానినయట్టిపెనఁగేలా మంచి
క్రియావిరుద్ధపుకీర్తన లేలా. ॥హరి॥

ఫలములేనియట్టిపను లేలా కడు
గలిమిలేనియట్టిగర్వ మేలా
బలిమిలేనియట్టిపంత మేలా శౌరి
దలఁచలేనియట్టితను వది యేలా. ॥హరి॥

తన కమరనిదొరతన మేలా
చనవులేనియట్టిసలిగె యేలా
యెనలేనిశ్రీవెంకటేశ్వరుని శరణని
మనఁగలిగినమీఁద మరిచింత లేలా. ॥హరి॥ 180

183-వ రేకు. లలిత

దోమటి నిం తెరఁగరా తొల్లిటివారు
వామదేవవసిష్ఠవ్యాసాదులు. ॥పల్లవి॥

తానే దైవ మైతే తప మేల జప మేల
పూని సారెఁ బూజించేపూజ లేల
కూనువంగి యింటింటఁ గోర నేల వేఁడ నేల
యీనెపాన లోక మెల్లా నేలరాదా తాను. ॥దోమ॥

తగఁ దా స్వతంత్రుఁడైతే దరిద్రదుఃఖము లేల
నొగిలి వ్యాధులచేత నొవ్వ నేల
నగుఁబాటులై నజననమరణము లేల
ముగురువేల్పులదండ మొనచూపరాదా. ॥దోమ॥

శ్రీవెంకటేశుఁడే శేఖరపుదైవ మని
సావధానుఁ డితనికెశరణు చొచ్చి
భావములోపలఁ దనపాపబంధములఁ బాసి
తావుల నాతనికృప దండ చేరరాదా. ॥దో॥ 181

గుండక్రియ

అవియు నాకుఁ బ్రథమాచార్యులు
తవిలి యీనెపము మిముఁ దలఁపించుఁ గాన. ॥పల్లవి॥

ధనవాంఛమతిలోనఁ దగిలినప్పటివేళ
దనుజారి మీమీఁద దలఁపు గలుగు
పొనిగి భయదుఃఖములఁ బొరలినప్పటివేళ
పనివూని మీమీఁది భక్తి గలుగు. ॥అవి॥

చెలఁగి పాపములు మించినవేళ హరి మీ
నలువునామోచ్చారణంబు గలుగు
బలిమి భవరోగముల బడలినప్పటివేళ
పలుమారు మీసంప్రార్థనలు గలుగు. ॥అవి॥

యిన్నిటాఁ దొలఁగి మిము నెరిఁగి కొలిచినవేళ
మన్ననలపరిణామంబు గలుగు
వున్నతపుశ్రీవెంకటోత్తముఁడ మిము నెదుట
గన్నయీవేళ సౌఖ్యంబులే కలుగు. ॥అవి॥ 182

లలిత

ఈతని మరచి వుంటి మిన్నాళ్లును
యీతల నేఁ డెచ్చరించె నీతఁడే పో విష్ణుఁడు. ॥పల్లవి॥

తల్లియై పోషించు తండ్రియై రక్షించు
వుల్లపుబంధువుఁడై వోడలరయు
మెల్లనె దాతయై యిచ్చు మేలుఁతయై యాదరించు
యెల్లవిధబంధువుఁడు యీతఁడే పో విష్ణుఁడు. ॥ఈత॥

యేలికయై మన్నించు నిష్టుఁడై బుద్ధిచెప్పు
చాలుమానిసియై యంచలఁ దిరుగు
బాలుఁడై ముద్దుచూపు ప్రాణమై లోననుండు
యీలాగులబంధుఁ డీతఁడే పో విష్ణుఁడు. ॥ఈత॥

దేవుఁడై పూజ గొను ద్రిష్టిగోచరమై
శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద సిరు లొసగు
తావై యెడ మిచ్చు తలఁపై ఫల మిచ్చు
యీవల నావల బంధుఁ డీతఁడే పో విష్ణుఁడు. ॥ఈత॥ 183

లలిత

వీదిలోన నదే కదే విష్ణుపదము
ఆదెసనే పాయకుండు నాదిమూలము. ॥పల్లవి॥

చూచేటిచూపులకును సూటైయెనమొదలేదో
యేచి వినుకలిమర్మ మెందు దాఁకీనో
వాచవిచవులుచూచేవంటశాలచో లేదో
ఆచాయనే వుండు నాదిమూలము. ॥వీది॥

పూవతలపోఁతలకు పుట్టినయి ల్లది యేదో
పైపై నూర్పులు నిలుపఁగఁ జో టేదో
మాపులు నిద్రించువేళ మరచేటిచో టేదో
ఆపొరుగుననే వుండు నాదిమూలము. ॥వీది॥

నేరిచినవిద్య లెల్లా నించి దాఁచేచో టేదో
కోరనియానందముకొన యేదో
ఆరయ శ్రీవెంకటేశుఁ డాడనే పాయక వుండు
ఆరితేరినాతఁ డితఁ డాదిమూలము. ॥వీది॥ 184

బౌళి

దేహి నిత్యుఁడు దేహము లనిత్యాలు
యీహల నామనసా యిది మరవకువీ. ॥పల్లవి॥

గుదిఁబాఁతచీర మాని కొత్తచీర గట్టినట్టు
ముదిమేను మాని దేహి మొగిఁ గొత్తమేను మోచు
అదన జంపఁగ లేవు ఆయుధము లితని
గదిసి యగ్నియు నీరు గాలియుఁ జంపఁగ లేవు. ॥దేహి॥

ఈతఁడు నరకుపడఁ డీతఁ డగ్నిఁ గాలఁడు
యీతఁడు నీట మునుఁగఁ డీతఁడు గాలిఁ బోఁడు
చేతనుఁడై సర్వగతుండౌ చెలియించఁ డేమిటను
యీతల ననాది యీతఁ డిరవు గదలఁడు. ॥దేహి॥

చేరి కానరానివాఁడు చింతించరానివాఁడు
భారపువికారాలఁ బాసినవాఁ డీయాత్మ
ఆరయ శ్రీవెంకటేశు నాధీన మీతఁ డని
సారము దెలియుటే సత్యం జ్ఞానము. ॥దేహి॥ 185

బౌళి

హరిసే వొకటే యనంతము
గురుబోధలకును కొలఁదే లేదు. ॥పల్లవి॥

తలఁచినకొలఁదే తనలో భావము
నిలిపినకొలఁదే నేమము
పలికినకొలఁదే పరమగు సత్యము
యిల నెవ్వరికిని యెక్కుడు లేదు. ॥హరి॥

జరపినకొలఁదే సకలాచారము
నెరపినకొలఁదే నిజకీర్తి
తిరము సేయుకొలఁదే ధర్మంబును
యిరవుగ నందుకు నెక్కుడు లేదు. ॥హరి॥

సేసినకొలఁదే చేకొనుకర్మము
రోసినకొలఁదే రుచివిరతి
ఆసల శ్రీవెంకటాధిపుశరణను
దాసుఁడే యెక్కుడు తప్పే లేదు. ॥హరి॥ 186

184-వ తేకు. లలిత

ఇది యరుదను నొకఁ డిది యరుదని చెప్పు
యిది యరుదని విను నెవ్వఁడు నెఱఁగఁడు. ॥పల్లవి॥

పుట్టినవానికి నెల్లా భువి మరణము నిత్య
మట్టె చచ్చినవారి కవ్వల జననము
పుట్టనినాఁ డైతేను పొడ గాన రాదు మేను
కొట్టఁగొనఁ గాన రాదు కొన్నాళ్లే కాని. ॥ఇది॥

జీవుఁడు నిత్యుఁ డేమిటాఁ జెరుపఁగరానివాఁడు
యీవివేకము దెలిసి యేజాతివారైనా
దైవికమే నమ్మి తమధర్మములఁ బాయ రాదు
సావధాన మిదియే సంసారయోగము. ॥ఇది॥

చిత్తమా నీలోపలను శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
పొత్తునఁ గూడున్నవాఁడు పొదిగి పాయకు నీవు
యెత్తి నాదేహగుణము యిది జీవగుణ మిది
యిత్తలాదైవగుణము యిది మఱవకుమీ. ॥ఇది॥ 187

ముఖారి

నాకు నీవు గలవు హరి నాలోపలనుండి
పైకొని యిన్నియు బదుకనీవయ్యా. ॥పల్లవి॥

పసిగొని ఋణానుబంధముకొలఁదే
పసులునుఁ బడతులు బహుసుతులు
వసము గావు తమవంతులు దీరిన
పసగా నవియే బదుకనీవయ్యా. ॥నాకు॥

పెనగొని భటులకుఁ బెట్టినకొలఁదియు
పనులును గీర్తులు పంతములు
అనువులు దప్పను అవిగడమైతే
పనివడి యివియే బదుకనీవయ్యా. ॥నాకు॥

కడుసంపదలును కాలముకొలఁదే
బడి బడిఁ జవులై ఫలియించు
యెడపక శ్రీవెంకటేశుఁ డిచ్చె నివే
పడసితి మివియును బదుకనీవయ్యా. ॥నాకు॥ 188

సామంతం

నారాయణాచ్యుతానంత గోవింద హరి
సారముగ నీకు నే శరణంటినే. ॥పల్లవి॥

చలువయును వేఁడియును సటలసంసారంబు
తొలఁకు సుఖ మొకవేళ దుఃఖ మొకవేళ
ఫలము లివె యీరెండుఁ బాపములు పుణ్యములు
పులుసుఁ దీపునుఁ గలపి భుజయించినట్లు. ॥నారా॥

పగలురాత్రులరీతి బహుజన్మమరణాలు
తగుమేను పొడచూపు తనుఁ దానె తొలఁగు
నగియించు నొకవేళ నలఁగించు నొకవేళ
వొగరుఁగారపువిడె ముబ్బించినట్లు. ॥నారా॥

యిహముఁ బరమునువలెనె యెదిటికల్లయు నిజము
విహరించు భ్రాంతియును విభ్రాంతియును మతిని
సహజశ్రీవెంకటేశ్వర నన్నుఁ గరుణించి
బహువిధంబుల నన్నుఁ బాలించవే. ॥నారా॥ 189

గుండక్రియ

కలుగుట కలిగిననాఁడే నే ఘనపాపములకు దొలంగినా
తొలమి నే నిపుడే యెరిగితిని యిన్నాళ్లీమతి లేదు. ॥పల్లవి॥

జనియించిననే నిటకమునుపుసకలయోనిగతజన్మములు
కనుఁగొని యవె నే సారెకు బలుమరు ఘనవర్ణాశ్రమధర్మములు
అనుభవించినవే సకలార్థంబులు అయిహికవిషయము లన్నియును
మనసున వాకున శ్రీహరి నొకనినె మఱచియుఁ దలఁచుట లేదు. ॥కలు॥

తిరిగినవే నే నాసలకొరకును దిక్కు లన్నియును నేను
యిరవుగ తొల్లియు నెఱిఁగినవే యీసంసారపుసుఖము లివి
పొరలినవే నేఁ గామినీజనులపొందులసుఖములభోగములు
యెరవులదొకటే శ్రీహరిదాస్యం బిది గతి యని యెరుఁగుట లేదు. ॥కలు॥

గడియించినవే నేఁ బూర్వకాలమున ఘనమగుసంపద లిన్నియును
నొడిగినవే నే శబ్దజాలములు నోరఁ గొలఁదులివి యిన్నియును
తడఁబడి నే నిటు సకలోపాయపుధర్మము లిన్నియుఁ జూచితిని
యెడపక శ్రీవేంకటేశ్వరు శరణం బిటువలెఁ జేరుట లేదు. ॥కలు॥ 190

లలిత

నీ వొక్కఁడవే నాకుఁ జాలు నీరజాక్ష నారాయణ
నీవె నాకు గతి యని తెలిసితి నెొక్కని యితరము వృథా వృథా. ॥పల్లవి॥

మీనామోచ్చారణమే మెరసినదుఃఖనివారణము
మీనామోచ్చారణమే మెలఁగుశుభకరము
నానావేదశాస్త్రములు నవపురాణేతిహాసములు
మీనామములోనే వున్నవి మిగిలిన విన్నియు వృథా వృథా. ॥నీవొ॥

నీపాదమూలము నింగియు భువియు రసాతలము
నీపాదమూలము నిఖిలజీవపరిణామములు
దీపించిన చరాచరంబులు దివ్యులు మునులును సర్వమును
నీపాదమూలమే మరి నెరి నితరంబులు వృథా వృథా. ॥నీవొ॥

దేవ మీతిరుమే దిక్కను బ్రహ్మాండాధారము
దేవ మీతిరుమే నుత్పత్తిస్థితిలయములకును ఆకరము
శ్రీవెంకటపతి నాభావము చిత్తము నీకే సమర్పణ
దేవ మీశరణము చొచ్చితి దిక్కు లన్నియును వృథా వృథా. ॥నీవొ॥ 191

185-వ రేకు. గుండక్రియ

* దేవునికి దేవికిని తెప్పలకోనేటమ్మ
వేవేలు మొక్కులు లోకపావని నీ కమ్మా. ॥పల్లవి॥

ధర్మార్థకామమోక్షతతులు నీసోబనాలు
అర్మిలి నాలుగువేదా లదె నీదరులు
నిర్మలపునీజలము నిండున సప్తసాగరాలు
కూర్మము నీలోఁతు వో కోనేరమ్మా. ॥దేవు॥

తగినగంగాదితీర్థములు నీకడల్లు
జగతి దేవతలు నీజలజంతులు
గగనపుఁబుణ్యాలోకాలు నీదరిమేడలు
మొగి నీచుట్టుమూఁకలు మునులోయమ్మా. ॥దేవు॥

వైకుంఠనగరమువాకిలే నీయాకారము
చేకొనుపుణ్యములే నీజీవభావము
యేకడను శ్రీవెంకటేశుఁడే నీవునికి
దీకొనినీతీర్థ మాడితిమి కావవమ్మా. ॥దేవు॥ 192

కాంబోది

న న్నెరఁగ లేనయ్యా నాయంతర్యామె
వున్నతెపువారి నాలో నున్నాఁడట. ॥పల్లవి॥

యిల నేడుజానలమే నిందులోనివాఁడ నింతే
తలఁపు బ్రహ్మాండాలు దాఁటి పోయ్యీని
కలువరేకులంతేసికన్నులవాఁడ నింతే
సొలసి చూ పాకాశమే చూరగొనీని. ॥నన్నె॥

వెడవెంట్రుకదూరేటివీనులవాఁడ నింతే
కడలేనిశబ్దము లొక్కట వినేను
నడుమనే నల్లెఁడంతనాలికెవాఁడ నింతే
వుడివోనిసుద్దు లెల్లా నుగ్గడించేను. ॥నన్నె॥

లచ్చనఁ బదారంగుళాలప్రాణ మింతే
కుచ్చికాలపుదినాలు గొలచీని
కొచ్చినశ్రీవెంకటేశుకొలువుడుబంట నింతే
పచ్చియింద్రియాల కెల్లాఁ బంపు సేసేను ॥నన్నా॥ 193

సామంతం

నిక్కమైననాలోని నెలవు గాన లేను
దిక్కు నీవే హరి నాతెలి వేటితెలివి. ॥వల్లవి॥

నీటిలో మునిఁగి వచ్చి నిర్మలుఁడ ననుకొందు
గాటమై యావేగి లేచి కా నందును
తేటలఆదేహామే దిష్టము ఆ నేనే
పాటిలేనిభావపునాబదు కేఁటిబదుకు. ॥నిక్క॥

యెన్న నొకబంటు నేలి యేలికె నే ననుకొందు
పన్ని నే నొకరిఁ గొల్చి బంట నందును
మున్నిటినామనసె మొదలినాపుట్టుగే
యిన్నివికారాలనాయెరు కేఁటియెరుక. ॥నిక్క॥

కాంచనము చేత నుంటే కలవాఁడ ననుకొందు
పెంచి యొకవేళ నేఁ బేద నందును
కంచుమాయఁ బొరలఁగాఁ గాచితి శ్రీవెంకటేశ
కొంచిసయిన్నాళ్లు నాగుణ మేఁటిగుణము. ॥నిక్క॥ 194

మాళవి

అరు దరుదు నీమహి మతిమానుషము చూడ
పురుషోత్తమనుదివ్యపురజగన్నాథా. ॥పల్లవి॥

పసులఁ గాచే దేడ బ్రహ్మ నుతియించు టేడ
సిసువౌ టేడ నాలుగుచేతు లేడ
కొసరి వేలనే యేడ కొండగొడ గెత్తు టేడ
వసమా నిన్నుఁ బొగడ వరజగన్నాథా. ॥అరు॥

జనవేష మేడ పారిజాతము దెచ్చిన దేడ
తనివెన్నమ్రుచ్చి మేడ దైవిక మేడ
పని బండిబోయిఁ డేడ బాణుని నరకు టేడ
వినఁ గత నీమహిమ విష్ణు జగన్నాథా. ॥అరు॥

కమ్మి రోలఁ గట్టు టేడ గరుడవాహన మేడ
దొమ్మి భద్రసుభద్రులతోఁ బుట్టు టేడ
చిమ్ముల నిలగిరిని (?) శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద
నుమ్మడి నిరవుకొంటివో జగన్నాథా. ॥అరు॥ 195

మాళవిగౌళ

కలియుగ మెటులైనాఁ గలదుగా నీకరుణ
జలజాక్ష హరి హరి సర్వేశ్వరా. ॥పల్లవి॥

పాప మెంత గలిగినఁ బరిహరించేయందుకు
నాపాలఁ గలదుగా నీనామము
కోప మెంతగలిగిన కొచ్చి శాంత మిచ్చుటకు
నేపట్టి కలవుగా నాచిత్తములో నీవు. ॥కలి॥

ధర నింద్రియా లెంత తరము కాడిన నన్ను
సరిఁ గావఁ గద్దుగా నీశరణాగతి
గరిమఁ గర్మబంధాలు గట్టినతాళ్లు వ్రాడించ
నిరతిఁ గలదుగా నీభక్తి నాకు. ॥కలి॥

హితమైనయిహాపరా లిష్టమైన వెల్లా నియ్య
సతమై కలదు గా నీసంకీర్తన
తతి శ్రీవెంకటేశ నాతపము ఫలియించ
గతి గలదు గా నీకమలాదేవి. ॥కలి॥ 196

గుండక్రియ

జయమంగళము నీకు సర్వేశ్వరా
జయమంగళము నీకు జలజవాసినికి. ॥పల్లవి॥

శరణాగతపారిజాతమా
పొరినసురలపాలిభూతమా
అరుదయినసృష్టికి నాదిమూలమా వో
హరి నమో పరమపుటాలవాలమా. ॥జయ॥

సకలదేవతాచక్రవర్తి
వెకలివై నిండినవిశ్వమూర్తి
అకలంకమైనదయానిధి
వికచముఖ నమో విధికి విధి. ॥జయ॥

కొలచినవారలకొంగుపైఁడి
ములిగినవారికి మొనవాఁడి
కలిగినశ్రీవెంకటరాయా
మలసి దాసులమైనమాకు విధేయా. ॥జయ॥ 197

186-వ ఱేకు. దేవగాంధారి

అణురేణుపరిపూర్ణమైనరూపము
అణిమాదిసిరి యంజనాద్రిమీఁదిరూపము. ॥పల్లవి॥

వేదాంతవేత్త లెల్లా వెదకేటిరూపము
ఆదినంత్యములేని యారూపము
పాదుగయోగీంద్రులు భావించురూపము
యీదెస నిదివో కోనేటిదరిరూపము.

పాలజలనిధిలోనఁ బవళించేరూపము
కాలపుసూర్యచంద్రాగ్ని గలరూపము
మేలిమి వైకుంఠాన మెరసినరూపము
కీలైన దిదే శేషగిరిమీఁదిరూపము.

ముంచినబ్రహ్మాదులకుమూలమైనరూపము
కొంచనిమఱ్ఱాకుమీఁదికొనరూపము
మంచిపరబ్రహ్మమై మమ్మునేలినరూపము
యెంచఁగ శ్రీవెంకటాద్రి నిదేరూపము.

గుండక్రియ

నే నేమిఁ జేయఁగ లేను నీవు పరిపూర్ణుఁడవు
హీనుఁడ నే నధికుఁడ వన్నిటా నీవు.

దండము వెట్టుట నాది తప్పు లోఁగొనుట నీది
నిండి నీ వెప్పుడు దయానిధివి గాన
అండఁ జేరుకొంట నాది అందుకు నూఁకొంట నీది
దండిమైనదేవదేవోత్తముఁడవు గాన.

శరణు చొచ్చుట నాది సరుగఁ గాచుట నీది
పరమపురుష శ్రీపతివి నీవు
విరులు చల్లుట నాది వేవే లిచ్చుట నీది
హరి నీవు భక్తసులభుఁడ వటు గాన.

దాసుఁడ ననుట నాది తప్పక యేలుట నీది
ఆసదీర్చేవరదుఁడ వటు గాన
నీసేవ యొక్కటి నాది నిచ్చలుఁ గైకొంట నీది
యీసులేని శ్రీవెంకటేశుఁడవు గాన. ॥నేనే॥ 199

బౌళి

ఎట్టైనాఁ గావక పోదు యే నెంత సేసినాను
యిట్టే నీకు శరణంటి నిదియే తెరఁగు. ॥పల్లవి॥

చేకొని నే మొక్కఁగాను చేతులు గోయఁగ రాదు
ఆకడఁ దప్పుకుఁ దగినాజ్ఞ మాన రాదు
కైకొని యపరాధాలే కావించితి నెన్నైనా
యీకడ నీశరణంటి నికనో తెరఁగు. ॥ఎట్టై॥

చిక్కి దైన్యపడఁగాను చెలఁగి ఖండించ రాదు
చక్కఁగా న్నాద్రోహాలు సైరించ రాదు
అక్కడఁ జూచిన శరణాగతబిరుదు నీకు
యిక్కడ నీశరణంటి నికనో తెరఁగు. ॥ఎట్టై॥

సేవ సేయుచుండఁగాను జీతము మానువ రాదు
యీవిధి నాన దోసితే నిందుకో రాదు
దేవుఁడ నిన్నుఁ గొలిచి తెగి కర్మా లుడిగితి
యీవల శ్రీవెంకటేశ యికనో తెరఁగు. ॥ఎట్టై॥ 200

గుండక్రియ

ధరలో "సేద్భావం తద్భవ తనేఁ" గాన
హరిమయమే జగ[illegible]ాను. ॥పల్లవి॥

మహి నెదిటివారందు మలినము దలంచిన
తహతహ మనసే తా మలినము
వహి నెదిటందు భావనము భావించిన
బహువిధముల దానూ భావనమే. ॥ధర॥

యెక్కువ నెదిటిపాపా లెంచి నిందించేటి
నిక్కపునాలుక తానే నిందితము
వొక్కటై యెదిటిపుణ్యా లుగ్గడించి ఘన మంటే
దక్కినపుణ్యపుజిహ్వ తానూ ఘనమే. ॥ధర॥

సారె శ్రీవెంకటపతి సగుణము దలంచిన
సారపుజీవుండు తాను సగుణమే
నేరుపుల నాతనినిర్గుణము దలంచిన
తారతమ్యములు లేని తానూ నిర్గుణమే. ॥ధర॥ 201

భూపాలం

ఎందాంక నిద్ర నీ కిదె తెల్లవారె గదె
యిందిరారమణ నీ విటు మేలుకొనవే. ॥పల్లవి॥

కమలనాభుండ నీకు గంగాదినదు లెల్ల
నమర మొకమజ్జనం బాయితము సేసె
తమితోడం గనకాద్రి తానే సింహాసనము
విమలమై యొప్పె నదే విచ్చేయవే. ॥ఎందా॥

హరి నీకు నజుండు పంచాంగంబు వినిపించ
నిరతమగువాకిటను నిలిచినాండు
సురలు నీయవసరము చూచుకొని కొలువునకు
సరవి నాయిత్తపడి సందడించేరు. ॥ఎందా॥

కామధేనువు వచ్చె కనుఁగొనుటకై నీకు
శ్రీమహాదేవి నీచేలాగు కది వో
యీమహిమ శ్రీవెంకటేశ నీకే చెల్లె
కామించి యన్నియునుఁ గైకొంటి విపుడు. ॥ఎందా॥ 202

సాళంగనాట

రామా రామభద్ర రవివంశరాఘవ
యేమి యరు దిది నీ కింతటివానికిని. ॥పల్లవి॥

నాఁడు రావణుతలలు నఱకినలావరివి
నేఁడు నాపాపములు ఖండించ రాదా
వాఁడిప్రతాపముతోడ వారిధి గట్టిననాటి
వాఁడ విట్టె నామనోవార్ధిఁ గట్ట రాదా. ॥రామా॥

తనిసి కుంభకర్ణాదిదైత్యుల గెలిచితివి
కినిసి నాయింద్రియాల గెలువ రాదా
మొనసి హారునివిల్లు మొక్కవెట్టి వంచితివి
ఘనము నాదుర్గుణము కడు వంచ రాదా. ॥రామా॥

సరుస విభీషణుఁడు శరణంటేఁ గాచితివి
గరిమ నే శరణంటేఁ గావ రాదా
తొరలి శ్రీవెంకటేశ దొడ్డుగొంచ మెంచ నేల
యిరవై లోకహితాన కైదైనా నేమీ. ॥రామా॥ 203

187-వ రేకు. లలిత

అని యాన తిచ్చెఁ గృష్ణుఁ డర్జునునితో
విని యాతని భజించు వివేకమా. ॥పల్లవి॥

"భూమిలోను చొచ్చి సర్వభూతప్రాణుల నెల్ల
దీమసాననే మోచేటిదేవుఁడ నేను
కామించి సస్యములు గలిగించి చంద్రుఁడనై
తేమల బండించేటిదేవుఁడ నేను. ॥అని॥

దీపనాగ్నినై జీవదేహములయన్నములు
తీపుల నరగించేటిదేవుఁడ నేను
యేపున నిందరిలోనిహృదయములోన నుందు
దీపింతుఁ దలఁపుమరపై దేవుఁడ నేను. ॥అని॥

వేదములన్నిటిచేతా వేదాంతవేత్తలచేతా
ఆది నే నెరఁగఁదగినయాదేవుఁడను
శ్రీదేవితోఁ గూడి శ్రీవెంకటాద్రిమీఁద
పాదైనదేవుఁడను భావించ నేను." ॥అని॥ 204

గుండక్రియ

తలఁపులో కొట్టఁగొన దైవమే వున్నాఁడు
తలఁచినరూపులెల్లా తా నయ్యీ నయ్యా. ॥పల్లవి॥

కలలో ప్రపంచము కంటి నే నొకటి
వెలినున్న ప్రపంచవిధివలెనే
కలనున్నవాఁడ నేనే వెలి నున్నవాఁడ నేనే
తెలి (య ?) మాబతుకు రెంట దెప్పరము లయ్యా. ॥తల॥

దేహమీఁద నుండఁగానే దిక్కులకేఁగీ మనసు
దేహముతో దిక్కు లెల్లాఁ దిరిగినట్టే
దేహములో వాఁడ నేనే దేహముపై వాఁడ నేనే
వోహో మాజన్మములో నొకటి రెండయ్యా. ॥తల॥

కన్నులెదుట శ్రీవెంకటపతిఁ గొలిచెద
కన్ను మూసి యాతనినే కమ్మర భావించెదను
కన్నులలోపల నేనే కన్నులవెలిని నేనే
వున్నతి నీరెండును వొక్కటాయ నయ్యా. ॥తల॥ 205

శ్రీరాగం

చాలు నిదే నావిరతి సకలసామ్రాజ్యము
నాలోనిపని యెంతైనా నాకుఁ గలదు. ॥పల్లవి॥

వడఁబడి పరులిండ్లవాకిలి గాచే నేను
వడి నాలో హరియున్నవాకిలి గాచేను
బడి నొకరిఁ గొలిచి బహురాజ్య మేలే నేను
యెడ నామనోరాజ్య మింతా నేలేను. ॥చాలు॥

చేరి యొరులకుఁ బనిసేసి యలసేనేను
సారె నాయోగాభ్యాసాన నలసేను
ఆరసి నే నడుగఁగ నన్నులిచ్చేయిావులు
తారి పూర్వకర్మాదిదైవమే యిచ్చీని. ॥చాలు॥

అందు సంతోషమే ఫల మిందు సంతోషమే ఫల
మందును మాయాకల్పిత మిందును మాయే
అందు నిందు శ్రీవెంకటాధీశుఁడే కర్త
అందైతేఁ బరతంత్రుఁ డిందు నే స్వతంత్రుఁడ. ॥చాలు॥ 206

సామంతం

నీసొమ్ము చెడకుండ నీవు చూచుకొనవయ్యా
దాసుఁడ నే నింతే దైవమవు నీవు. ॥పల్లవి॥

లోకము లేలుదువట లోకములోపలినేను
పైకొని నీ వేలినట్టిబంటనే సుమ్మీ
ఆకడ నావుఁ గొంటే నావువెంట దూడయును
జోకలఁ గొన్నట్టివారిసొమ్మే కాదా. ॥నీసా॥

చేరి నన్ను నీవే పుట్టించితివట నేఁ జేసే
నేరతోఁ బుణ్యపాపాలు మీవే సుమ్మీ
ఆరుగ వి త్తినవాఁడు ఆరుగలోపలికంటే (?)
ఆరితేరి పండితేను ఆతనిదే కాదా. ॥నీసా॥

శ్రీవెంకటేశ నీవు జీవాంతరాత్మవట
కావించి నాపాలఁ గలవే సుమ్మీ
కైవసమై చందురుఁడు కలువలజాతికెల్ల
భావింప సర్వవిధబంధువే కాఁడా. ॥నీసా॥ 207

బౌళిరామక్రియ

అన్నిటికి హరి యంతర్యామి మూలము
విన్నకన్నగతు లెల్లా వృథా మూలము. ॥పల్లవి॥

లాలితవైరాగ్యమూలము మోక్షము
ఆలరిసంసారమూల మతిబంధము
నేలిమిశాంతమూలమే సుఖము
వీలి క్రోధమూలమే వెడదుఃఖము. ॥అన్ని॥

కైకొనుభవములే కర్మమూలము
శ్రీకాంతుపై భక్తి చిన్మూలము
పైకొన్నధ్యానమెల్ల భావమూలము
దీకొని లంపటములు దేహమూలము. ॥అన్ని॥

అరుదైన సుజ్ఞాన మాచార్యు (ర్య ?) మూలము
ధరణి జగత్తెల్లా ధనమూలము
పరము శ్రీవెంకటపతిమూలము
హరి నాకితనిశరణాగతి మూలము. ॥అన్ని॥ 208

దేవగాంధారి

వానికి ముదుల యిచ్చి వద్దని మానుపవే
శ్రీనారాయణ నీనిచేత నే వేసరితి. ॥పల్లవి॥

నీకల్పితములే యీనిఖిలేంద్రియములు
యీకడ నీయింద్రియాల నెట్టు గెలువఁగ వచ్చు
నీకడ నిన్నే కొలిచి నీయప్పణ దెచ్చి వాని
పైకొని చోఁపుట గాక బలిమా రాచాజ్ఞతో. ॥వాని॥

నీపంపునఁ గప్పిననిజమైనమాయ యిది
మాపాటివారెల్లా మహి నెట్టు దాఁట వచ్చు
మీపాదాతే కొల్చి మీయనుజ్ఞ గొని దాని
పై పైఁ దోయుట గాక బలిమా రాచాజ్ఞతో. ॥వాని॥

శ్రీవెంకటేశ నీచిక్కులే యీపుట్టుగులు
నీవు సేసేచేఁతలకు నే నెట్టు దొలఁగ వచ్చు
నీవొద్ద శరణంటి నీయానతినే వాని
భావించి తోసితిఁ గాక బలిమా రాచాజ్ఞతో. ॥వాని॥ 209

188వ రేకు. గుండక్రియ

నీవే సేసినచేఁత నీవే చేకొనుటింతే
యీవల నీసొమ్ము నీకే యియ్య సిగ్గయ్యా నయ్యా. ॥పల్లవి॥

ఆలు బిడ్డలఁ గని యటు దనమగనికి
సీలాన సమర్పణ సేయవలెనటవయ్యా
తాలిమిఁ బుణ్యాలు సేసి దైవమా నే నీకు
యేలీల సమర్పించే నిందుకే నవ్వు వచ్చీనయ్యా. ॥నీవే॥

అంకెలఁ గన్నకొడుకటు దమతండ్రికిని
తెంకి నే నీవాఁడ నని తెలుపఁగవలెనటవయ్యా.
లంకె నాలోపలనున్నలక్ష్మీశ నే నీకు
పొంకపు (నీ) బంట నన్నఁ బునరుక్తియ్యా నయ్యా. ॥నీవే॥

తననీడయద్దములోఁ దానే యటు చూచి
పనివడి వూరకే భ్రమయవలె నటయ్యా
అనుగు శ్రీవెంకటేశ ఆతుమలో నున్ననిన్ను
గని మని శరణంటిఁ గడఁ బూజించ నేలయ్యా. ॥నీవే॥ 210

బౌళి

అనలము సూర్యుఁడు నన్నిటందు వెలసిన (నా ?)
ఘనపవిత్రమైనట్టు ఘనుఁడే పో జ్ఞాని. ॥పల్లవి॥

కాంచనము అంటువడినఁ గలదా అందు నింద్యము
పెంచు ముట్టంటువడినఁ బెక్కువ దూష్యము గాక
అంచల సుజ్ఞానిఁ బాప మంటునా తాఁ జేసినాను
పంచల నజ్ఞాని నైతేఁ బైకొనీఁ గాక. ॥అన॥

యెఱుకగల నాలిక నింతైనా జిడ్డంటునా
యెఱుకలేనిచేత నింతా జిడ్డంటుఁ గాక
కఱతలయోగిని కర్మములివంటునా
చుఱచుఱ జడునైతేఁ జుట్టుకొనుఁ గాక. ॥అన॥

తామెరపాకులనీరు తగ నందు నంటునా
ఆమేర నొందైనాను నంటుఁ గాక
యీమేర శ్రీవెంకటేశునిదాసుఁడు భూమిఁ
గామించి తానుండినాను గడు మాయ లంటునా. ॥అన॥ 211

చాయానాట

కమ్మంటేఁ గావా కాఁగల వన్నియు
చిమ్ముల మాయలు సేయఁగ నేలా. ॥పల్లవి॥

సరసిజాక్ష నీసంకల్పమాత్రము
అరుదగు ఘనబ్రహ్మాండ మిది
అరయఁగ ధరలోనల్పపుఁబనులకు
హరి యవతారంబందితి వేలా. ॥కమ్మ॥

సతతసురాసురజననమరణములు
మతి నీ హుంకారమాత్రములు
గతిమై యమృతము గల్పించుకొరకును
తతి ఘోరజలధి దచ్చితి వేలా. ॥కమ్మ॥

ఇహమై కుంఠము యీశేషగిరే
మహి నీ దర్శనమాత్రమిది
విహరింపఁగ శ్రీవెంకటేశ యిటు
బహులోకపుకల్పన లవి యేలా. ॥కమ్మ॥ 212

సామంతం

రాచాజ్ఞ మరలించ రాజే కర్త గాన
యేచి నీకు శరణంటి నిది మానుపవే. ॥పల్లవి॥

కడు సహంకరించినను తొల్లి ఘనుఁడు నారదమౌని
బెడిదపుటింతిఁ జేసి నీమాయ ఆతని బిడ్డలఁ గనిపించెను
అడరి నే ననఁగా నెంతటివాఁడను అది నేఁ గడపఁ గలనా
తడవి నే శరణంటి దనుజారి ఆమాయ దగ్గరకుండఁగఁ జేయవే. ॥రాచా॥

మహి మిమ్ము మోచేనని మున్ను మదించినగరుడనిని
సహజపునీహస్తము మోయకుండఁగ శక్తి హరించె నీమాయ
బహుముఖముల నే నెంతటివాఁడను పాయఁగ నీమాయ
అహిశయనుఁడ నే నీశరణంటిని అది నన్ను దగ్గరకుండఁ జేయవే. ॥రాచా॥

సారపుశ్రీవెంకటేశ స్వతంత్రుఁడవు నీవు
గారవపుమాయ నీదే కమ్మి నే నీవాఁడనే
మారుదైవములు లేరు మరి నన్ను గావ నిన్నుఁ
జేరుకొని శరణంటిఁ బెడఁబాపు మాయ. ॥రాచా॥ 213

మాళవిగౌళ

ఎందుకు విచ్చేయ నేల యిన్నియు నాలోనివే
అంది యివే చేకొనవే ఆరడి నీకేల. ॥పల్లవి॥

కాముకుఁడవై గోపికలఁ బొందఁ బ్రియమైతే
కాముకత్వము నాయందుఁ గలదెంతైనా
గోమున కంసాదులపై క్రోధమే ప్రియమైతే
నాముల క్రోధ మిదివో నాలో నున్నది. ॥ఎందు॥

లోకులచీరలీకుండేలోభమే ప్రియమైతే
యీకడ లోభము నాలో హెచ్చిన దిదే
మాకులు మద్దులు దొబ్బేమదమే ప్రియమైతే
చేకొను మదము నాలోనేనానేన. ॥ఎందు॥

మాఱి శిశుపాలునిపై మచ్చరమే ప్రియమైతే
మెఱయుమత్సర మిదే మించీ నాలో
తఱి శ్రీవెంకటపతి దాసులపై మోహము
నెఱి నీకుఁ బ్రియమైతే నేనే కానా. ॥ఎందు॥ 214

శంకరాభరణం

కానవచ్చె నిందులోనే కారుణ్యనరసింహా
తానకమై నీకంటె దాస్యమే పో ఘనము. ॥పల్లవి॥

మొనసి ప్రహ్లాదుఁడు మొక్కడుఁ జూవునో యని
ననిచి లోక మెల్ల నరసింహా గర్భములై
పనివ్రాని వుంటి వటు భక్తపరతంత్రుఁడవై
తనిసి నీ వధికమో దాసులే యధికమో. ॥కాన॥

మక్కువ బ్రహ్మాదులు మానుపరానికోపము
యిక్కువై ప్రహ్లాదుఁడు యెదుట నిలిచితేను
తక్కక మానితి వట్టె దాసునియాధీనమై
నిక్కి నీకింకరుఁడే నీకంటె బలువుఁడు. ॥కాన॥

ఆరసి కమ్మర ప్రహ్లాదవరదుఁడని
పేరువెట్టుకొంటి విట్టె బెరసి శ్రీవెంకటేశ
సారె నీశరణాగతజనునికాధీనమైతి
వీరీతి నీదాసునికే యిదివో మొక్కము. ॥కాన॥ 215

189-వ రేకు. ధన్నాసి

అటుగాన మోసపోక హరి నీకే అన్నియును
ఘటియించుటే యెక్కుడు కమలారమణ. ॥పల్లవి॥

నిన్ను జూడనికన్నులు నీచువలకన్నులు
చిన్నినీకథలు విననిచెవులు రాట్నపుఁజెవులు
వున్నతి నీకడకు రాకున్నకాళ్లు మరగాళ్లు
నన్నుతిసేయనిజిహ్వా సరి నుపజిహ్వా. ॥అటు॥

చేరి నిన్ను బూజించనిచేయి దంతెనపుఁజేయి
తారి నీకు మొక్కనట్టితలయే పెడతల
సారె నీముద్రలేనిభుజములు బుద్భుజములు
తేరి నీదాస్యములేనిదేహము సందేహము. ॥అటు॥

వనమాలలున్నగ్రీవము కంబుగ్రీవము
ఘన మిది దెలియుటె కైవల్యము
యెనయ శ్రీవెంకటేశ యిటు నన్ను నేలితి౹
అనుమాన మెల్లఁ బాసె నన్నిటా నాకును. ॥అటు॥ 216

సామంతం.

అందుకుఁ గాదు నేఁ గొల్చుటామీఁదివని కింతే
యిందు నందు నీవే కర్త విందిరారమణ. ॥పల్లవి॥

యించుకంత వేలఁ గొండ యెత్తినదేవుఁడవు
ముంచి నాసంసారభారము మోవలేవా
అంచల దేవతలకు నమృత మిచ్చిననీవు
కంచాన నన్నము వెట్టి కాచుట నన్నెంత. ॥అందు॥

వడి ద్రావని కత్కుయ వలువ లిచ్చిననీవు
బెడఁగునాకుఁ గట్ని (ట్టని ?) చ్చి పెంచు టెంత
జడిసి యింద్రాదులకు సంపదిచ్చినట్టినీవు
కడు నాకునైహికభోగము లిచ్చు టెంత. ॥అందు॥

పాసఁగలోకములెల్లఁ బ్రాణుఁడవై ననీవు
వుసురై నాలోన (నే ?) నీవు వుందువు కొంత
వసుధ శ్రీవెంకటేశ వరము లిచ్చేనీవు
దెస నాకోరిక లెల్లాఁదీర్చు కొంత. ||అందు|| 217

గుజ్జరి.

అందాఁకాఁదాఁ దాఁనే యంత కెఱుఁగఁడు గాఁడు
ముందు వెన కెంచెనా ముముక్షుఁడే యతఁడు. ||పల్లవి||

చిత్త మంతర్ముఖము సేసుకొన నేర్చెనా
అత్తల నతఁడు యోగి యనవచ్చును
సత్తసత్తనెడిసువిచారంబు గలిగెనా
వుత్తమవివేకి యని వూహింపఁ బడును ||అందా||

భావమునభావమును పరికించి తెలిసెనా
కైవల్యనిలయుఁ డని కానఁబడును
దైవంబుఁ దన్ను మఱిఁ దలపోయ నేర్చెనా
జీవన్ముక్తుఁడని చెప్పఁబడు నతఁడు. ||అందా||

అడరి వైరాగ్యధన మర్జించ నోపెనా
దిడువై జితేంద్రియస్థిరుఁ డాతఁడు
జడియు శ్రీవెంకటేశ్వరుదాసుఁ డాయనా
బడిబడిఁ దుదఁ బరబ్రహ్మమే యతఁడు. ||అందా|| 218

మలహరి

పరమపురుష హరి పరము పరాత్పర
పరరిపుభంజన పరిపూర్ణ నమో. ||పల్లవి||

కమలాపతి కమలనాధ కమలాసనవంద్యా
కమలహితానంతకోటిఘనసముదయ తేజా
కమలామలనేత్రనేత్ర కమలపైరివర్ణగాత్ర
కమలషట్పయోగీశ్వరహృదయాంతే హాం నమోనమో. (?) ॥పర॥

జలనిధిమథన జలనిధిబంధన జలధిమధ్యశయనా
జలధియంతరవిహార మచ్ఛకచ్ఛపయవతారా (?)
జలనిధిజామాత జలనిధిశోషణ జలనిధిసప్తకగమన
జలనిధికారుణ్య నమో తే హార జలనిధిగంభీర నమో నమో. ॥పర॥

నగధర నగరిపునందిత నగచరయూథపనాథ
నగపారిజాతహరసారస పన్నగపతిరాజశయన (?)
నగకులవిజయ శ్రీవేంకటనగనాయక భక్తవిధేయా
నగధీరా హాం తే సర్వేశ్వర నారాయణ నమో నమో: ॥పర॥ 219

పాడి.

అట్టయితే నాయంతర్యామి వేల్పైతి వయ్యా
మట్టు మీఱితే ముక్తియాస మాననట వయ్యా. ॥పల్లవి॥

పాలుతులు లేరా భూమి భోగించే నే లేనా
కలకాల మింద్రియాలకాణాచి లేదా
తొలి యీసంసారము లేదో నాకాంక్షలు లేవో
యెలమి నిన్నుఁ గొలుచు టెందుకట వయ్యా. ॥అట్టు॥

ధరలోఁ బసిఁడి లేదా తగిలి నా యాస లేదా
సిరులయజ్ఞానపుచీఁకటి లేదా
అరయఁ జవులు లేవా అందుకో నాలికె లేదా
యిరవై నిన్నుఁ గొలుచు టెందుకట వయ్యా ॥అట్టు॥

అట్టి సర్వాపరాధి నపరాధా లెంచ నేల
గట్టి రాళ్లలో మలిగం డ్లేర నేల
నెట్టన శ్రీవెంకటేశ నిన్నుఁజూచి కావకుంటే
యిట్టె నిన్నుఁ గొలుచు టెందుకట వయ్యా. ॥అట్టి॥ 220

బౌళి

మరిగితి నేమి సేతు మగిడి నే నెందు వోదు
సరుస దైవము నీకే శరణుచొచ్చేను. ॥పల్లవి॥

తల్లి గోపించి మొత్తినఁ దనయుఁడు తల్లికొంగే
యెల్లగాఁ బట్టి పెనఁగి యేడిచినట్టు
వెల్లవిరై హరి నీవు విషయాల జిక్కించితే
యిల్లిదే నిన్ను దలఁచి యిటు దూరేనేను. ॥మరి॥

కన్నతండ్రి బాలునిఁ జంకఁబెట్టి దించితేను
కొన్నెసివిలుచుముద్దు గునిసినట్టు (?)
వున్నతి నాలోనుండి వూరకే మాయ నాపై
బన్నితే నిన్నె సొలసి పగటులాడేను. ॥మరి॥

దైవము దాతవు నీవే తల్లివి దండ్రివి నీవే
భావించి చేపట్టితే నీబంట నే నింతే
శ్రీవెంకటేశ నీవు చేకొని రక్షించఁగాను
జీవుఁడ నయిననేను చెలఁగి మొక్కేను. ॥మరి॥ 221

190-వ రేకు. లలిత

ఎట్టు వలసినఁ జేయు మిన్నియు నీచిత్తమే
నెట్టన (నె ?) నొకఁడనా నీవే యింతాను. ॥పల్లవి॥

వేవేలు నీకు విన్నవించే దేమి తొల్లె
సావధానముగ సర్వసాక్షివి నీవు
ఆవల నా కిటు సేయు మని చెప్పేదేమి నేను
దైవిక మైనట్టిస్వతంత్రుఁడవు నీవు. ॥ఎట్టు॥

తగిలి నిన్ను నాలో ధ్యానించే దేమి తొల్లె
జగతి నీవు పూర్ణచైతన్యుఁడవు
జిగి నీనామము నోరఁ జిక్కించి నుడిగే దేమి
మగుడి శబ్దాక్షరమంత్రరూపుఁడవు. ॥ఎట్టు॥

చేవమీర సిరులఁ బూజించే దేమి నిన్ను
శ్రీవెంకటేశ నీవు శ్రీపతివి
దేవదేవ నిన్ను నీవే తేఁకు వెల్లా నెంచుకొని
కావుము నీ వొక్కఁడవే కరుణానిధివి. ॥ఎట్టు॥ 222

బౌళి

ఈతనిమూలమె పో యిలఁ గలధనములు
యీతఁడు మాకు గలఁడు యెంత లేదు ధనము. ॥పల్లవి॥

విరతి మాధనము విజ్ఞానమే ధనము
మరిగినతత్వమే మాధనము
పరము మాధనము భక్తే మాధనము మా
కరిరాజవరదుఁడే కైవల్యధనము. ॥ఈత॥

శాంతమే మాధనము సంకీర్తనే ధనము
యెంతైనా నిశ్చింతమే యిహధనము
అంతరాత్మే మాధనము హరిదాస్యమే ధనము
యింతటా లక్ష్మీకాంతుఁ డింటిమూలధనము. ॥ఈత॥

ఆనందమే ధనము ఆచార్యుఁడే ధనము
నానాటఁ బరిపూర్ణమే ధనము
ధ్యానమే మాధనము దయే మాధనము
పానిన శ్రీవెంకటాద్రిపతియే మాధనము. ॥ఈత॥ 223

బౌళి

నీమాయ కల్ల గాదు నిజము దెలియరాదు
కామించి హరి నీ వొక్కఁడవే నిజము. ॥పల్లవి॥

చచ్చేటి దొకమాయ పరిఁ బుట్టే దొకమాయ
మచ్చుమేపులసిరులు మాయలో మాయ
వచ్చేటి దొకమాయ వచ్చి పొయ్యే దొకమాయ
కచ్చుపెట్టి హరి నీ వొక్కఁడవే నిజము. ॥నీమా॥

పొద్దు వొడచేది మాయ పొద్దు గుంకే దొకమాయ
నిద్దురయు మేల్కనేది నిండుమాయ
వొద్దనే సుఖము మాయ వొగి దుఃఖ మొకమాయ
గద్దరి శ్రీహరి నీ వొక్కఁడవే నిజము. ॥నీమా॥

కూడేటి దొకమాయ కూడి పాసే దొకమాయ
యేడ నేర్చితి శ్రీవెంకటేశుఁడ నీవు
వేడుక నీశరణంటి విడిపించు మీమాయ
వోడక వెదకితి నీ వొక్కఁడవే నిజము. ॥నీమా॥ 224

దేసాళం

తిరుమలగిరిరాయ దేవరాహుత్తరాయ
సురతబిన్నాణరాయ సుగుణకోనేటిరాయ. ॥పల్లవి॥

సిరుల సింగారరాయ చెలువపుతిమ్మరాయ
సరసవైభవరాయ సకలవినోదరాయ
వరవసంతములరాయ వనితలవిటరాయ
గురుతైన తే (తే ?) రరాయ కొండలకోనేటిరాయ. ||తిరు||

గొల్లెతలవుద్దండరాయ గోపాలకృష్ణరాయ
చల్లువెదజాణరాయ చల్లఁబరిమళరాయ
చెల్లుబడిధర్మరాయ చెప్పరానివలరాయ
కొల్లలైన భోగరాయ కొండలకోనేటిరాయ. ||తిరు||

సామసంగీతరాయ సర్వమోహనరాయ
ధామవైకుంఠరాయ దైత్యవిభాళరాయ
కామించి నిన్నుఁ గోరితే గరుణించితివి నన్ను
శ్రీమంతుఁడ నీకు జయ శ్రీవెంకటరాయ. ||తిరు|| 225

బౌళి

అన్నిటా శాంతుఁడైతే హరిదాసుఁడు దానే
సన్నుతిఁ దానే పో సర్వదేవమయుఁడు ||పల్లవి||

అత్తలమనసు యింద్రియాధీనమైతేను
చిత్తజుఁ డనెడివాఁడు జీవుఁడే దానే
కొత్తగాఁ దనమనసే కోపానకాధీనమైతే
తత్తరపురుద్రుఁడునుఁ దానే తానే. ||అన్ని||

భావము వుద్యోగములప్రపంచాధీనమైతే
జీవుఁడు బ్రహ్మాంశమై చెలఁగుఁ దానే
కావిరి రేయిఁ బగలు కన్నుల కాధీనమైతే
ఆవలఁ జంద్రసూర్యాత్మకుఁడు దానే ||అన్ని||

కోరికఁ దన బ్రదుకు గురువాక్యాధీన మైతే
మోరతోపులేనినిత్యముక్తుఁడు దానే
అరయ శ్రీవెంకటేశుఁ డాతుమఅధీన మైతే
ధారుణిలో దివ్యయోగి తానే తానే. ||అన్ని|| 226

సాళంగనాట

ఇహ మెట్టో పర మెట్టో యిఁక నాకు
సహజమై హరియే శరణమునాకు. ||పల్లవి||

చిత్త మిది యొకటే చింత వేవేలసంఖ్య
పొత్తుల హరిఁ దలఁచఁ బొద్దు లేదు
జొత్తుల కన్నులు రెండు చూపులైతే ననంతాలు
తత్తరించి హరిరూపు దగ్గరి చూడలేదు. ||ఇహ||

చేతు లివియు రెండే చేష్టలు లక్షోపలక్ష
యీతల హరిఁ బూజించ నిచ్చ లేదు
జాతినాలిక వొకటే చవులు కోటానఁ గోటి
రీతి హరినామ ముచ్చరించ వేళ లేదు. ||ఇహ||

వీను లివి రెండే వినికి కొలఁది లేదు
పూని హరిభక్తి విన బుద్ధి లేదు
యీనటన శ్రీవెంకటేశుఁ డిటు చూచినను
తానే యేలె నిఁకఁ దడఁబాటు లేదు. ||ఇహ|| 227

191-వ రేకు. రామక్రియ

వినవమ్మ జానకి నీవిభుఁ డింతసేసినాఁడు
మొనసి యీరఘురాముఁ డిఁక నేమి సేసునో. ||పల్లవి||

వానరులదండు గూడి వారిధి కొండలఁ గట్టి
ఆని లంక చుట్టిరా నదే విడిసె
కోనలఁ ద్రికూట మెక్కి గోడగు లన్నియుఁ జెక్కి
యేనెపాన రఘురాముఁ డిఁక నేమి సేసునో. ॥విను॥

కోరి యింద్రజిత్తుఁ జంపె కుంభకర్ణు నిర్జించె
ఘోరదానవుల నెల్ల కూలఁ గుమ్మెను
మారణహోమముసేసె మతక మింతాఁ జెరిచె
యీరసాన రఘురాముఁ డిఁక నేమి సేసునో. ॥విను॥

లావున రావణుఁ జంపె లంక విభీషణు కిచ్చె
చేవల నోసీత నిన్నుఁ జేకొనెను
భావించి శ్రీవెంకటాద్రిఁ బట్టము దాఁ గట్టుకొనె
యీవల నావల నాతఁ డిఁక నేమి సేసునో. ॥విను॥ 228

శ్రీరాగం

ఇంతటా హరినే కాని యెందునను గాన నన్ను
కొంతనాకుఁదెలుపరో గురువులాల. ॥పల్లవి॥

తనువు హరియే తలఁపు హరియే
వినికి మనికియును విష్ణుఁడే
కనుఁగొనుచూపులు కమలనాభుఁడే
యెనసి జీవునిశక్తి యెడ నేడ నున్నదో. ॥ఇంత

లోక మెల్ల మాధవుఁడే లో నెల్లఁ గేశవుఁడే
వాకును కర్మము శ్రీవైకుంఠుఁడే
చేకొని చైతన్య మెల్ల శ్రీనారాయణుఁడే
యీకడ నే ననువాఁడ నేడ నుండువాఁడనో. ॥ఇంత॥

వెనకను కృష్ణుఁడే వెన ముం దచ్యుతుఁడే
కొన మొదలు నడుము గోవిందుఁడే
మొనయఁగ శ్రీవెంకటేశుమయ మింతాను
అనుగు నాస్వతంత్ర మది యేడ నున్నదో. ॥ఇంత॥ 229

లలిత

కలిగె మాకు నిది కైవల్యం
కలకాలము హరికథాశ్రవణం. ॥పల్లవి॥

అచింత్య మద్భుత మానందం
ప్రచురం దివ్యం పావనం
సుచరిత్రం శ్రుతిశోభితం
అచలం బిది హరికీర్తనం. ॥కలి॥

నిరతం నిత్యం నిఖిలశుభకరం
దురిత(హారం ?)ం హర భవదూరం
పరమమంగళం భావాతీతం
కరివరదం నిజకైంకర్యం. ॥కలి॥

సులభం సుకరం శోకనాశనం
ఫలదం లలితం భయహరణం
కలితం శ్రీవెంకటపతిశరణం
జలజోదరనిచ్చ స్తోత్రం. ॥కలి॥ 230

బౌళి

ఎఱుఁగుటకంటె నెఱఁగమే మేలు
మఱి తెలివికంటె మఱపే శుభము. ॥పల్లవి

అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు

లంపటా లెఱఁగము లవలవ లెఱఁగము
పంపులబాల్యమే పరిణామము
యింపులు నెఱఁగము యెగ్గులు నెఱఁగము
జంపులనిదురే సకలసౌఖ్యము.

ఆసలివెఱఁగము అలమట లెఱఁగము
మూసినగర్భమే మును సుఖము
వాసులు నెఱఁగము వంతులు నెఱఁగము
వేసట పుట్టనివిధమే సుఖము.

పాపము లెఱఁగము బంధము లెఱఁగము
శ్రీపతిదాస్యమే శేఖరము
యేపున శ్రీవెంకటేశ్వరుశరణనే
తీపులుమఱపేటి దివ్యానందము.

లలిత

కలిగె నిదె నాకు కైవల్యము
తొలుత నెవ్వరికి దొరకనిది.

జయ పురుషోత్తమ జయ పీతాంబర
జయ జయ కరుణాజలనిధి
దయ యెఱంగ నే ధర్మము నెఱఁగ నా
క్రియ యిది నీదివ్యకీర్తనమే.

శరణము గోవింద శరణము కేశవ
శరణు శరణు శ్రీజనార్దన
పరమ మెఱంగను భక్తి యెఱంగను
నిరతము నాగతి నీదాస్యమే.

నమో నారాయణ నమో లక్ష్మీపతి
నమో పుండరీకనయనా
అమిత శ్రీవెంకటాధిప యిదె నా
క్రమ మెల్లను నీకయింకర్యమే. ॥కలి॥ 232

శంకరాభరణం

హరియు నొక్కఁడే గురి ఆత్మలో నొక్కటే గురి
విరివి నెంత చదివినా వేరు గాఁబొయ్యీనా. ॥పల్లవి॥

అందరిచూపులు నొక్కటై నందుకు గురి
యెందుఁ గొండ కొండే కాక యితరముగాఁ జూచేరా
అందరిరుచులు నొక్కటై నందుకు గురి
చెంది తీపు తీపే కాక చేఁదుగాఁ జేకొనేరా. ॥హరి॥

వొప్పుగా నందరివూర్పు లొక్కటై నందుకు గురి
కప్పుర మదే కాక కస్తూరిగా మూఁకొనేరా
యెప్పుడు నిందరివిని కేకమైనందుకు గురి
తిప్పి తిట్టు తిట్టేకాక దీవెనగా వినేరా. ॥హరి॥

యీరీతి నిందరిచిత్త మేకమైనందుకు గురి
మేరతో సూర్యోదయము మించి రేతి రయ్యీనా
తేరి శ్రీవెంకటపతి దేవుఁడై నందుకు గురి
కోరినవారివరాలే కొంగుపైఁడి గాదా. ॥హరి॥ 233

192-వ రేకు. బౌళి

నిరుహేతుకాన నన్ను నీవు రక్షించే వింతే
నిరతి నాకొరకే పో నిను సేవించేది. ॥పల్లవి॥

ముందు సిరు లిత్తువని మోక్షము నీ విత్తు వని
బందుకట్టుదుఃఖములఁ బాపుదు వని
యిందలియాసలనే పో యేచిననాభయభక్తి
యెందును నావల్ల నీకు నించుకంతా లేదు. ॥నిరు॥

జననాలు చూచి చూచి సరి మరణాలు చూచి
వెనకటినీకథలు విని విని
నినుఁ పై యీయాసనే పో నిన్ను సారెఁ బొగడేది
వొనరనీయాసే పో వుపకారగుణువు. ॥నిరు॥

లోకులు గొలువఁగాను లోన నీవు వుండఁగాను
దీకొని గురుఁడు బోధించఁగాను
కైకొని శ్రీవెంకటేశ కరుణించగా నీవు
దాకొని యీయాసకే నీదాసినై కొలిచితి. ॥నిరు॥ 234

సాళంగం.

నానాభక్తు లివి నరులమార్గములు
యేనెపానైనా నాతఁ డియ్యకొను భక్తి. ॥పల్లవి॥

హరికీఁగా వాదించు టది ఉన్మాదభక్తి
పరులఁ గొలువకుంటే పతివ్రతాభక్తి
అరసి యాత్మఁ గనుటదియే విజ్ఞానభక్తి
అరమరచి చొక్కుటే ఆనందభక్తి. ॥నానా॥

అతిసాహసాలపూజ అది రాక్షసభక్తి
అతనిదాసులసేవే అదియె తురీయభక్తి
క్షితి నొకపని గోరి చేసుటే తామసభక్తి
అతఁడే గతని వుండు టది వైరాగ్యభక్తి. ॥నానా॥

అట్టి స్వతంత్రుఁడాలు అది రాజసభక్తి
నెట్టన శరణను చేటు నిర్మలభక్తి
గట్టిగా శ్రీవేంకటేశుకైంకర్యమే సేసి
తట్టు ముట్టులేనిదే తగ నిజభక్తి. ॥నానా॥ 235

సాళంగనాట

కంటిరా వింటిరా కమలనాభునిశక్తి
వొంటి నితనిశరణ మొకటే వుపాయము. ॥పల్లవి॥

యీతనినాభిఁ బొడమె యెక్కుడై నబ్రహ్మయు
యీతఁడే రక్షించినాఁడు యింద్రాదుల
యీతఁ డాకుమీఁదఁ దేలె నేకార్ణవమునాఁడు
యీతఁడే పో హరి మన కిందరికి దైవము. ॥కంటి॥

యీతఁడే యసురబాధ లిన్నియుఁ బరిహరించె
నీతనిమూఁడడుగులే యీలోకాలు
యీతఁడే మూలమంటే నేతెంచి కరిఁ గాచె
నీతనికంటే వేల్పు లేఁక మరి కలరా ॥కంటి॥

యీతఁడే వైకుంఠనాథుఁ డీతఁడే రమానాథుఁ
డీతఁడే వేదోక్తదైవమిన్నిటాఁ దానె
యీతఁడే అంతర్యామి యీచరాచరములకు
నీతఁడే శ్రీవెంకటేశుఁ డిహాపరధనము. ॥కంటి॥ 236

సామంతం

సింగారమూరితివి చిత్తజగురుఁడవు
సంగతిఁ జూచేరు మిమ్ము సాసముఖా. ॥పల్లవి॥

పూవుల తెప్పలమీఁద పొలఁతులు నీవు నెక్కి-
పూవు లాకసము మోవఁ బూఁచి చల్లుచు
దేవదుందుభులు మ్రోయ దేవతలు గొలువఁగా
సావధాన మగు నీకు సాసముఖా. ||సింగా||

అంగరంగవైభవాల నమరకామినులాడ
నింగినుండి దేవతలు నిన్నుఁ జూడఁగా
సంగీతతాళవాద్యచతురతలు మెరయ
సంగడిఁ దేలేటిమీకు సాసముఖా. ||సింగా||

పరగఁ గోనేటిలోన పసిఁడిమేడనుండి
అరిది నిందిరయు నీవారగించి
గరిమ శ్రీవెంకటేశ కన్నులపండువ గాఁగ
సరవి నోలాడుమీకు సాసముఖా. ||సింగా|| 237

శంకరాభరణం.

పట్టలేనిమనభ్రమ గాక
నెట్టనఁ దాఁ గరుణించనివాఁడా. ||పల్లవి||

హితప్రవర్తకుఁ డీశ్వరుఁడు
తతి నంతరాత్మ తాఁ గాన
రతి నాతని దూరఁగ నేలా
గతి యని తలఁచిన కావనివాఁడా. ||పట్ట||

తెగనిబంధువుఁడు దేవుఁడు
బగివాయఁ డిహముఁ బరమునను
అగపడి సందేహము లేలా
తగ నమ్మిన దయదలఁచనివాఁడా. ||పట్ట||

హృదయము శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడు
మొదలనే ఆనందమూర్తి గన
కదిసి వెలిని వెదకఁగ నేలా
యెదురఁ గనిన వర మియ్యనివాఁడా. ||పట్ట|| 238

గుండక్రియ.

తానే తెలియుఁ గాక తలఁచఁగ నెట్టు వచ్చు
నానాగతుల తననాటకపుమాయ. ||పల్లవి||

అట్టె యేబదియైనయక్షరాలలోనట
తిట్టులట వొకకొన్ని దీవెనలటా
మట్టుతో వేదములట మంత్రములట కొన్ని
యిట్టివి చిక్కులు భూమి నిఁక నెన్ని గలవో. ||తానే||

కదిసిన యిరువదిగడియలలోనట
పొదలు నడకలట భోగములటా
నిదురట వొకకొంత నేరుపులు కొన్నియట
యెదుట చూడఁగ జూడ నిఁక నెన్ని గలవో. ||తానే||

రేవగలు కన్నులివి రెంటిలోనే యట
దైవము జీవులలోనే తానక మట
శ్రీవెంకటాద్రిమీఁదఁ జెలఁగి యా (గెనా ?) తఁడే యట
యేవంక నీచేఁతలు యిఁక నెన్ని గలవో ||తానే|| 239

193-వ తేకు. దేసాళం.

ఇంతటఁ బో కానవచ్చు నెక్కువ తక్కువ లెల్ల
దొంతియింద్రియాల కెల్లఁ దొలఁగి వుంటేను. ||పల్లవి||

మాటలాడవచ్చుఁ గాని మనసులు పట్టరాదు
చాటువ కెక్కినయట్టిసతులఁ గంటే
కోటి చదువఁగ వచ్చు కోపము నిలుపరాదు
జూటరై వోకఁడు దన్ను సోఁక నాడితేను. ॥ఇంత॥

అందరి దూషించ వచ్చు నాసలు మానఁగ రాదు
కందువై నమించులబంగారు గంటే
అందాల మొక్కఁగ వచ్చు హరిభక్తిసేయరాదు
పొందులసంసారపుభోగము గంటేను. ॥ఇంత॥

మొదలఁ బుట్టఁగ వచ్చు మోక్షముఁ బొందఁగ రాదు
పొదిగి పుణ్యరాసులభోగము గంటే
యెదుట శ్రీవెంకటేశ యిదివో నీశరణంటే
కదిసితి నిక్కే పో నీకరుణ గంటేను. ॥ఇంత॥ 240

లలిత.

అంతర్యామీ అలసితి సొలసితి
యింతటనీశరణిదే చొచ్చితిని. ॥పల్లవి॥

కోరినకోర్కులు కోయనికట్లు
తీరవు నీవవి తెంచకా
భారపుఁబగ్గాలు పాపపుణ్యములు
నేరుపులఁ బోవు నీవు వద్దనకా. ॥అంత॥

జనులసంగములఁ జక్కరోగములు
విను విడువవు నీవు విడిపించకా
వినయపుదైన్యము విడువనికర్మము
చనదది నీవిటు సంతపరచకా. ॥అంత॥

మదిలో చింతలు మయిలలు మణుఁగులు
వదలవు నీవవి వద్దనకా
యెదుటనె శ్రీవెంకటేశ్వర నీవదె
అదనఁ గాచితివి అట్టిట్టనకా. ॥అంత॥ 241

మలహారి.

మగఁడు విడిచినా మామ విడువనియట్టు
నెగడినవేమి సేయు నే నే రోయఁ గాని. ॥పల్లవి॥

నరకము నను రోసి నరలోకాన విడిచె
నిరయముతోవ రోసి నేనే విడువఁ గాని
పరగ యోనులు రోసి బట్టబాయిట వేసె
సారిది యోనుల రోసి చొరక నే మానఁ గాని. ॥మగ॥

పాపము రోసి నన్ను ప్రపంచాన విడిచె
పాపము సేయక రోసి పట్టకుండఁ గాని నేను
యేపున దేహము రోసి యింద్రలోకాన విడిచె
కైపు సేసి రోయక నేఁ గాయము మోచితిఁ గాని. ॥మగ॥

మాయ లెల్ల నన్ను రోసి మనసులోన విడిచె
మాయలనే విడువక మగుడఁ దగిలేఁ గాని
నాయల (?) నేమి విడిచినాను శ్రీవెంకటేశ
పాయక న న్నేలితివి భాగ్యము విడువఁ గాని. ॥మగ॥ 242

ధన్నాసి.

ఒక్కమనసునసేనుండేఁ గాక
యెక్కడిపనులు దానే యెఱఁగఁడా. ॥పల్లవి॥

బలుదేహ మిచ్చువాఁడు ప్రాణమూఁసినవాడు
తలఁ పొసఁగినవాఁడు దైవమే కాఁడా
వెలుపలిలంపటాలు వేవేలు గడించి తాను
మలసి యింతలో నన్ను మఱచీనా. ॥ఒక్క॥

జగము లేలేటివాఁడు సంసారిఁ జేసినవాఁడు
తగులై యుండినవాఁడు తానే కాఁడా
బెగడకుండ దినాలు పెరుఁగజేసేటివాఁడు
తగినట్టునడపించఁదానేరఁడా. ॥ఒక్క॥

మొదలై యుండేటివాఁడు ముందరఁ దుదయ్యేవాఁడు
యెదలోవాఁడు శ్రీవెంకటేశుఁడే కాఁడా
చదివించి బుద్ధు లిచ్చి చైతన్యమైనవాఁడు
పొదిగి నాదాపుదండై భోగించఁడా. ॥ఒక్క॥ 243

సాళంగనాట.

దేవతలు గెలువరో తెగి దైత్యులు పారరో
భావించ నింతటిలో భూభార మెల్ల నణఁగె. ॥పల్లవి॥

నేఁడు కృష్ణుఁడు జనించె నేఁడే శ్రీజయంతి
నేఁడె రేపల్లెలోన నెలవైనాఁడు
వేడుక యశోదకు బిడ్డఁడైనాఁ డిదె నేఁడే
పోఁడిమి జాతకర్మ మొప్పుగ నాయ నేఁడు. ॥దేవ॥

యిప్పు డిదె గోవుల నిచ్చెను పుత్రోత్సవము
యిప్పుడు తొట్టెల నిడి రింతులెల్లాను
చెప్పరానిబాలలీల సేయఁగలదెల్లాఁ జేసి
కప్పెను విష్ణుమాయలు గక్కన నేఁ డిపుడు. ॥దేవ॥

యిదివో వసుదేవునియింటిచెరలెల్లఁ బాసె
యిదివో దేవకితప మిట్టె ఫలించె
చెదరక తా నిలిచె శ్రీవెంకటాద్రిపై నిదె
మొద నలమేల్మంగ మెక్కివున్న దిదివో. ॥దేవ॥ 244

బౌళి

హితవే సేసుఁగాకాతఁ డేల మానును
మితి నాతని దూరక మెచ్చువలెఁ గాక. ॥పల్లవి॥

ఆగమభోగములకు హరి నాలో నున్నవాఁడు
చేగదేర నాకు మేలె చింతించుఁ గాక
సాగిన ప్రపంచములో సంసారిఁ జేసినవాఁడు
యేగతి రక్షించఁ దానే యిన్నిటి కాఁ గాక. ॥హిత॥

భూమిమీఁద దేహ మిచ్చి పుట్టించినట్టివాఁడు
ప్రేమతో నన్నపానాలు పెట్టుఁ గాక
ఆమని పంచేంద్రియాల నటు పెడరేఁచేవాఁడు
నేమపుఁబుత్రదారలై నిండుకుండుఁ గాక. ॥హిత॥

యిహపరములకుఁ దానిరవై నట్టివాఁడు
సహజాన సన్నియును జరపుఁ గాక
వహి శ్రీవెంకటాద్రిపై వరములిచ్చేటివాఁడు
మహిమతో మమ్ము నేలిమన్నించుఁ గాక. ॥హిత॥ 245

194-వ రేకు. కన్నడగౌళ

ఎవ్వరి నేమనఁగల నెంత బలువుఁడ నేను
నవ్వుచు నీవే యిఁక నన్ను మన్నించ వయ్యా. ॥పల్లవి॥

కామక్రోధములకు కాఁగాచికాఁపను
ఆమనియింద్రియములకడిబంటను
దీమసపుటాసలకు తీరనిలగ్ఘసుఁడను (?)
యీమరఁగువాఁడ నిన్ను నెట్టు గొలిచే నయ్యా. ॥ఎవ్వ॥

పాయనిసంసారానకు బడివ (ప ?) నివాఁడను
కాయపుభోగాలవ్రాఁడిగపువాఁడను
పాయపుమదములకు పంగెమైనవాఁడను (?)
యీమెఱ నీవాఁడ నని యెట్టు గొలిచే నయ్యా. ॥ఎవ్వ॥

సరిఁ గర్మముల కెల్ల చనవరిబొడుకను
పొరలేజన్మములయప్పులవాఁడను
అరయ శ్రీవెంకటేశ అంతలో నన్నేలితివి
యిరవై యిట్టుండకున్న నెట్టు గొలిచే నయ్యా. ॥ఎవ్వ॥ 246

దేసాక్షి

ఎఱుఁగువా రెఱుఁగుదు రీయర్థము
మఱఁగనివారి కిది యెఱఁగ నియ్యదు. ॥పల్లవి॥

మొదలఁ గలుగువాఁడే ముందరనుఁ గలవాఁడు
అదన నాతఁడేపరమాత్ముఁడు
యెదుటఁ గలిగినదే యిన్నిటాఁ గలిగినది
పదపడి యిదియే ప్రపంచము. ॥ఎఱు॥

చెడనిదానికే మరి చేటెన్నఁడును లేదు
జడిగొన్న దిదియే సుజ్ఞానమార్గము
వుడివోఁగల దెన్నఁడు వుడివోఁ గలిగినదే
కడగడనే తిరుగు కర్మమార్గము. ॥ఎఱు॥

మెంచి తొల్లి నడచేవే యిపుడును నడచేవి
మంచి శ్రీవేంకటేశ్వరుమహిమలివి
అంచ నిపుడు గాననివల్లనాఁడుఁ గాననివే
మంచువంటివివయుపుమాయావాదములు. ॥ఎం॥ 247

లలిత

కేశవ దాసినైతి గెలిచితి నన్నిటాను
యీశరీరపునేరా లిఁక నేలా వెదక. ॥పల్లవి॥

నిచ్చలుఁ గోరికలియ్య నీనామమే చాలు
తెచ్చి పునీతుఁ జేయ నీతీర్థమే చాలు
పచ్చిపాపాలణంచ నీప్రసాదమే చాలు
మెచ్చుకొందు వుపాయాలు యిఁక నేల వెదక. ॥కేశ॥

ఘనునిఁ జేయఁగను నీకైంకర్యమే చాలు
మొనసి రక్షించను నీముద్రలే చాలు
ఘనివి కావఁగఁ దిరుమణిలాంఛనమే చాలు
యెనసెను దిక్కుదెస యిఁక నేల వెదక. ॥కేశ॥

నెలవై నసుఖ మియ్య నీధ్యానమే చాలు
అలదాపుదండకు నీయర్చనే చాలు
యిలపై శ్రీవేంకటేశ యన్నిటా మాకుఁ గలవు
మెలమి నితరములు యిఁక నేల వెదక. ॥కేశ॥ 248

దేసాళం

కైవల్యమునకంటె కైంకర్య మెక్కుడు
శ్రీవిభుఁడ నీవు మాకుఁ జిక్కేమర్మ మిదివో. ॥పల్లవి॥

చేపట్టి నీశిరసు పూజించేలహామికకంటే
నీపాదాలు పూజించే నేమమెక్కుడు
మాపుదాఁకా నినుఁ గొల్చి మందెనేళమాకంటే
దాపగునీదాసుల శేషత్వ మెక్కుడు. ॥కై వ॥

హరి నీప్రసాదజీవినై గర్వించుటకంటే
నరయ నీదాసులలెంకౌటెక్కుడు
వెరవున నీచెవిలో విన్నపాలు సేయుకంటే
ధర నీవూడిగకాండ్లఁ దలఁపించుటెక్కుడు. ॥కై వ॥

జట్టి మిమ్ము ధ్యానించి సాయుజ్య మందుటకంటే
అట్టె నీనామఫలమందుటెక్కుడు
యిట్టె శ్రీవెంకటేశ యేలితి విందువంకనే
తిట్టపుమాగురునుపదేశ మెక్కుడు. ॥కై వ॥ 249

శ్రీరాగం

నావల్ల నీకేమున్నది నారాయణ నీవు నన్ను
కావించి రక్షించేవుపకార మింతే కాక. ॥పల్లవి॥

సొమ్ము దినఁ బుట్టినట్టిసోమరిబంటులికకు
యిమ్ముల నందుకుఁ బ్రతి యేమి సేసీని
చిమ్ముచు నాతఁడు నేమించినపనిపాటలలో
వుమ్మడిఁ జేసేటివట్టివూడిగాలే కాక. ॥నావ॥

ఆనపడి వచ్చినట్టిఅతిథి బలురాజుకు
రాసిసేసి యేమిచ్చిన రతికెక్కీని
బేసబెల్లితనమున బ్రియాన నిచ్చకమాడి
మూసి దైన్యపుఁజేతులమొక్కు లింతే కాక. ॥నావ॥

శరణాగతుఁడ నీకెచ్చట శ్రీవెంకటేశుఁడ
దొరకని యేమిట సరిదూఁగఁ గలను
ధరలోన నీవు దయ దలఁచి నన్నేలుకోఁగా
పరగు నీమఱఁగున బదుకుదుఁ గాక. ॥నావ॥ 250

రామక్రియ

అదె శిరశ్చక్రము లేనట్టిదేవర లేదు
యిదె వారి ముద్రాంకిత మిందే తెలియరో. ॥పల్లవి॥

"అనాయుధాసో అసురా అదేవా" యని
వినోదముగ ఋగ్వేదము దెలిపెడి
సనాతనము విష్ణుచక్రధారణకును
అనాదిప్రమాణ మందే తెలియరో. ॥అదె॥

"యచ్చ యింద్రే" యని "యచ్చ సూర్యే" యని
అచ్చుగ తుద కెక్క (క్క ?) నదె పొగడీ శ్రుతి
ముచ్చట గోవిందునిముద్రాధారణకు
అచ్చమయినప్రమాణ మందే తెలియరో. ॥అదె॥

మును "నేమినా తప్త ముద్రాం ధారయే" తని
వెనువెంట శ్రుతి యదె వెల్లవిరి సేసిని
మొనసి శ్రీవెంకటేశుముద్రాధారణకు
అనువుగఁ బ్రమాణ మందే తెలియరో. ॥అదె॥ 251

195-వ రేకు. పాడి

ఇట్టి బ్రాహ్మణ్య మెక్కడు యిన్నిటిలోన
దట్టమై తదియ్యులకె తగును బ్రాహ్మణ్యము. ॥పల్లవి॥

వారిఁ గొలిచేవారి కమరు బ్రాహ్మణ్యము
పరమవైష్ణవమే పో బ్రాహ్మణ్యము
హరినోర్ధ్వపుండ్రదేహులలోనే బ్రాహ్మణ్యము
తిరుమంత్రవిధులదే తేఁకువ బ్రాహ్మణ్యము. ॥ఇట్టి॥

సతమై చక్రాంకితులచరితే బ్రాహ్మణ్యము
పతిశరణాగతియే బ్రాహ్మణ్యము
వెతలేని పీరలసాత్త్వికమే బ్రాహ్మణ్యము
తతి ద్వయాధికారులే తప్పరు బ్రాహ్మణ్యము. ॥ఇట్టి॥

అంచఁ బరమభాగవతాధీనము బ్రాహ్మణ్యము
పంచసంస్కారాదులదే బ్రాహ్మణ్యము
యెంచఁగ శ్రీవెంకటేశుఁ డితఁడే బ్రహ్మణ్యుఁడు
ముంచి యీతనివారాలే మొదలిబ్రాహ్మణ్యము. ॥ఇట్టి॥ 252

మాళవిగౌళ

వీదుల వీదుల నెల్లా విష్ణుఁడు సంచరించీని
పోదిమాని కన్నుగట్టై పొందు మీరసురలు. ॥పల్లవి॥

తేరుమీఁద నెక్కే నేఁడు దేవోత్తముఁడు వాఁడె
సారమైన శంఖచక్రశార్ఙ్గాయుధము లవే
కారుకమ్మీ నాకాసాన గరుడధ్వజంబదే
పారరో దానవులాల పంతములు విడిచి. ॥వీదు॥

దండవెట్టె నల్లవాఁడే దైవాలరాయఁడు
దండి నెట్టెపుఁ జుట్లతపారవుచుంగులవే
కొండవంటిరథమదె కోనపైఁడికుండలవే
గుండు గూలి విరుగరో గొబ్బున దైతేయులు. ॥వీదు॥

విజయశంఖము వట్టె వీఁడె శ్రీవేంకటేశుఁడు
భజన నలమేల్మంగ పలువూరు మెచ్చినదె
త్రిజగాన నాతనిఁ జేరినదాసులిదె వీరె
గజబెజలిఁక నుడుగరో రాక్షసులు. ॥వీడె॥ 253

లలిత

కామధేనువిదే కల్పవృక్షమిదే
ప్రామాణ్యముగల ప్రపన్నులకు. ॥పల్లవి॥

హరినామజపమే ఆభరణంబులు
పరమాత్మునినుతి పరిమళము
ధరణీధరుపాదసేవే భోగము
పరమం బెరిఁగినప్రపన్నులకు. ॥కామ॥

దేవునిధ్యానము దివ్యాన్నంబులు
శ్రీవిభుభక్తే జీవనము
ఆవిష్ణుకైంకర్యమే సంసారము
పావనులగు యీప్రపన్నులకు. ॥కామ॥

యేపున శ్రీవేంకటేశుఁడే సర్వము
దాపై యితనివందనమే విధి
కాపుగ శరణాగతులే చుట్టాలు
పైపయి గెలిచినప్రపన్నులకు. ॥కామ॥ 254

మాళవిగౌళ

నీచిత్తమిందరి నేరుపు నేరమిఁ
తోఁచి కాచి యిటు తుద కీడేర్చె. ॥పల్లవి॥

దేవతలపాలు తీరనిపుణ్యము
ఆవలఁ బాపం బసురలది
భావింప మనుజులపాలివి రెండును
శ్రీవల్లభ నీసేసినమాయ. ॥నీచి॥

వేదశాస్త్రములు విజ్ఞానమూలము
ఆది నసత్యము లజ్ఞానమూలము
సాదింప రెండును జగత్తుమూలము
భేదించి యివి నీపెరరేఁవణలు. ॥నీచి॥

కావింపఁగఁ గర్మము కాయముచేతిది
భావముచేతిది పరమము
తావుల రెండునుఁ దప్పనిప్రకృతివి
శ్రీవెంకటేశ్వర చేఁతలు నీవి. ॥నీచి॥ 255

దేవగాంధారి

అడ్డము చెప్పఁగ రాదు అవ్వుఁ గాదనఁగ రాదు
వొడ్డిన దనుభవించే దోపిక జీవులది. ॥పల్లవి॥

యీరికలెత్తెజన్మము లిన్ని జంతువులయందు
కోరికలు గొనసాగెఁ గోటానఁ గోటి
నారుకొనె సంపదలు నానారూపములై
తీరదేమిటా నీచిక్కు దేవుడుఁ బెట్టినది. ॥అడ్డ॥

అల్లుకొనెఁ గర్మములు అక్కడికి నిక్కడికి
వెల్లవిరాయను మాయ వెనకా ముందు
కెల్లురేఁగె దేహమందే కిమ్ములచుట్టరికాలు
వొల్లువో దెన్నఁడు భూమి పుట్టఁగాఁ బుట్టినది. ॥అడ్డ॥

పండెను సంసారము ఫలమైననానాఁటికి
నిండెను నాలికకు నెమ్మదిఁ జవులు
అండనే శ్రీవెంకటేశుఁ డంతర్యామై వుండి
వండ వండనట్లుగ (?) వన్నె కెక్కించినది. ॥అడ్డ॥ 256

శంకరాభరణం

ఎంత కెంత యిది యేమని పొగడుట
యింత సేయ నీకు నెదురా వీరు. ॥పల్లవి॥

పిడుగులఁబోలెడి పెనునీనఖముల
కెడయక హిరణ్యుఁ డెట్లుండెనో
వుడికెటి చక్రాయుధమువేఁడికిని
జడియక మకరెటు సహించెనో. ॥ఎంత॥

శరపరంపరల శిరములు నఱకఁగ
మెరగొని రావణుఁ డేమనెనో
పరియలువారఁగ బ్రహ్మాండభాండము
ఉరుశంఖరవం బోర్చుట యెట్లో. ॥ఎంత॥

గాటపునిష్ఠురగదాహతికి మధు
కైటభులతలల కతలెట్లో
యీటన శ్రీవెంకటేశనీకృపను
పాటించిదాసులు బ్రదుకుట యెట్లో. ॥ఎంత॥ 257

196-వ రేకు. దేవగాంధారి

నీయంత నీవే యెరిఁగి నిచ్చ నన్ను గాతు గాక
మాయలలోఁ బొరలే దిమ్మరివాఁడ నేను, ॥పల్లవి॥

నీసరివాఁడనా నిన్ను దూరేవాఁడనా
దాసుఁడనై కొలిచిన తనుధారిని
వేసరించ నోపుదునా వెరపించఁ గలనా
మాసినపాపాలలోనిమైల సోఁకినాఁడను. ॥నీయ॥

విన్నవించేవాఁడనా విడుజోడువాఁడనా
అన్నిటా శరణుచొచ్చినట్టి జీవిని
మెన్నిటి కుత్తరమిచ్చే యేపని సేసి మెప్పించే
మున్నిటికర్మములకు ముంగిటనున్నాఁడను. ॥నీయ॥

యెదురాడేవాఁడనా యెలయించేవాఁడనా
సదరాన నీకు మొక్కేజంతువ నేను
యిదివో శ్రీవెంకటేశ యెరుక నీవొసఁగఁగా
పొదిగి నీమహిమలు పొగడుచున్నాఁడను. ॥నీయ॥ 258

సాళంగనాట

ఇచ్చినవాఁడు హరి పుచ్చుకొన్నవాఁడ నేను
చెచ్చెరఁ దగవులింకఁ జెప్పఁగదరో. ॥పల్లవి॥

నిలిచినది జగము నిండినది భోగము
కలిగె జీవుల కొక్కకాణాచి
వలయుశాసనాలు వడి నాల్గువేదములు
చలపట్టి జాణలు చదువుకోరో. ॥ఇచ్చి॥

పారినవి మనసులు పట్టినది జననము
పోరు దీరెఁ గర్మములపొలమేర
కోరికలె సాకులు గుట్టలు త్రిగుణములు
వూరుఁ బేరుఁ దెలుసుక వోడఁబడరో. ॥ఇచ్చి॥

దక్కినది ధర్మము తప్పనిది భాగ్యము
లెక్కించ నుదుటివ్రాలె లిఖితములు
యిక్కువ శ్రీవెంకటేశుఁ డిన్నిటికి మూలము
చిక్కులు వాపె నితని సేవించరో. ॥ఇచ్చి॥ 259

రామక్రియ

వెట్టులాల మీకు వేడుక గలి (గి?) తేను
అట్టు వంచి తడు కల్లంగ రాదా. ॥పల్లవి॥

ముడిచివేసినపువ్వు ముడువయోగ్యము గాదు
కుడిచివేసినపుల్లె కుడువఁగాఁ గాదు
బడి నొకరుచెప్పినఁ బ్రతి చెప్పఁబోతేను
అడరి శ్రీహరికది అరుహము గాదు. ॥వెట్టు॥

గంపెఁడుముక దినఁగా నొక్క వరిగింజ
తెంపునఁ గలసితే తెలియ నెట్టు వచ్చు
జంపులఁ బలవరించఁగ నొక మంచిమాట
యింపైతే హరి యందుకిచ్చునా వరము. ॥వెట్టు॥

వుమిసినతమ్మలో నొకకొంత కప్రము
సమకూర్చి చవిగొని చప్పరించ నేల
అమరఁగ ఛాయాపహారము సేసుక
తమమాట గూర్చితే దైవము నగఁడా. ॥వెట్టు॥

చిబికివేసినగింజ చేతఁ బట్టఁగ నేల
గబుకకెంగిలిబూరె గడుగఁగ మరి యేల
తొబుకకవిత్వాల దోషాలఁ బొరలితే
దిబుకార నవ్వఁడా దేవుఁడైనాను. ॥వెట్టు॥

మించుచద్దికూటిమీఁద నుమిసినట్టు
మంచి దొకటి చెప్పి మరి చెప్పనేరక
కంచుఁ బెంచు నొక్కగతి నదికితే ముట్టు
పెంచువలెనే చూచు పెరుమాళ్లు వాని. ॥వెట్టు॥

పుచ్చినట్టిపండుబూఁజి లోననే వుండు
బచ్చనకవితలు బాఁతిగావు యెందు
ముచ్చుఁ గన్నతల్లి మూల కొదిగినట్టు
ముచ్చిమినుతు లేల మొక్కరో వారికి. ॥వెట్టు॥

వుల్లి దిన్న కోమటి వూరక వున్నట్టు
జల్లెడ నావాలు జారిపోయినట్టు
కల్లలు చెప్పి యాకథ కు త్తరము లేఁక
మెల్లనే వుండితే మెచ్చునా దైవము. ॥వెట్టు॥

నేతిబీరకాయ నేయి అందు లేదు
రాతివీరునికి బీరము యించుకా లేదు
ఘాతబూరుగుఁబండుకడుపులోన దూది
యేతుల నుడుగులు యెక్కునా వారికి. ॥వెట్టు॥

యిరుగువారెరఁగరు పొరుగువారెరఁగరు
గొరబై నమాటలు గొణఁగుచు నుందురు
పరులఁ గాదందురు బాఁతిగారు తాము
విరసులట్టివారి విడుచు దేవుఁడు. ॥వెట్టు॥

యెన్నఁగ శ్రీవెంకటేశుఁ డాళ్ల పాక
అన్నమాచార్యులు అఖిలదిక్కులు మెచ్చ
నున్నతితోఁ బాడి రొకఁ డెవ్వఁడో తాను
సన్న నొరసు నట సమ్మతా వారికి ॥వెట్టు॥ 260

లలిత

చిరకాలధర్మములు చివుకు దవ్వఁగఁ బోతే
హరి మఱఁగు చొచ్చితి మాతఁడే రక్షించెను. ॥పల్లవి॥

భువిఁ దొల్లి లేరా పుణ్యముసేసినవారు
జవళిశాస్త్రము లెల్లాఁ జదివినవారు లేరా
దివి కెక్కి దేవతలై తేరినవారు లేరా
యివల నేమివి సేసి యెవ్వరిఁ బోలేము. ॥చిర॥

తగఁ దొల్లి వినమా తపముసేసినవారి
జిగి నన్నియజ్ఞములు సేసినవారి
మిగుల సిద్ధి వడసి మించినవారి వినమా
యెగువ నే మింతకంటె యెక్కుఁడు సేసేమా. ॥చిర॥

పెక్కుమతములు చూచి బెండుపడ్డవారు లేరా
పక్కన నన్నివిద్యలఁ బరగినవారు లేరా
వొక్కఁడే శ్రీవెంకటేశుఁ డుల్లములో నుండఁగాను
యెక్కుడితనిఁ గొలువ కెవ్వరిఁ బోలేము. ॥చిర॥ 261

197-వ రేకు. శంకరాభరణం

చేపట్టి మమ్ముఁ గావు శ్రీనరసింహా నీ
శ్రీపాదములే దిక్కు శ్రీనరసింహా. ॥పల్లవి॥

చెలఁగు వేయి చేతుల శ్రీనరసింహా
చిలికేటినగవుల శ్రీనరసింహా
సిలుగు లేని మంచి శ్రీనరసింహా నీ
చెలిఁ దొడెక్కించుకొన్న శ్రీనరసింహా. ॥చేప॥

క్షీరసముద్రమువంటి శ్రీనరసింహా దైత్యుఁ
జీరినవజ్రపుగోళ్ల శ్రీనరసింహా
చేరి ప్రహ్లాదుని మెచ్చే శ్రీనరసింహా నుతిం
చేరు దేవతలు నిన్ను శ్రీనరసింహా. ॥చేప॥

శ్రీవనితతో మెలపు (గు ?) శ్రీనరసింహా
చేవ దేరె నీమహిమ శ్రీనరసింహా
శ్రీవెంకటాద్రిమీఁది శ్రీనరసింహా సర్వ
జీవదయాపరుఁడ వో శ్రీనరసింహా. ॥చేప॥ 262

సాళంగనాట

నరుఁడా యీతఁడు ఆదినారాయణుఁడు గాక
ధరణిఁ గీరితి కెక్క దశరథసుతుఁడు. ॥పల్లవి॥

యీతఁడా తాటకిఁ జంపె నీమారీచసుబాహుల
నీతఁడా మదమణఁచె నిందరుఁ జూడ
యేతులకు హరువిల్లు యీతఁడా విరిచి యట్టె
సీతఁ బెండ్లియాడెను యీ చిన్నరాముఁడా. ॥నరు॥

చుప్పనాతిముక్కు గోసి సోదించి దైత్యులఁ జంపి
అప్పుడిట్టె వాలినేసినాతఁ డీతఁడా
గుప్పించి కోతుల నేలి కొండల జలధి గట్టి
కప్పి లంక సాధించె నీ కౌసల్యానందనుఁడా. ॥నరు॥

రావణాదులనుఁ జంపి రక్షించి విభీషణుని
భావించయోధ్య నీతఁడు పట్టమేలెను
శ్రీవెంకటేశుఁ డితఁడే సృష్టి రక్షించె నితఁడే
యీవల మాపాల నున్నయీరామచంద్రుఁడా. ॥నరు॥ 263

పాడి

అదివో చూడరో అందరు మొక్కరో
గుదిగొని బ్రహ్మము కోనేటిదరిని. ॥పల్లవి॥

రవిమండలమున రంజిల్లు తేజము
దివిఁ జంద్రునిలో తేజము
భువి ననలంబునఁ బొడమిన తేజము
వివిధంబులైన విశ్వతేజము. ॥అది॥

క్షీరాంబుధిలోఁ జెలఁగు సాకారము
సారె వైకుంఠపు సాకారము
యీరీతి యోగీంద్రులెంచు సాకారము
సారెకు జగముల సాకారము. ॥అది॥

పొలసినయాగంబులలో ఫలమును
పలుతపములలో ఫలమును
తలఁచినతలఁపుల దానఫలంబును
బలిమి శ్రీవెంకటపతియే ఫలము. ॥అది॥ 264

రామక్రియ

ఆతనిఁబో పొగడేము ఆతని శరణంటిమి
ఆతఁడే సర్వజీవుల అంతర్యామి. ॥పల్లవి॥

పెక్కు బ్రహ్మాండకోట్లు పెక్కు బ్రహ్మకోట్లు
పెక్కు రుద్రకోట్లును పెక్కు యింద్రులు
వొక్కొక్కరోమకూపాల నొగి నించుకుండునట్టి
వొక్కఁడే విష్ణుఁడు వీఁడే వున్నతోన్నతుఁడు. ॥ఆత॥

అనంతసూర్యచంద్రులు అనంతవాయువులును
అనంతనక్షత్రము లనంతమేరువులును
కొనలు సాగి నన్నిటికూటువ గూడుకొన్నట్టి
అనంతుఁ డొక్కఁడే మించినాదిమూరితి. ||అత||

అసంఖ్యమహిమలును అసంఖ్యమాయలు
అసంఖ్యశక్తులు వరాలసంఖ్యములు
పొసఁగ నిన్నిటిఁ దానే పుట్టించి రక్షించినట్టి
అసంఖ్యాతుఁడు శ్రీవెంకటాద్రీశుఁడు. ||అత|| 265

దేసాళం

నీవే రక్షింతువు గాక నిన్ను నమ్మితిమి నేము
దైవమవై నీ వుండఁగ తగ మాదే బ్రదుకు. ||పల్లవి||

కోరి వొకరాతివేరుఁ గొల్చి బతికీ నొకఁడు
పైరు వొక్కచెట్టు వెట్టి బతికే ననీ నొకఁడు
కూరిమిఁ బాము చేఁబట్టుకొని బతికీ నొకఁడు
శ్రీరమణునిదాసులచేతిదే పో భాగ్యము. ||నీవే||

యినుమంతమన్ను వట్టి యేచి బతికీ నొకఁడు
పసురము నింటఁ గట్టి బతికే ననీ నొకఁడు
పసగా వేలె డినుము పట్టి బతికీ నొకఁడు
వసుధేశ నీవు గలవారి కేమి గడమ. ||నీవే||

ఆకు నలముఁ గసవు నంటి బతికీ నొకఁడు
లోకులు పెక్కుపాయాల లోలులై బతికే రదె
యీకడ శ్రీవెంకటేశ యివెల్లా నీమహిమలే
చేకొని నీమరఁగు చొచ్చినవారే ఘనులు. ||నీవే|| 266

సామంతం

బయలు మొరంగగు పరమమాయ యిది
నయమున లోనై నడతురు గాని. ||పల్లవి||

కలఁడు హరి యొకఁడు కావ జగములకు
కలిగినతఁడు లేక మానఁడు
తెలిసి యిందరికిఁ దేరినయర్థమే
మలసి యప్పటి మరతురు గాని. ||బయ||

పుట్టిన దెల్లా భోగముకొరకే
పుట్టినభోగము పో దెపుడు
పట్టి యీమాఁటలే పలుకుదు రిందరు
మట్టు లేక యిది మరతురు గాని. ||బయ||

కర్మము శ్రీవెంకటపతికార్యము
కర్మము దేహికిఁ గాణాచి
ధర్మ మీదేవునిదాస్యం బందురు
మర్మము లోకులు మరతురు గాని. ||బయ|| 267

198-వ రేకు. శ్రీరాగం

ఎఱిఁగితి నమ్మితి నితఁడు దయానిధి
మఱఁగులు మొరఁగులు మరి యిఁక లేవు. ||పల్లవి||

వేదోద్ధరణుఁడు విశ్వరక్షకుఁడు
ఆదిమూర్తి శ్రీఅచ్యుతుఁడు
సాదించి కొలిచితి సుముఖుఁడై మమ్మేలె
యేదెస మాపాల నితఁడే కలఁడు. ||ఎఱి||

పరమపురుషుఁ డాపన్నివారకుఁడు
హరి శాంతుఁడు నారాయణుఁడు
శరణంటే మితఁడు చేకొని కాచెను
తరవాతిపనులఁ దప్పఁ డితఁడు. ॥ఎత్తి॥

హృదయాంతరంగుఁడు యీశ్వరేశ్వరుఁడు
యిదివో శ్రీవేంకటేశ్వరుఁడు
వెదకితె మీతఁడు విడువడు మమ్ముఁక
తుదకును మొదలికి దొరకినవాఁడు. ॥ఎత్తి॥ 268

మాళవిగౌళ

ఇట్టె మమ్ము రక్షించుట యేమిదొడ్డ నీకు నేఁడు
బట్టబాయిటనే నీవు పదిరూపు లైతివి. ॥పల్లవి॥

చదువుల చిక్కు దిద్ది చక్కఁగాఁ జేసితివి
మొదలఁ గుంగినకొండ మోఁచి యెత్తితి
పొదిగి చేపట్టి తెచ్చి భూమి నుద్ధరించితివి
అదనునఁ బ్రహ్లాదు నట్టె మన్నించితివి. ॥ఇట్టె॥

అడుగులు మూఁటనే యఖిలము గొలచితి
బడిబడినే రాచపగ నీఁగితి
బెడిదపులంక విభీషణు నేలించితివి
అడరి పాండవులదిక్కై నిలిచితివి. ॥ఇట్టె॥

త్రిపురకాంతల గుట్టు దీర బోధించితివి
వుపమఁ గలికిరూపై యున్నాఁడవు
యిపుడు శ్రీవెంకటేశ యేలితివి లోకాలెల్ల
యెపుడు మానుతులకు నిర వైతివి. ॥ఇట్టె॥ 269

శంకరాభరణం

ఇతనిప్రసాదమే యిన్నియును
గతి యితనిదే కన కా దనరాదు. ॥పల్లవి॥

కాయములో నొకఘనసంసారము
ప్రాయంబులతోఁ బ్రబలీని
ఆయమందుకును హరి దానయి
దాయక పాయక తగి లున్నాఁడు. ॥ఇత॥

వొనరినకలలో నొకసంసారము
మనసుతోడనే మలసీని
ననిచి యందుకును నారాయణుఁడై
కొన మొదలై తా గురియైనాఁడు. ॥ఇత॥

వుడిబడి కోర్కుల నొకసంసారము
బడిబడి యాసలఁ బరగీని
విడువక యిది శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడే
తోడిఁబడఁ గల్పించి ధ్రువమయినాఁడు. ॥ఇత॥ 270

ముఖారి

ఊరకే కలుగునా వున్న కేతపుమోక్షము
శ్రీరమణుకృపచేతఁ జేరు మోక్షము. ॥పల్లవి॥

కలుషముఁ బెడఁబాసి కర్మగండము గడచి
మలసినప్పుడు గా మరి మోక్షము
చలన మించుకలేక సంసారవారిధి దాఁటి
నిలిచినప్పుడు గా నిజమోక్షము. ॥ఊర॥

పంచేంద్రియాల మీరి భక్తి హరిమీఁదఁ బెట్టి
మంచివాఁ డైనప్పుడు గా మరి మోక్షము
అంచల యాసలు మాని ఆచార్యసేవ చేసి
మించినప్పుడు గా అమీఁదిమోక్షము. ॥ఊర॥

శాంతమే కూడుగా నుండి సముచితమునఁ బొంది
మంతు కెక్కినప్పుడు గా మరిమోక్షము
అంతట శ్రీవెంకటేశుఁ డాదరించి మన్నించితే
నంతరంగమున నున్న దనాదిమోక్షము. ॥ఊర॥ 271

వరాళి

వెదక నేఁటికి నేయి వెన్న చేతఁ బట్టుకొని
మొదలఁ గలిగితేనే ముందరాఁ గలుగుట. ॥పల్లవి॥

తనపూర్వభావము తలఁచి మరవకుంటే
పనివడి తనపుణ్యఫల మబ్బుట
మనవార్తినానాఁటిమాయ చూపెట్టు కుండితే
జనించినతనకు విజ్ఞానసిద్ధి యగుట. ॥వెద॥

పుట్టినయప్పటితనభోగముఁ దలఁచుకొంటే
కొట్టఁగొన తనకోర్కి కొనసాగుట
నట్టనడిమిజగమునటనఁ దెలుసుకొంటే
గుట్టుతోడిగురుబోధగురుతు చేచిక్కుట. ॥వెద॥

జీవకళ నంటినట్టిచిక్కు విడిలించుకొంటే
దేవుఁడు తనచేఁ జిక్కి తిరమౌట
శ్రీవెంకటేశుఁ డితనిఁ జేరి శరణంటేను
ఆవల నివలఁ దాను అన్నిటా గెలుచుట. ॥వెద॥ 272

పాడి

హరి నారాయణ కృష్ణ అదివో మావిన్నపము
తరవాతిమాట నీవే తలఁచుకో వయ్యా. ॥పల్లవి॥

సడిఁబడ్డనాతలఁపు చక్కఁగాక వుండినాను
వొడయఁడవు నీకృప వొగిఁ జక్కనే
గుడిగొన్నయేరెంత కొంకరవంకరలైనా
పుడమికి లోఁగొనక పోవునట వయ్యా. ॥హరి॥

కాయకపునాభక్తి కడుఁ గొంచమైనాను
ఆయపు నీవరములు అతిఘనవే
యేయెడ గుడి గొంచమయిన గుడిలోదేవుని
కాయడ మహిమ ఘన మందురు గద వయ్యా. ॥హరి॥

శ్రీవెంకటేశ నిన్ను చింతించక నే నుండినా
జీవాంతరాత్ముఁడవై చేకొంటి నీవే
అవటించి కీలుబొమ్మ అచేతనమై యుండినా
ఆవేళ సూత్రధారుఁ డాడించుఁ గద వయ్యా. ॥హరి॥ 273

199-వ రేకు. నాట

ఇదె వీఁడె కంటి మమ్మ యేతులవాఁడు
కదలేసూర్యచంద్రులకన్నులవాఁడు. ॥పల్లవి॥

సెలవినవ్వులవాఁడు చేతత్తిగోళ్లవాఁడు
పలుమేగులజంద్యాలవంతాలవాఁడు
యెలమిఁ జెలిఁ దొడపై నిడుకొన్నట్టివాఁడు
ఛెలఁగిన ఘననారసింహుఁడటె వీఁడు. ॥ఇదె॥

కొండగద్దెమీఁదివాఁడు గొప్పకిరీటమువాఁడు
దిండుపైఁడిచీరకాశతెక్కులవాఁడు
రెండురూపు లొకటైనరీతుల మాయలవాఁడు
అండఁ బ్రహ్లాదవరదుఁ డాతఁడటె వీఁడు. ॥ఇదె॥

భవనాసిపొంతవాఁడు భావించఁ దెల్లనివాఁడు
యివల శ్రీవెంకటాద్రి నిరవైనాఁడు
జవళిపంతాలవాఁడు శంఖుచక్రములవాఁడు
తివిరినఅహోబలదేవుఁడటె వీఁడు. ॥ఇదె॥ 274

బౌళి

పరమపురుషుఁ డీబాలుఁడట
హరవిరుంచులు మొక్కెదరివో వాకిటను. ॥పల్లవి॥

దేవుఁ డితఁడు సర్వదేవతల కొడయఁడు
వేవేలువేదములచే వేద్యుఁ డితఁడు
దేవకిదేవికి వసుదేవునికిఁ గొడు కాయ
యీవిధము నోఁచిరి వీరెంత భాగ్యవంతులో. ॥పర॥

అంతటాఁ దా నున్నవాఁడు అరయ స్వతంత్రుఁడు
అంతము నాదియు లేని ఆదిమూరితి
వంతుకు యశోదకు నవ్వల నందగోపునికి
దొంతరకొడు కైనాఁడు తొల్లి వీరేపుణ్యులో. ॥పర॥

యిందిరావల్లభుఁడు యిహపరనాయకుఁడు
కందువ శ్రీవెంకటాద్రిఁ గాపున్నవాఁడు
మందగొల్లెతల కెల్ల మరఁది దా నైనాఁడు
యిందరు నిందరే వీరి కెన్నటిసంబంధమో. ॥పర॥ 275

లలిత

ఎన్నఁడు గలుగు మరి యీభాగ్యము
సన్నిధాయ నితనికి శరణనరే. ॥పల్లవి॥

అదె చంద్రుఁ డుదయించె నచ్యుతుఁడు జనియించె
అదనఁ గంసునిజన్మ మస్తమించెను
పొదలిరి దివిజులు పొలిసిరి రాక్షసులు
సదర మీశివునకు శరణనరే. ॥ఎన్న॥

పాండవకులము హెచ్చె బాలకృష్ణుఁ డిదె వచ్చె
చండిదుర్యోధనుమూఁక జల్లన విచ్చె
దండిగోకులము నిండె ద్రౌపదితపము పండె
చండప్రతాపున కిట్టె శరణనరే. ॥ఎన్న॥

రేపల్లె పుణ్యము నేసె శ్రీవెంకటేశుఁడు డాసె
గోపికలమనసుల కోరిక వాసె
కోపులధర్మము దక్కె గోవర్ధనగిరి నిక్కె
చాపల మేఁటి కితని శరణనరే. ॥ఎన్న॥ 276

ముఖారి

అతఁడే గతి యని యంటే నన్నిటా మాన్యుఁడు
యితరాలు మానఁగానే యీతనికే శలవు. ॥పల్లవి॥

శ్రీరమణునినిత్యసేవకులకుఁ దొల్లె
వేరులేనికర్మముల వెట్టిమాన్యము
ఆరీతి నితనిభక్తులై నచనవరులకు
ఆరితేరి పుణ్యపాపా లడ్డపాటు లేదు. ॥అత॥

తక్కక యితనిముద్ర ధరించినదాసులకు
చొక్కుల భవబంధాల సుంకమాన్యము
లెక్కించ నితనికైన లెంకలకు బొడుకల
కొక్కట విధినిషేధా లూహింప లేవు. ॥అత॥

సరుస శ్రీవెంకటేశుశరణాగతులకును
పరగ మాయలదొడ్డి బందెమాన్యము
పరమమైనయితనిపల్లెము కూటివారికి
ధరలో నేమిటివంకాఁదప్పులే లేవు. ॥అత॥ 277

సామంతం

నీచేఁతలోవారము నీవారము
యేచి నీకే చేత మొక్కే మిదియే మావ్రతము. ॥పల్లవి॥

యిన్నిటా బూర్ణుఁడవు నీ వెరఁగనియర్థ మేది
విన్నపము నేఁ జేసేవిధ మేది
మన్నించిననీమన్ననే మహిమలో మాబదు కెల్ల
వున్నతి మీదాసిననే దొక్కటే మావ్రతము. ॥నీచే॥

ఘనదేవుఁడవు నీకుఁ గడమలు మరియేవి
గొనాని నే నిన్నుఁ గొసరే దేమి
పానుగక యేలితివి పుట్టినమాపుట్టు గెల్ల
ననిచి నిన్ను నమ్మిననమ్మికే మావ్రతము. ॥నీచే॥

శ్రీవెంకటేశుఁడ నీవు చిత్తగించనిది యేది
భావించి నేఁ బొందనిభాగ్య మేది
యేవఁల మాపరభారా లింతయు నీ కెక్కినది
ఆవటించి నే నీశరణన్నదే మావ్రతము. ॥నీచే॥ 278

దేసాక్షి

కనియుండి భ్రమసితిఁ గట్టా నేను
యెనలేక గురి నైతి నిట్టే నేను. ॥పల్లవి॥

తోలు నెముకలు గట్టి దొర నంటా మురిసేను
ఆలుబిడ్డలమరఁగు ఆహా నేను
గాలి యావటించుకొని కాలము కడపేను
వోలిఁ బుణ్యపాపమందు వోహో నేను. ॥కని॥

మంటివంకబదుకుతా మదియించి మురిసేను
యింటిముంగిటనే వుండి యీహీ నేను
వొంటివాఁడనై వుండి వూరఁ గలవెల్లాఁ గోరే
వొంటినయాసలతోడ నూహూ నేను. ॥కని॥

నూలికోకఁ గట్టువడి నున్ననై నే మురిసేను
యీలాగు నాబదు కెల్ల యేహీ నేను
పాలించి శ్రీవెంకటాద్రిపతి నాకుఁ గలుగఁగ
ఆలరినై గెలిచితి హైహై నేను. ॥కని॥ 279

200-వ రేకు. మాళవిగౌళ

నీవు సర్వగుణసంపన్నుఁడవు నే నొకదుర్గుణిని
మానవు నన్నొకయెదురు చేసుకొని మనసుచూడ నేలా అయ్యా. ॥పల్లవి॥

యేలినవాఁడవు నీవు యిటు నేఁ గొలిచినవాఁడ
పోలింపఁగ నీవే దేవుఁడవు భువి నే నొకజీవుఁడను
పాలించేవాఁడవు నీవు బ్రదికేవాఁడను నేను
తాలిమి నన్నొకసరిచేసుక నను దప్పు లెంచ నేలా అయ్యా. ॥నీవు॥

అంతర్యామివి నీవు అంగమాత్రమే నేను
చింతింపఁగ నీవే స్వతంత్రుఁడవు జగి నేఁ బరతంత్రుఁడను
యింత నీవే దయఁగలవాఁడవు యెప్పుడు నే నిర్దయుఁడను
చెంతల నన్నొకమొన సేసుక నాచేఁత లెంచ నేలా అయ్యా. ॥నీవు॥

శ్రీవెంకటేశ్వరుఁడవు నీవు సేవకుఁడను యిటు నేను
ఆవల నివల దాతవు నీవు యాచకుఁడను నేను
నీవే కావఁగఁ గర్తవు నేనే శరణాగతుఁడను
కైవసమగు నను ప్రతివెట్టుక నాకథ లెంచ నేలా అయ్యా. ॥నీవు॥ 280

నాట

వెడలె వెడలె నదె వీధుల వీధుల
తోడికి దైత్యులను దుంచఁగను. ॥పల్లవి॥

కోటిసూర్య లోకకూటువ గూడుక
చాటువ మెరసేటిచక్రము
గాటపువేవేలు కాలరుద్రు లటు
నీటునఁ దోలఁ కేటినిబిడచక్రము. ॥వెడ॥

ప్రళయకాలముల బడబాగ్ని లోలుకు
చలమరిప్రతాపచక్రము
కలకలరవముల కాలభైరవులు
కలసి మెలంగేటి గండచక్రము. ॥వెడ॥

యమసహస్రములనంతమేకమై
సమరముగెలిచేటి చక్రము
అమరుచు శ్రీవెంకటాధిపుకరమున
దెమలక యుండేటి దివ్యచక్రము. ॥వెడ॥ 281

శ్రీరాగం

మొక్కరొ యిదివో మూఁడు మూర్తులును
వొక్కరూపమై వొనరెఁ జక్రము. ॥పల్లవి॥

చెండినరావణుశిరోమాలికల
దండలపూజల తఱచుగను
మెండుగఁ గంసుని మెదడు గందముగ
నిండ నలఁదుకొని నిలిచెఁ జక్రము. ॥మొక్క॥

చించి హిరణ్యకసిపు పెనురక్తపు
అంచ నర్ఘ్యపాద్యమ్ములను
పంచజనఘనకపాలపు పెనుమొకను
వంచవాద్యములఁ బరగుచక్రము. ॥మొక్క॥

బలుమధుకైటభప్రాణవాయువుల
అలరిననైవేద్యంబులను
మెలమిని శ్రీవెంకటేశువాహ్నముల
వెలసి నిలిచె నిదే విజయచక్రము. ॥మొక్క॥ 282

సాళంగం

చేకొంటి నిహమే చేరినపర మని
కైకొని నీ విందు కలవే కానా. ॥పల్లవి॥

జగమునగలిగినసకలభోగములు
తగిన నీప్రసాదములే యివి
అగపడునేఁబదియక్షరపంక్తులు
నిగమగోచరపు నీమంత్రములే. ॥చేకొ॥

పొదిగొని సంసారపుత్రదార లిల
వదలనినీదాసవర్గములే
చెదరక యేపొద్దుఁ జేయు నాపనులు
కదిసిననీయాజ్ఞాకైంకర్యములే. ॥చేకొ॥

నలుగడ మించిననాజన్మాదులు
పలుమరు నిటు నీపంపు లివి
యెలమిని శ్రీవేంకటేశ్వర నీ విఁక
వలసినప్పు డీ వరములు నాకు. ॥చేకొ॥ 283

లలిత

కానవచ్చిఁ గానరాదు కమలాక్ష నీమాయ
తానే వెంట వెంటఁ దగిలీ నిదివో. ॥పల్లవి॥

తొల్లి నీవు గలవు తోడనే నేనుఁ గలను
యెల్లగా నీప్రపంచము యింతాఁ గలదు
కొల్ల యెద్దు లెప్పటివే గోనలే కొత్తలైనట్టు
చల్లనినేనొకఁడనే జన్మములే వేరు. ॥కాన॥

వేదములు నాటివే వినుకులు నాటివే
ఆదినుండి చదివే నదియే నేను
వేదతో వెన్నవట్టి నేయి వెదకఁ బోయినయట్టు
దాదాత నా తెలివి యితరుల నడిగేను. ॥కాన॥

వైకుంఠమూ నున్నది వరములు నున్నవి
యీకడ శ్రీవేంకటేశ యేలితి నన్ను
కైకొని పువ్వు ముదిరి గక్కనఁ బిందె యైనట్టు
నీకు శరణనఁగాను నే నీడేరితిని. ॥కాన॥ 284

దేసాళం

కడనుండి చూచే నీకుఁ గనికరమైతేఁ గన
బడి నన్ను గావు నీతో బలిమేలే. ॥పల్లవి॥

వొడలుమోచిన యది యొకయపరాధము
అడరి సంసారినౌటె యపరాధము
బడి నివి పఱచినపాట్లఁ బడకపోదు
యెడసీకు మొరవెట్ట నిఁకఁ జోటేదయ్యా. ॥కడ॥

అన్నపానములు గొన్న దది యొక్కనేరమి
వున్నతి సంపదఁ బొందు టొకనేరమి
యిన్నియు ననుభవించి యిఁక నొల్లనంటేఁ బోదు
విన్నపాలు సేసి నీతో విసుగఁ జోటేది. ॥కడ॥

మదిలో నీవుండగాను మఱచిన దొకకల్ల
అదనఁ గర్మాధికారి నౌటొకకల్ల
యెదుట శ్రీవెంకటేశ యిట్టె నన్ను గాచితివి
తుద కెక్కితిమి యింకఁ దొలఁగఁగవలెనా. ॥కడ॥ 285

సూచికలు ౧

సంకీర్తన రాగముల అకారాది సూచి

రాగములు	సంకీర్తనసంఖ్యలు
కన్నడగౌళ	246.
కాంబోది	13, 22, 193.
కేదారగౌళ	21.
గుండక్రియ	4, 104, 105, 106, 155, 182, 190, 192, 197, 199, 201, 205, 210, 239.
గుజ్జరి	2, 112, 147, 148, 150, 218.
గౌళ	30, 42, 43, 63, 132.
ఛాయానాట	212.
తెలుగుకాంబోది	169.
దేవగాంధారి	27, 98, 99, 100, 101, 103, 135, 142, 198, 209, 256, 258.
దేసాక్షి	1, 28, 119, 126, 247. 279.
దేసాళం	25, 26, 32, 117, 120, 138, 225, 240, 249, 266, 285.
ధన్నాసి	95, 96, 97, 102, 110, 123, 216, 243.
నాట	11, 12, 14, 111, 121, 127, 171, 274, 281.
నాదరామక్రియ	79, 80, 81, 82, 83, 139.
పాడి	10, 47, 172, 220, 252, 264, 273.
ప్రతాపనాట	116.
బౌళి	18, 35, 108, 130, 133, 141, 144, 146, 151, 152, 153, 157, 159, 162, 176, 185, 186, 200, 211, 221, 223, 224, 226, 231, 234, 245, 275, 282.

రాగము	సంకీర్తనలసంఖ్యలు
బౌళిరామక్రియ	114, 208.
భూపాళం	33, 99, 93, 94, 125, 202.
భైరవి	53, 85, 86, 87, 88, 115.
మంగళకౌశిక	7, 167.
మలహరి	89, 90, 91, 122, 219, 242.
మాళవి	49, 134, 143, 180, 195.
మాళవిగౌళ	54, 196, 214, 258, 255, 269, 280.
ముఖారి	3, 31, 34, 52, 69, 70, 71, 72, 73, 188, 271, 277.
రామక్రియ	16, 36, 48, 84, 166, 228, 251, 260, 265.
రేవగుప్తి	164.
లలిత	37, 40, 59, 60, 61, 62, 118, 124, 128, 149, 154, 161, 165, 170, 173, 179, 181, 183, 184, 187, 191, 204, 222, 230, 232, 241, 248, 254, 261, 276, 284.
వరాళి	24, 51, 140, 272.
శంకరాభరణం	19, 20, 29, 38, 44, 168, 177, 215, 233, 238, 257, 262, 270.
శ్రీరాగం	17, 39, 45, 57, 74, 75, 76, 77, 78, 131, 156, 206, 229, 250, 268.
శుద్ధవసంతం	6, 58, 107, 174.
సామంతం	23, 46, 50, 56, 64, 65, 66, 67, 68, 13 , 163, 175, 189, 194, 207, 213, 217, 237, 267, 278.
సాళంగం	160, 235, 283.
సాళంగనాట	5, 9, 15, 41, 55, 113, 129, 137, 145, 158, 178, 203, 227, 236, 244, 259, 263.
సౌరాష్ట్రం	8.
హిందోళవసంతం	109.

సంకీర్తనల అకారాది సూచిక.

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
అంతరంగములో నున్న	దేసాళం	25
అంతరాత్మ హరి గల డంతే	లలిత	154
అంతర్యామీ అలసితి సొలసితి	లలిత	241
అందరి రక్షించేదేవుఁ డాదరించి	హిందోళవసంతం	109
అందాఁకాఁ దాఁ దానే	గుజ్జరి	218
అందుకుఁ గాదు నేఁ గొల్చు	సామంతం	217
అందుకే నేఁ జింతించెదను	దేవగాంధారి	142
అందుకే పో నీపై నాస	మలహరి	91
అందుకే సుమ్మీ నేఁ జేసే	శుద్ధవసంతం	107
అట్టయితే నాయంతర్యామి	పాడి	220
అటుగాన మోనపోక హరి	ధన్నాసి	216
అడ్డము చెప్పఁగ రాదు	దేవగాంధారి	256
అణురేణుపరిపూర్ణమైన	దేవగాంధారి	198
అతఁడు లోకోన్నతుఁ డాది	నాదరామక్రియ	79
అతఁడే గతి యని యంటే	ముఖారి	277
అతని నడుగవో చిత్రగుప్త	లలిత	60
అది యేల తా మాను	గుండక్రియ	155
అదియే విష్ణుపదము	శంకరాభరణం	168
అదివో చూడరో అందరు	పాడి	264
అదె శిరశ్చక్రము లేసట్టి	రామక్రియ	251

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
అనంతాపరాధి నేను	మలహరి	89
అనలము సూర్యుఁడు నన్నిటందు	బౌళి	211
అని యాన తిచ్చెఁ గృష్ణు	లలిత	204
అన్నిటా నీపెంపు వింత హరీ	సాళంగనాట	15
అన్నిటా నీవే వుందు	మలహరి	90
అన్నిటా శాంతుఁడైతే	బౌళి	226
అన్నిటికి మూల మని హరి	దేవగాంధారి	27
అన్నిటికి మూల మని హరి	సామంతం	50
అన్నిటికి హరి యంతర్యామి	బౌళిరామక్రియ	208
అపరాధిని నే నైనాను	భూపాళం	92
అరు దరుదు నీమహిమ మతి	మాళవి	195
అరుదు నీచరిత్రము హరి	భైరవి	87
అల్పశక్తివాఁడ నేను అధిక	శ్రీరాగం	156
అవధారు పరాకు సేయకు	లలిత	61
అవియు నాకుఁ బ్రథమాచార్యులు	గుండక్రియ	182
అహోబలేశ్వరునకు నాది	సాళంగనాట	8
అతఁడే యజమానుఁడు	ముఖారి	9
అతఁడే విష్ణుం డఖిలము	భైరవి	85
అతనిఁ బొగడేము అతని	రామక్రియ	265
అతనిమూలమె జగమంతా	లలిత	128
ఆతురబంధుగుఁడవు హరి	గౌళ	43
ఆన తియ్యఁ గదవే	సామంతం	67
ఆరసి వేరొకచో ముక్తుడుగ	సామంతం	136

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
ఆర్తుడ నేను నీ కడ్డ మెందును	గుజ్జరి	148
ఇంతకంటేఁ దగుబంధు	రామక్రియ	166
ఇంతకంటే నేమి సేసే	శంకరాభరణం	38
ఇంతకంటే మరి లేదు	దేవగాంధారి	100
ఇంతటఁ బో కానవచ్చు	దేసాళం	240
ఇంతటా హరినే కాని యెందు	శ్రీరాగం	229
ఇంతిజవ్వనవనాన నిన్నియు	ముఖారి	52
ఇందుకా కోరి పుట్టె	సామంతం	163
ఇందువల్ల నేమి గద్దు	ముఖారి	34
ఇచ్చినవాఁడు హరి పుచ్చుకొన్న	సాళంగనాట	259
ఇటు నిను దెలియఁగ	ముఖారి	71
ఇటు లైతేఁ బుణ్యము నీకు	గౌళ	63
ఇట్టి నావెఱ్ఱితనము	ముఖారి	70
ఇట్టి బ్రాహ్మణ్య మెక్కుడు	పాడి	252
ఇట్టివాఁడవు సులభ మెట్లా	శ్రీరాగం	77
ఇట్టె మమ్ము రక్షించుట	మాళవిగౌళ	269
ఇతని కితఁడే కాక యితరులు	నాట	171
ఇతనిప్రసాదమే యిన్నియును	శంకరాభరణం	270
ఇది యరుదను నొకఁ డిది	లలిత	187
ఇదివో నాసంపదా ఆస్తియు	గుండక్రియ	106
ఇధివో నీప్రతాపము	నాదరామక్రియ	80
ఇది వో వున్నార మింతట	లలిత	165
ఇదె వీఁడె కంటి మమ్ము	నాట	274
ఇన్నాళ్లు నందు నందు	కాంబోది	22

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
ఇన్నిటా నొరయక యెఱుకేది	శంకరాభరణం	177
ఇన్నిటికి ప్రేరకుఁడు	మాళవిగౌళ	54
ఇప్పుడే నే నోడఁబడ	సామంతం	68
ఇల జాణతనము లిన్నిటికి	లలిత	179
ఇవిగో మీమహిమలు	శుద్ధవసంతం	85
ఇవి సేయఁగ నే నలసుఁడ	భూపాళం	94
ఇహా మెట్టో పర మెట్టో	సాళంగనాట	227
ఈతఁడే యీతఁడే సుండి	సాళంగనాట	137
ఈతని మరచి వుంటి మున్నాళ్లును	లలిత	183
ఈతనిమూలమె పో యిలఁ గల	బౌళి	223
ఈరూపమై వున్నాఁడు	పాడి	10
ఉపకారి దేవుఁడు అపకారి	గుజ్జరి	150
ఊరకే కలుగునా వున్నతపు	ముఖారి	271
ఎంచి చూడరో ఘనులార	దేసాక్షి	1
ఎంత కంత యిది యేమని	శంకరాభరణం	257
ఎంతకత నడపితి వేమి	నాదరామక్రియ	81
ఎంతపుణ్యమో యిటు	భైరవి	88
ఎంతమాత్రమున నెవ్వరు	బౌళి	159
ఎంత లేదు నీబత్తి యెఱఁగరా	శ్రీరాగం	57
ఎంత వలచితి వయ్యా	సామంతం	56
ఎంత సోదించి చూచినా	దేసాక్షి	28
ఎందాఁక నిద్ర నీ కిదె	భూపాళం	202
ఎందుకు విచ్చేయు నేల	మాళవిగౌళ	214
ఎట్టిదో మీమాయావిలాసము	లలిత	59

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
ఎట్టు వలసినఁ జేయు మిన్నియు	లలిత	222
ఎట్టు సేయఁ గలవాఁడవో	లలిత	62
ఎట్టైనాఁ గావక పోదు యే నెంత	బౌళి	200
ఎత్తుకొన్న బహురూప మిక	నాట	127
ఎదురుమాట లాడితి	సామంతం	65
ఎన్నఁడు గలుగు మరి యీ	లలిత	276
ఎన్నిపాట్లఁ బడ్డాను యెవ్వరికి	దేసాళం	120
ఎఱఁగక వేసారు నిల	ధన్నాసి	110
ఎఱిఁగితి నమ్మితి నితఁడు	శ్రీరాగం	268
ఎఱిఁగినవారికి హింస లిన్నియు	మలహరి	122
ఎఱుఁగుటకంటే నెఱఁగమే	బౌళి	231
ఎఱుఁగువా రెఱుఁగుదు	దేసాక్షి	247
ఎవ్వరికి యెవ్వ రయ్యేరు	ముఖారి	72
ఎవ్వరి నేమనఁగల నెంత	కన్నడగౌళ	246
ఎవ్వరినేర్పులు జెప్ప	భైరవి	53
ఏకాత్మవాదులాల యిందు కేది	శంకరాభరణం	19
ఏటిజాణతనమే యేమే	వరాళి	51
ఏది గతి నే నొక్కఁడనే	సామంతం	66
ఏపొద్దూ నీచేఁత లెల్లా	దేవగాంధారి	99
ఏమని నుతించవచ్చు	ప్రతాపనాట	116
ఏమి చెప్పే దిది యీశ్వర	శ్రీరాగం	17
ఏవుపాయములు మా కింక	శుద్ధవసంతం	174
ఐన ట్టయ్యీఁగాక హరి	కాంబోది	13
ఒకటి కొకటి లంకై	గుజ్జరి	112

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
ఒకటి సుజ్ఞానము వొకటి	ధన్నాసి	123
ఒక్కమనసుననే నుండేఁ గాక	ధన్నాసి	243
కంటిరా వింటిరా కమల	సాళంగనాట	236
కడనుండి చూచే నీకు	దేసాళం	285
కనియుండి భ్రమసితి	దేసాక్షి	279
కన్నులపండుగ లాయ కమ్మి	బౌళి	130
కమలారమణుని కల్పితపు	కేదారగౌళ	21
కమ్మంటేఁ గావా కాఁగల	ఛాయానాట	212
కరుణానిధివి గాన కాచితే	బౌళి	176
కలిగె నిదె నాకు కైవల్యము	లలిత	232
కలిగె మాకు నిది కైవలం	లలిత	230
కలియుగ మెటులైనా	మాళవిగౌళ	196
కలుగుట కలిగిననాఁడే	గుండక్రియ	190
కానవచ్చీఁ గానరాదు కమలాక్షు	లలిత	284
కానవచ్చె నిందులోనే కారుణ్య	శంకరాభరణం	215
కామధేను విదే కల్పవృక్షు	లలిత	254
కేశవ దాసి నైతి గెలిచితి	లలిత	248
కేశవ నారాయణ కృష్ణ	శ్రీరాగం	131
కైవల్యమునకంటె కైంకర్య	దేసాళం	249
కోటానఁగో ట్లాయ కోరికలు	దేసాళం	32
కోటిమన్మథాకార	సామంతం	46
కౌసల్యానందనరామ	సాళంగనాట	41
గట్టిగాఁ దెలుసుకొంటే కన్నదే	గౌళ	42
గతు లన్ని ఖిలమైన	దేసాళం	138

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
గరుడగమన గరుడధ్వజ	బౌళి	157
గోరబై మొద లుండఁగఁ	పాడి	172
చంచలపడఁగ వద్దు సారె	పాడి	47
చాలు నిదే నావిరతి సకల	శ్రీరాగం	206
చిత్తగించి రక్షించు శ్రీహరి	భైరవి	115
చిత్తానఁ బెట్టకు మీమాట	దేవగాంధారి	103
చిరకాలధర్మములు చివుకు	లలిత	261
చూచి మోహించ కుందురా	తెలుఁగుకాంబోది	169
చెప్పవే నన్ను మన్నించి	భూపాళం	93
చెప్పితేఁ బాసు నందురు	శ్రీరాగం	78
చేకొంటి నిహానే చేరిన	సాళంగం	283
చేపట్టి మమ్ముఁ గావు శ్రీ	శంకరాభరణం	262
జగన్మోహనాకార చతురుఁడవు	బౌళి	141
జగ మంతా నీమయము	గుజ్జరి	147
జతనము జతనము	రామక్రియ	84
జపములుఁ దపములు సంధ్యాది	బౌళి	108
జయ జయ నృసింహా	సాళంగనాట	55
జయమంగళము నీకు శ్రీ	గుండక్రియ	197
జలజనాభ హరి జయ	బౌళి	162
జీవుని కే కాలము శ్రీహరి	సాళంగనాట	158
డోలాయాం చల	వరాళి	140
తందనాన	బౌళి	151
తలఁచుకో వోమనస	సౌరాష్ట్రం	8
తలఁపులో కొట్టఁగొన	గుండక్రియ	205

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
తానే తెలియుఁ గాక తలఁచఁగ	గుండక్రియ	239
తిరుమలగిరిరాయ దేవ	దేసాళం	225
తెలియరాదు నీమాయ	దేవగాంధారి	101
తే శరణ మహం తే	మంగళకౌశిక	167
తొల్లి యెట్టుండునో తాను	బౌళి	146
త్రికరణశుద్ధిగఁ జేసిన	గుజ్జరి	2
దాఁచుకొని పాదాలకుఁ	గుండక్రియ	104
దిక్కు నీవే జీవులకు	సాళంగనాట	129
దిక్కులు సాధించఁ బూని	సాళంగనాట	5
దేవతలు గెలువరో తెగి	సాళంగనాట	244
దేవ నమో దేవా	మాళవి	143
దేవ నీవు కల్పించిన	ముఖారి	73
దేవుఁడుగలవారికి దిగులు	శంకరాభరణం	20
దేవుఁ డొక్కఁడే గురి	మంగళకౌశిక	7
దేవునికి దేవికిని తెప్పల	గుండక్రియ	192
దేహం బొకటే దేహియు	బౌళి	144
దేహి నిత్యుఁడు దేహము	బౌళి	185
దైవమా నీ వొక్కఁడవే	శ్రీరాగం	76
దొంతివిషయములాల	లలిత	173
దోమటి నిం తెరఁగరా	లలిత	181
ధరణి నెందరెన్నితపములు	దేసాళం	26
ధరలో నెద్భావం తద్భవ	గుండక్రియ	201
నందగోపనందనుండే నాఁటి	బౌళి	156
నమో నమో లక్ష్మీనారసింహా	బౌళిరామక్రియ	114

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
నరుఁడా యీతఁడు ఆది	సాళంగనాట	263
నన్నేరఁగ లేనయ్యో	కాంబోది	193
నమ్మవలెఁ గాని యెన్నఁడు	గౌళ	30
నాకు నీవు గలవు హరి	ముఖారి	188
నానాభక్తు లివి నరుల	సాళంగం	235
నారాయణ నీపంపో	ధన్నాసి	97
నారాయణాచ్యుతానంత	సామంతం	189
నావల్ల నీ కేమున్నది	శ్రీరాగం	250
నిండె నిన్నిచోటులను	నాట	14
నిక్కమైననాలోని నెలవు	సామంత	194
నిరుహేతుకాన నన్ను నీవు	బౌళి	234
నీ కేల యీగుణము	ముఖారి	31
నీచిత్త మిందరినేరుపు	మాళవిగౌళ	255
నీచిత్తము నాభాగ్యము	శంకరాభరణం	29
నీచేతలో వారము నీవారము	సామంతం	278
నీమాయ కల్ల గాదు నిజము	బౌళి	224
నీయంత నీవే యెఱిఁగి నిచ్చ	దేవగాంధారి	258
నీవు వెట్టినట్టిచిక్కు	దేసాక్షి	126
నీవు సర్వగుణసంపన్నుఁడవు	మాళవిగౌళ	280
నీ వెంత నే నెంత	ధన్నాసి	96
నీ వెఱఁగనిది లేదు నీయాజ్ఞ	రేవగుప్తి	164
నీవే దయ దలఁచుక	ధన్నాసి	102
నీవే మాకు దిక్కు నిన్నే	ధన్నాసి	95
నీవే మూలమువో నేరిచిన	సాళంగం	160

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
నీవే రక్షింతువు గాక నిన్ను	దేసాళం	266
నీవే సేసినచేఁత నీవే	గుండక్రియ	210
నీ వొక్కఁడవే నాకుఁ జాలు	లలిత	191
నీసొమ్ము చెడకుండ నీవు	సామంతం	207
నెట్టన శ్రీపతిమగనికి	రామక్రియ	48
నే నేమిఁ జేయఁగ లేను	గుండక్రియ	199
నే నే మెఱిఁగి సేసేనో	నాదరామక్రియ	139
పట్టలేనిమనభ్రమ గాక	శంకరాభరణం	238
పనిగొన నేరిచితే పాపమే	దేసాళం	117
పరమపురుష నిరుపమాన	బౌళి	133
పరమపురుష హరి పరమ	మలహరి	219
పరమపురుషుఁ డిబాలుఁడట	బౌళి	275
పరులకైతే నిదే పాపము	నాదరామక్రియ	82
పసులఁ గాచుట యెట్లు	దేవగాంధారి	98
పావనము గావో జిహ్వ	భూపాళం	125
పురుషుం డని శ్రుతి	బౌళి	18
పురుషులకు పురుషుఁడవు	మాళవి	49
పొరి నీకును విఱిగిపోయిన	నాట	12
ప్రపన్నులకు నిది పరమాచారము	నాదరామక్రియ	83
బయలు మొఱంగగు పరమమాయ	సామంతం	267
భోగము నేను నీకు	లలిత	40
మగఁడు విడిచినా మామ	మలహరి	242
మగటిమిగలహనుమంత	రామక్రియ	16
మచ్చికఁ బ్రపంచపుమరపే	బౌళి	152

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
మనసు నమ్మ నేర్చితే	లలిత	118
మనసులో మర్మమై మరల	గుండక్రియ	4
మరిగితి నేమి సేతు మగిడి	బౌళి	221
మాయ కిదే సహజము	శుద్ధవసంతం	6
మొక్కరే మొక్కరే మీరు	సాళంగనాట	145
మొక్కెద మిదివో మూఁడు	బౌళి	282
మొదలనే మొచ్చరికతో	భూపాలం	33
రాచాజ్ఞ మరలించ రాజే	సామంతం	213
రాజీవనేత్రాయ రాఘవాయ	శ్రీరాగం	39
రామా రామభద్ర రవివంశ	సాళంగనాట	203
వాఁడె వో ప్రహ్లాదవరదుఁడు	నాట	121
వాదు లేల చదువులు వారు	లలిత	170
వానికి ముదుల యిచ్చి	దేవగాంధారి	209
వారివారికర్మములే	శ్రీరాగం	74
వారి వారి భాగ్యములు	రామక్రియ	36
విజాతు లన్నియు వృథా	లలిత	149
విచార మెన్నఁడు లేదు	లలిత	37
వినవమ్మ జానకి నీవిభుఁ డింత	రామక్రియ	228
విఱిగి పారెడియట్టి వీరిడి	నాట	11
విష్ణుఁ డొకఁడే విశ్వాత్మకుఁడు	నాట	111
వీదిలోన నదే కదే	లలిత	184
వీదుల వీదుల నెల్లా విష్ణుఁడు	మాళవిగౌళ	253
వెడలె వెడలె నదె వీధుల	నాట	281
వెదక నేఁటికి నేయి వెన్న	వరాళి	272

	రాగము	సంకీర్తనసంఖ్య
వెట్టులాల మీకు వేడుక	రామక్రియ	260
వేదములు నుతించఁగ వేడుకలు	శంకరాభరణం	44
శరణు శరణు వేదశాస్త్ర	సాళంగనాట	113
శ్రీపతి నీవు సిద్ధించుటే	వరాళి	24
సకలలోకనాథుఁడు జనార్దను	శ్రీరాగం	45
సకలోపాసకులకు నందును	సాళంగనాట	178
సత్యము సేయఁగ వచ్చును	బౌళి	35
సదానందము సర్వేశ్వర	దేవగాంధారి	135
సమబుద్ధే యిందరికి సర్వవేద	సామంతం	175
సరిగాఁడు వీఁ డన వలదు	సామంతం	64
సర్వేశ్వరా నీతో సరి	ముఖారి	69
సింగారమూరితివి చిత్తజ	సామంతం	237
సారిది మ మ్మిట్టే దయ	సామంతం	23
సోదించి చూడఁబోతే	దేసాక్షి	119
హరి గోవిందా హరి గోవిందా	గుండక్రియ	105
హరి నారాయణ కృష్ణ	పాడి	273
హరి నీదాసులభాగ్య మది	శ్రీరాగం	75
హరి నీవే బుద్ధి చెప్పి	లలిత	161
హరి నెఱఁగనిజన్మ మది	మాళవి	180
హరియు నొక్కఁడే గురి	శంకరాభరణం	233
హరియు సిరియు నేఁగే	గౌళ	132
హరినే వొకటే యనంతము	బౌళి	186
హరి హరి జగమెఱుఁగ	భైరవి	86
హరి హరి నీమహిమ లనంతములు	లలిత	124
హా సమీచీనమపహాసంతే	మాళవి	134
హితవే సేసుఁగా కాతఁ డేల	బౌళి	245

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ముద్రాక్షరశాల తిరుపతి. ప్ర. 250 24-11-51.

సంస్కరణములు. *

పేజి	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
2	4	తలపులు మేఘముల	తలపులు పలుమేఘముల
2	10	గయాదిక్షేత్రంబుల	గయాదిముఖ్యక్షేత్రంబుల
7	9	పాలించేప్రతాపపు	పాలించే భక్తులప్రతాపవు
7	17	పట్టిన	పుట్టిన
8	12	సతము	సతతము
8	10	కాఁగిన	కాఁడిన
8	17	మొత్తి	మొత్తీ
9	13	దావాతని శరణనీ	దాదాత నీశరణని
11	21	గంటు గంటువేసుకొని	గంటుఁ వేసుకొని
13	6	తనవందనమునుఁ గల వట	తనవందనమునుఁ గల దట
14	22	కమలారమణుని	కమలారమణ నీ
31	23	మేఘుపుష్పాలె	మేఘుపుష్పాలె
33	22	పురుషోత్తమా	పురుషోత్తమా నీ
35	12	మిగిలినది గాకా	మిగిలినది గాకా (దా ?)
41	7	బ్రాణము లోనఁగి	బ్రాణము లోనఁగి (గే ?)
43	13	నిళామహిరామలు	నీళామహిరామలు
46	12	నెంతటికల్లరి	నెంతకల్లరి
48	14	యేనెలవు ని	యేనెలవుల ని
51	19	యావలా	యీవలా
54	17	నిండుకొంటేనే నెనిమిది	నిండుకొంటే నెనిమిది
60	8	పలగొని	వలగొని
70	14	వుండని	వుండనీ
73	23	పెట్టివాఁడను	వెట్టివాఁడనేను
78	23	శ్రీవెంకటేశుఁడు	శ్రీవెంకటేశుఁడు (శ్వర ?)
80	6	శరణంటి	శరణంటే
80	21	పరమపురుషార్థపు	పరపురుషార్థపు
84	16	సందడించి	సందడించీ

84	21	యందరికి...వుండికర్మము	యెందరికి...వుండేఁగర్మము
92	24	శనేశ	సేనేశ
96	13	వేదాంతై గణన	వేదాంతై (క ?) గణన
98	3	నొక్క రూప మదే	నొక్క రూపదే
100	3	శరీరముఁదోడనె	శరీరము సరి తోడనె
103	7	నెప్పుగా	నొప్పుగా
104	9	కలిగి	కలిగిన
104	23	పొల్పు	పోల్పు
107	21	మెచ్చితినోమనసా	మెచ్చితినో (వో ?) మనసా
109	19	వాడిల	వాడలి
117	10	తనివానిఘోర	తనివోనిఘనఘోర
127	15	దొలంగినా	దొలంగి నా
127	17	యించినవేనిటక	యించినవేనిటక (వేనేనిటకు ?)
127	18	కనుఁగొని యవె	కనుఁగొని య (న ?) వె
128	17	తిరుమే దిక్కును	తిరునేను దిక్కును
131	11	సుభద్రులతో	సుభద్రు (ద్ర ?) లతో
133	16	వన్నిటా	విన్నిటా
133	22	నీవు	నీవు (గాన ?)
163	19	వేఁడుక	వేఁడుక
179	3	మేరువులును	మేరువులు
182	18	వున్న కేతపు	వున్నతపు
186	8	శివునకు	శిశువునకు
188	7	కాలము	కాలములు
188	19	మానవు	మానవు (?)
191	11	కానవచ్చిఁ	కానవచ్చీఁ
192	7	బడకపోడు	బడకపోదు (దు ?)

* అత్యావశ్యకములని తోఁచిన సంస్కారణలు మాత్ర మిందు సూచింపఁ బడినవి.
తక్కినవి సుగ్రాహ్యములు

LIST OF SRI VENKATESVARA ORIENTAL INSTITUTE PUBLICATIONS

Sri Venkatesvara Oriental [illegible]

		Rs.	A.	P.
11.	Sringara Sankirtanamulu by Tallapaka Annamacharyulu. IV Volume of Talla[illegible] Works. Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	2	[illegible]	[illegible]
12.	Kasyapa Jnanakanda (K[illegible]) Ed. by Sri [illegible] Parthasarathi Bhattacharya ...	3	0	[illegible]
13.	Andhra Kuvalayanandamu by Ubhaya Bhasha Pravina K. Subramanya Sastri.	3	12	[illegible]
14.	Tirukkural-Porutpal with the Commentaries of Kalingar and Parripperumal Edited by Sri T. P. Palaniappa Pillai ...	4	[illegible]	0
15.	Kathopanishad Bhashya of Rangaramanuja Ed. with English translation by Dr. K. C. Varadachari and Sri D. T. Tatacharya ...	3	[illegible]	[illegible]
16.	Sri Venkatesvara Laghu Kritulu Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	1	8	[illegible]
17.	Annamacharya Charitramu Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	2	8	0
18.	Tiruvengada Sthalapurana by Madhurakavi Viraraghavaswami Ed. by Sri T.P. Palaniappa Pillai.	1	8	0
19.	Alankara[illegible] [illegible]anandayogi Ed. by Sri P. Balak[illegible] ...	3	4	0
20.	[illegible]bhadra Kalyanamu (Telugu) by Tallapaka Tirumalarya, Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	0	12	0
20a.	Sankara[illegible]vilasam by Chidambaranatha[illegible] by Sri T. P. Palaniappa Pillai ...	[illegible]	[illegible]	[illegible]
21.	Janasrayi (Sanskrit) by Sri M. Ramakrishna Kavi ...	1	[illegible]	[illegible]
22.	Adhyatmasankirtanas, Vol. V by Tallapaka Annamacharyulu (Tel.) Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri	3	4	[illegible]
23.	[illegible] (Tamil) Ed. by Sri T. P. Palaniappa Pillai ...	1	8	[illegible]
24.	Adhyatmasankirtanas Vol. VI by Tallapaka Annamacharyulu (Tel.) Ed. by Sri A. V. Srinivasachari...	2	[illegible]	[illegible]
25.	Prasnopanishad Bhashya of Rangaramanuja (Sanskrit-English) Ed. and translated by Dr. K. C. Varadachari and Sri D. T. Tatacharya ...	2	12	[illegible]
[illegible]	Sri Venkatesvara Stutiratnamala (Telugu) Ed. by Sri V. Prabhakara Sastri ...	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	Dharmasangraha (Sanskrit) Ed. by Prof. K. V. Ramanujaswami	(In the press)		
[illegible]	Nighantu[illegible]vritti (Sanskrit) by [illegible] Pravina Sri A. [illegible]meswarasarma ...	do		

Books can be had of THE DIRECTOR
S. V. ORIENTAL INSTITUTE, TIRUPATI (Chittoor Dt., S.I.)